

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TÎŞTEK NÎNE!

Yıl 9 / Sayı 104 / Ağustos 1990 / 3-DM

7. yıla girerken

15 AĞUSTOS RUHU SERÎHILDAN'LA TAÇLANDI

15 Ağustos Atılımının 6. yıldönümünde, Ağrı'nın 25.000 nüfuslu Doğubeyazıt ilçesinde, ARGK'nin çağrısına üzerine 2 fırın ve 2 eczane dışında tüm esnafın sabahın akşamı kadar kepenkleri indirdi.

Yine 15 Ağustos günü, ARGK'nin benzer çağrısına karşın 8.000 nüfuslu Gole esnafı da uyarık gün boyu kepenkleri kapattı.

Ağustos ayında, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları; Pervari, Şirnak, Uludere, Cizre, Kızıltepe, Silopi, Nusaybin, Başkale, Muradiye, Silirt, Erzurum-Muş, Diyarbakır, Silvan, Derim, Arçak, Yüksekova, Ömerli, Çukurca ve Elbistan'da eylemler gerçekleştirek, sömürgeci tedbirleri işlemez kıldılar.

15 Ağustos 1984 Atılımı ile kesintisiz gelişme sürecine adım atan ulusal kurtuluş savaşımız 6 yıldönümüne ulaşarak 7. mücadele yılına girdi. Erh ve Şemdinli'de 15 Ağustos 1984'te doğmanın beyinde patlayan silahlı savaşımız, oğundan bu yana susmadı; aksine her geçen gün Kürdistan'ın yeni alanlarında da yankılanarak ulusal kurtuluş davamızı

çok önemli gelişmelere ulaştırdı. HRK (Hêzên Rizgarîya Kurdistan) ile ilk silahlı cephelerine kavuşan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK silahlı propaganda birliklerini, gerek sayı ve nitelikçe güçlenip gelişen gerilla birliklerine dönüştürdü. Erh ve Şemdinli'de yakın bağımsızlık ve özgürlük ateşi hızla yayılarak bugün Kürdistan'ın tüm alanlarını kapsayan kızgın bir yangına dönüştü. Kürdistan halkı tarihinde ilk

Devamı 2. sayfada

Ortadoğu halklarının kurtuluşu ancak devrim silahıyla mümkündür

Son günlerde bölgede esmeye başlayan savaş rüzgarları nedeniyle dünyanın dikkatleri yeniden Ortadoğu üzerinde yoğunlaşmış durumda. Çeşitli alanlarda var olan pek çok sorun geçici de olsa önemini yitirmiş görünmekte ve bütün dünya, devrim yennydeyse adeta Ortadoğu ile yapıp Ortadoğu ile kalmaktadır. Bu durum, yersiz ve nedensiz değil elbet. En başta petrol kaynakları olmak üzere daha pek çok nedenden ötürü, Ortadoğu bölgesinde ortaya çıkan bir rahatsızlık veya savaş durumu, oleden beri diğer alanlardan farklı olarak tüm dünyaya daha fazla ilgilendirmekte ve etkilemektedir. -Dünyanın benzer özellikler arzeden diğer bir bölgesi de Balkanlar'dır. Ancak özellikle Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanan gelişmeler ardından dünyanın şu anda içerisinde bulunduğu ekonomik ve siyasal koşullar nedeniyle, denilebilir ki, bu iki ve etkisi şimdiki kat kat artmış bulunmaktadır. Kürdistan'ın coğrafik ve siyasal konumu, ülkemizin Ortadoğu'nun tam da merkezinde yer alması gereği, ulusal kurtuluş mücadelemizin böyle gelişmelerle

Bilim adamı Dr. İsmail Beşikçi ile yapılan röportajı yayınlamaya devam ediyoruz:

"İlk kurşunu sıkış bir halkın geriletilmesi kolay değildir"

-II-

23. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, II. Ulusal Konferans'ta savaş ve ordu sorunları üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyoruz:

SAVAŞ VE ORDU SORUNLARI ÜZERİNE

Konferansımızın bu toplantısında, bir anlamda 1989 Eylül'ünde yapılan ve daha çok da silahlı birlikler konferansı olarak gelişirmesi gereken gerçek rolü oynatılmayan Ulke Içı Konferansımızda ele alınması önemli sonuçlandırılması gereken sorunlar, geçmiş de olsa, şimdi ele almak durumunda olduğumuz rahatlıkla belirtebiliriz.

Ulke Içı Konferans'ta sorunların ele alınışını yetersiz olması kadar, atılması gereken en önemli taktik adımı da sapırdıldığını ve bunun

PKK II. ULUSAL KONFERANSI KARARLARI

21 sayfa

PKK II. ULUSAL KONFERANSI'NDA ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİLER

19 sayfa

Devamı 14. sayfada

F. Almanyay-PPK Davası tutukluları:

SERİHILDAN SÜRUCİNİN İLK ZİRVESİ II. ULUSAL KONFERANS NİHAİ ZAFERİ YAKINLAŞTIRAN ÖNEMLİ BİR ADIMDIR
Yazı: son sayfada

Büyük 15 Ağustos Atılımının 6. yılında halkımız tarihinin en görkemli gelişimini yaşamıştır

Parti ve halk olarak, şanlı 15 Ağustos Atılımının yedinci yılına, faşist-sömürgeci düşmanın dizginsiz ve kutsal terör politikalarını büyük ölçüde işleme kılıcı, yükselen gerilla savaşı ile birlikte yerel ve bölgesel düzeyde de olsa halk ayaklanmalarını başlatmış ulusal kurtuluş mücadelelerini yaygın bir gerilla ve halk ayaklanması gibi ilk temel taktiklerine kavuşturmuş ve bu temelde sağlanan gelişme ve kazanımları uluslararası politik ortamı derinden etkilemiş olan bir gerçeklikte görüyoruz. Denilebilir ki, Kürdistan ulusal kurtuluşunun ve PKK'nın geliştirdiği devrimci çözümün ulusal yapımızda ve de uluslararası ortamda en çok tartışıldığı, doğru ve halk olandan, gerçeği, adaleti ve gelişmeyi temsil eden yanlara tutulmuş kitlesel düzeyde geliştiği bir dönem, 15 Ağustos Atılımının altıncı mücadele yılı olmuştur. Bunun da temeline, gerilla etkinliğinin büyük ölçüde artmasıyla birlikte halkımızın geliştirdiği 'Newroz serhildan'ı vardırı.

Parti ve halk tarihimizin önemli günlerinin yıldönümlerinde olduğu gibi, her 15 Ağustos süreci de Parti ve mücadele gerçekliğimizin daha kapsamlı ve ayrıntılı bir değerlendirilmesi olmaktadır. Bu her alanda ve her yönde mücadelemizin ilerletilmesi, örgütsel yapımızın sağlamlaştırılması ve düşmanla ağır darbeler vuran yaygın bir mücadele sürecinin yaşanması demektir. Tarih 15 Ağustos Atılımının her yılı, daha ileri bir mücadele ve yeni zafere yeni başarılar gerçekleştirmiştir. İlk yıla faşist-sömürgeci düşmanın ve uluslararası kamuyu yuvarlı cıd biçimde sarıyan bir mücadele gerçeği yaşamış; ikinci ve üçüncü yıl bu temelde ulusal kurtuluş mücadelesinin ve onun temeli oluşturan silahlı mücadelelerin geliştirilmesi, bu gelişme önünde engel olan ve sömürgecilik ve

Devamı 6. sayfada

Emperyalizmin ulusal-kültürel özerklik planları ile sömürgecilerin bazı dil-kültür aldatmacaları Kürdistan devrimini durduramaz

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi PKK onderliğinde ıstıkrarlı bir biçimde gelişmesini sürdürmektedir. buna paralel olarak sömürgecilerin arıyış ve çirpinışları da devam ediyor. "Günbeydoğu için model arıyış" hususunda oleden beri sürdürülen tartışmaların son günlerde yeniden kültürel özerklik alanında yoğunlaştığı gözleniyor. "Kürtçeye özgürlük" adı altında adeta bir kampanya başlatılmış bulunuyor; ıktıdırı ve muhalefette tüm düzen partileri bu kampanyadan geri kalmamak için birbirleriyle yarışırıcısına "model" önerileri ortaya atıyorlar. Burjuva basını da bunlardan pek ger kalmıyor. Kimi Bask, kimi İrlanda model diyor, kimi-len arıyır. Bu PKK partisinin kurulabilceğini söylüyor; Kurt dili ve Kurt kültürünün serbestçe geliştirilmesinden sözleniyor. Bu arada SHP'den atılan ya da ayrılan birkaç "Kürt kökenli" milletvekilinin öncülüğünde Halkın Emek Partisi adıyla yeni bir

parti kuruluyor. Ayrıca bir süre önce hapisten salıverilen TKP şefleri de parti kurmak için yasal basyurda bulunuyor, böylece TC yasal (buna resmî demek daha doğru olacaktır) bir "komünist" partisine de sahip olmuş oluyor. Butun bu gelişmelerden kısa bir süre sonra SHP hazırlamakla olduğu "Kürt raporu"nu açıklıyor. Çeşitli çevrelerin SHP raporuna yönelik tepkileriyle bu tartışmaları daha da yoğunlaştıran ANAP'ın da benzer bir rapor hazırlamakla olduğu duyuluyor. Böyle bir ortamda Ecevit ve Demirel gibileri de suskun kalmıyor, onlar da kendi görüşlerini "Kürt sorununa" için öngörükler, "çözüm" önerileri açıklıyorlar. Ecevit, oleden beri savundığı bölge bakanlığı kuruluması önerisini yineliyor ve rapor sunma konusunda SHP'yi öncu sayıyolar karşı çıkarak, kendilerinin daha 1987'de böyle bir metin hazırla-

Devamı 8. sayfada

Şırnak: Çetelere karşı gerilla saldırıları şiddetlenerek sürüyor. Bu saldırılar sonucu çetecilik dağılıyor. Çelebaşları, gerilla saldırıları karşısında sıkışarak çareyi kaçmakta buluyorlar. Son aldığıımız haberlerde, çetebası Tatarların ailesi ile Dergüeli Osman Aça'nın şehre sığırdığı ve

çevresinde çok az çete kaldığı bildirilmektedir. Bunlar dışında bölgede çetecilik yapan sadece 50 civarında kişi kalmıştır.

Çetelerin dağılmasıyla, daha elverişli koşullara kavuşan gerillalar, köylerde Koma Gelleri (Halk Komiteleri) örgütüyor, gençleri yığıncı askere atıyorlar. Yurtsever köylülük kurtuluş savaşına gidecek artan bir maddi-manevi destek sunuyor.

Çetelere yönelik bir gerilla saldırısı da 14-15 Ağustos gecesi gerçekleştirildi. Gildiror (Kemerli) köyü çetelerine yönelik gerçekleştirilen saldırıda 6 çete ölüme cezalandırıldı ve silahlarına gerillalarca el kondu.

Gildiror köyü, Cudi Dağı'nın Şırnak'a bakan eteklerinde yer alıyor. Köylüler yurtseverdir ve devrimci savaşı destekliyorlar. Bu yüzden ARGK saflarında savaşan gerillalar vardır. Köyün bu yurtseverlik konumundan dolayı sömürgeciler, birkaç haine dayanarak burayı öze savaşın üssü haline getirmeye çalışıyorlardı. Gerillaların saldırısı sonucu 6 çetenin cezalandırılması sömürgecilerin bu umudunu da kursaklarında bıraktı.

Uludere: 12 Ağustos'u 13'e bağlayan gece ARGK gerillaları, Uludere İlçe Hükümeti Konağı'na bir saldırı gerçekleştirdiler. Saldırıda roketatarlar da kullanılan gerillalar, binayı bir süre silahlarla taradılar. Binaya 3 roket mermisi isabet etti ve bina yanardağ büyük oranda hasar gördü. Ayrıca konağın önündeki külbübe nöbet tutan 3 polis de yaralandı.

Gerillaların bu saldırısı bir kez daha göstermiştir ki: sömürgeciler ulukemizde en üst idari kurumlarını dahi koruyamamaktadırlar. Kurtuluş güçlerimizin saldırı ve baskınlarıyla TC'nin bütün zayıflık ve kofluğu gözler önüne serilmekte, hakimiyet üzerindeki otoritesi yerle bir olmaktadır.

Çeteler yeni bir katliam yaparak, masum iki Kürt çocuğunun kanına girdiler. 18 Ağustos'ta, Mala Bayır Çetelerinin Mijîn (Akcamar) köyü yakınlarındaki Merğigan münkasına döşedikleri mayına oynayan 2 çocuk, mayının infilak etmesi sonucu parçalanarak can verdiler. TC, necden olduğu bu katliamı da gizledi. Zaten barbarlığıyla ünlü TC'nin bu şekilde canlılığı yeni değildir. O, sürekli hakimiyet karşı en alçakça suçları, işlemiştir, işlemeye de devam ediyor. Fakat artık işlediği bu vahşet, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK tarafından karşılıksız bırakılmamakta, hesabı misliyle sorulmaktadır. Sömürgeciler ve katil işbirlikçileri, barbarlıkla da amaçları na ulaşamayacaklardır.

Yüksekova: Oramar (Dağlica) nahiyesi yakınlarında 19 Ağustos günü ARGK gerillaları 3 köy korucusunu yarğalayıp ölüme cezalandırdılar ve silahlarını kamulaştırdılar.

Çukurca: 18 Ağustos günü Ortaköy'nü kırsal kesiminde bir çarpışma oldu. Çarpışma, çetelerin de içinde yer aldığı sömürgecilerin operasyon koluna ARGK gerillalarının saldırısıyla başladı. Çarpışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verdi. Fakat kayıplarını gizleyerek sadece Nadir Berk adlı çetennin öldüğünü, M. Salih Berk ve Yahya Berk adlı çetelerin de yaralandığını açıkladı. Çetelerin 3 gerillanın da şehit düştüğünü duyurdu. Yalnız, şehit düştüme olayı doğrulanmadı. Düşmanın yalan haber yayma çabasıgı büyüktür.

ARGK gerillaları, 20 Ağustos akşamı, Şirvan köyünde konumlanan düşman taburuna yönelik başarılı bir saldırı eylemi gerçekleştirdiler. Bir Ağustos akşamına kadar süren saldırı eyleminde tabur binası roketlerle dövülerek önemli oranda tahrip edildi. Çiken çatışmada ARGK gerillaları düşman askerlerine büyük darbeler indirdiler, en az 20 askeri öldürdüler, yaralanan 30 asker de Hakkari Devlet Hastanesi'nde tedavi

altına alındı. Gerillaların hiçbir kayıp vermediği saldırı eylemi büyük yankı yarattı.

Cizre: ARGKye bağlı bir şehir timi Cizre Cezaevi Başgardıyanı Mehmet Atak'ın evinin önünde ölüme cezalandırdı. 7 Ağustos günü gerçekleştirilen eylemle cezalandırılan Mehmet Atak, yürüttüğü ajanklik faaliyetleriyle lanetli bir ün kazanmıştı. Başgardıyanlı yapmanın yanısıra cezaevinde yapılan işkenceleri de yönetmekteydi. Bizzat işkence seansları na katılarak sadist duygularını tatmin etmekteydi. Tutuklu ve yakınlarında rüşvet almakta, yapılan operasyonlara katılmakta ve sömürgecilere yurtseverlerin evlerini ihbar etmekteydi. Böylece yurtse-

Batman: Temmuz ayı ortalarında tutuklanan 17 yurtseverin mahkemesi 8 Ağustos'ta Siirt'te görüldü. Mahkeme sonunda Sıddık Tan adlı yurtsever hariç diğerleri serbest bırakıldı. Sıddık Tan'ın da tutuklanması hiçbir somut gerekçe dayanmıyor. Yalnız Sıddık Tan bir şehidimizin babasıdır. Bu yüzden düşmanın kendisine özellikle yönelik, şehit babasından intikam almaya çalışıyor. Nitekim serbest bırakılan yurtseverler ve avukatlar da aynı gerçeğin altını çiziyorlar. Yine serbest bırakılan yurtseverlerin anlatıldığı göre, kendilerine işkence yapmış ve aç bırakmışlardır. Hakaretler yapılarak onurlarına oynanmıştır.

Öte yandan HEPI'nin Batman'da 25

Düşman son dönemde Çatak'a özel ağırlık vermektedir. Çünkü bu alanda ulusal kurtuluş savaşımız iyice kökleşmiş ve boyutlanmıştır. Bahar aylarında Türkiye'den Çatak'a komando tugayı aktarıldı. TC esasta bu tugaya dayanarak birlerce askerin katıldığı operasyonları yapmaktadır. Fakat bütün bu operasyonların sonucu TC açısında hezimetir. Örneğin, yalnızca Temmuz ayının son haftasında Ağustos'un ilk haftasına kadar Van'dan askeri uçaklarla 40'i aşkın tabut Türkiye'ye gönderildi. Tek başına bu örnek dahi Türk ordusunun gerilla karşısında yaşadığı hezimet ve çökmezi sergilemektedir.

Gercüş: Gazetemizin Temmuz 1990 tarihli sayısında Eynkal (Yaya-

çen köylerin tümü bu vahşetten sonra boşaltılmış durumdadır. Ayrıca Gundikê Kelo ya bağlı 5 mezra da boşaltılmıştır.

Ağır işkenceler sonucu köylülerden çoğu hastanelik oldu. Ağır yaralıları isim belirlenen yurtsever köylüler şunlardır: Cemil Ekmen, köy azası; Mardin Devlet Hastanesi'nde yatar. Hemin Yılmaz, 60 yaşında. Bucad köyü muhtarı, kafası ve birkök kaburga kemiği kırılmıştır. Halil Yildiz, hastanede yatıyor. Yaralı birçok köylü de yeniden işkence görmemek için hastaneye gitmiyor.

Sömürgecilerin bu vahşet karşısında bölgede yurtseverlerin sabrının iyice taşıdığı, düşmana yönelik kitlesel eylemlilikte de önemli bir yoğunlaşmanın geliştiği bildirilmektedir.

Başkale: Bir ARGK gerilla birliği, 8 Ağustos'ta Başkale-Ozalp karayolu üzerindeki Turan köyü yakınında bulunan karayolu şantyesini bastı. Şantiyeye alt 11 dozer 2 araç yakılarak imha edildi. Ayrıca gerillalar şantiyede bulunan işçilere yönelik propaganda yaptılar. Eylemin kendilerine yönelik olmadığını, TC'nin yıl yapım çalışmalarının askeri amaçlı ve kurtuluş savaşını bastırmaya yönelik olduğunu anlattılar. Ayrıca işçilerden mücadeleye sahip çıkarak desteklemelerini istediler. Bu propaganda işçiler üzerinde olumlu etki bıraktı.

Muradiye: ARGK gerillaları 5 Ağustos akşamı Muradiye İlçe Merkezine baskın düzenlediler. Bir süre ilçeyi denetim altında tutan gerillalar, ilçe emniyet binasını, polis işloamlarını ve askeri binaları roketatar ve silahlarla kurşun yağmuruna tuttular. Saldırıda binalar büyük hasar gördü. Çok sayıda ölü ve yaralı omesilene rağmen düşman kayıpları tespit edilemedi.

Gerillalar ilçeyi denetim altında tuttular. İşçilere halka propaganda yaptılar ve bildiri dağıttılar.

Baskın sırasında panik içinde olan düşman, baskından sonra halka yönlü 6 Ağustos günü şehide operasyon yaptı ve 40 yurtseveri gözaltına aldı. Gözaltına alınan yurtseverlere ağır işkenceler yapıldı. Daha sonra 35 yurtsever serbest bırakıldı.

Van-Gürnar: Şika köyünde 6 korucu silah bıraktı. Bunun üzerine düşman köye baskın düzenledi. Bunun köylüler köy meydanına toplanarak saatlerce işkence yapıldı. Bu uygulamadan ardından düşman, 20 köylünün üzerine silah atıp "söz köy korucusunuz" diyerek köyden ayrıldı. Düşman artık hiçbir yöntemle aicalamadığı insanlarımız, bu şekilde zorla koruculaştırılmada çareyi bulmaktadır. Ancak bunun çökmez bir yöl olduğu açıktır. Sömürgeciler artık insanlarımızı kolay kolay suç işlettiremeyeceklerdir.

Mardin: Temmuz ayının sonlarında Mırcıyat ve Kerboran'da düşmanın yaptığı operasyonlarda 30 yurtsever tutuklandı. Yurtseverlerin tutuklanma gerekçesi ulusal kurtuluş savaşına maddi ve manevi destek sunmalarıdır.

Aslında sömürgeciler, 15 Ağustos'un yıldıncısını yaklaştıkça, kitlesel bir baskınlara engellemek için yaygın tutuklama ve gözaltına almayı başlattılar. Bu konuda Mardin aherilardan ilk kez burada patlak verdi ve Kürdistan'a yayıldı. 15 Ağustos'un 6. yıldönümünde Mardin'de yeni bir ayaklanma bekleyen TC, bu anaı yeni askeri güçleri kaydırıyor, tutuklamaları da hızlandırdılar.

Kızıltepe: Sömürgeciler bir ihbar üzerine 1 Ağustos günü dört kişilik bir gerilla grubunu kuşatmaya aldılar. Dehşet (Ulker) köyünde gerçekleştirilen kuşatmada ARGK savaşçıları şiddetli bir çarpışmaya gir-

verileri tutukluktan sonra bir de araya girerek, salıvermesini sağlayacağı vaadile büyük paralar gaspelmekte, maddi çıkar sağlama ediyorlar. Ayrıca tutukladığı yurtseverleri işkence ve çeşitli vaatlerle ajanlaştırmaya çalışmaktadırlar. Böylece, Cizre'de ajan şebekenin örgütlenmesinde önemli rol oynamaktadırlar.

Bu yaptıkları hesabını pis canınyla ödeyen Mehmet Atak'ın öldürülmesi Cizre'liiller üzerinde büyük etki bıraktı. Can emeli bir haine cezalandırılması kitlelerde coşku yaratırken, kurtuluş güçlerimizin otoritesi iyice pekişti.

Siirt: Botan suyu kenarında bulunan Çemê Pirê'de çeteleriler askerler çatıştı. 31 Temmuz'da meydana gelen çatışma şöyle gelişti: Fındık bölüğüne alt bir süre asker, Siirt girdiğinden Çemê Pirê'deki bostanları yağmalamaya başladılar. Çeteler engel olmaya çalışırken, çatışma çıktı. Çatışmada 2'si köy korucusu 11 asker, 3 kişi yaralandı.

Çatışmada yaralanan çetelerden biri, ölen çeteciysi Mehmet Olgaçın oğlu ve Siirt belediye meclis üyesi ANAP'lı Abdurrahman Olgaç'tır.

Mehmet Olgaç, Enuh'ta çetecilik ilki örgütleyenlerdendir. 1986'da ölüme yerine kardeş Ezdin çekti ve o da Çemê Pirê'de askerlerle bir çatışmada ölü. Bu halk düşmanları, TC'ye yaptıkları hizmetlerin karşılığında düşman tarafından ya ödüllüyor ya da yaralanıyorlar.

6 Ağustos günü ARGK gerillaları Çelik köyü yoluna mayın döşediler. Mayına çarpan bir asker parçaları yanarak tahrip oldu. Panzerde bulunan 11 subay 4 asker yaralanıp ambulanslarla Siirt'te hastaneye götürüldüler. Bu askerlerin akıbetleri hakkında bilgi alınmadı.

ARGK gerillaları 23 Ağustos sabahı Siirtlin Tillo (Aydınları) nahiyesi karakoluna yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirdiler. Bir saat süren saldırı eyleminde düşman karakolu roketlerle ve hasar meydana geldi. Düşmanın sayısal kaybı hakkında bilgi alınamayan eylemde gerillalar kayıp vermediler.

Temmuz günü yaptığı mitingden sonra 30'u aşkın kişi gözaltına alındı. Bunlar, 27 Temmuz'da serbest bırakıldılar. Gözaltında iken bu yurtseverlere de işkence yapıldığı bildirilmektedir.

Çatak: Katöyê Xêrkan Dağı'nda 29 Temmuz'da başlayan ilk gün süren büyük bir çarpışma oldu. Bu çarpışmada düşman ağır zayıflı verdi. Fakat düşman kayıpları tam belirlenmedi. Sadece 4 çetenin öldüğünü kesinlik kazanılmıştır.

Düşman aldığı yenilginin büyük ölçüde karşısında bir kez daha yalına basıyordu ve Acarlar köyünde 6 gerillanın öldürüldüğünü ifade etti. Ancak bölgeden ulaşan bilgilerden düşmanın bu iddiasının yalan olduğu yavaş çıkmaktadır.

Öte yandan aynı tarihtelerde Gevaş civarında başlayan Çatak doğru yalan çarpışmalar oldu. Çatışmalar özellikle Xelilan Vadisi ve Katöyê Xêrkan Dağı eteklerinde yoğunlaştı. Bu çarpışmalarda Sadece Tehta Reş köyü yakınında olanın sonucu hakkında kiemi bilgi alınamadı. Ulaşılan bu habere göre, 6 düşman askeri öldürüldü, 4'ü de yaralandı. 1 gerilla ise kahrancama savaşarak şehit düştü.

pinar) köyü ile Gundikê Kelo (Yayladüzü) köyleri arasında ARGK gerillalarının 21 Temmuz'da bir pusue eylemi gerçekleştirdiği haberi yer almıştı. Bu habere, gerillaların döşediği mayına çarpan 2 düşman subayı ve 6 askeri ağır yaralandığı duyurulmaktadı. Bu çarpışmaya ilişkin ulaşan yeni bilgiler göre, gerilla pususuna düşen iki askeri cemeseyi gerillaların roketatar ve silahlarla taradılar. Cemeseler önde bulunana roket mermisi isabet etti ve

ölmüştü.

Çatışma sırasında düşman, 20 köylünün üzerine silah atıp "söz köy korucusunuz" diyerek köyden ayrıldı. Düşman artık hiçbir yöntemle aicalamadığı insanlarımız, bu şekilde zorla koruculaştırılmada çareyi bulmaktadır. Ancak bunun çökmez bir yöl olduğu açıktır. Sömürgeciler artık insanlarımızı kolay kolay suç işlettiremeyeceklerdir.

Mardin: Temmuz ayının sonlarında Mırcıyat ve Kerboran'da düşmanın yaptığı operasyonlarda 30 yurtsever tutuklandı. Yurtseverlerin tutuklanma gerekçesi ulusal kurtuluş savaşına maddi ve manevi destek sunmalarıdır.

Aslında sömürgeciler, 15 Ağustos'un yıldıncısını yaklaştıkça, kitlesel bir baskınlara engellemek için yaygın tutuklama ve gözaltına almayı başlattılar. Bu konuda Mardin aherilardan ilk kez burada patlak verdi ve Kürdistan'a yayıldı. 15 Ağustos'un 6. yıldönümünde Mardin'de yeni bir ayaklanma bekleyen TC, bu anaı yeni askeri güçleri kaydırıyor, tutuklamaları da hızlandırdılar.

Kızıltepe: Sömürgeciler bir ihbar üzerine 1 Ağustos günü dört kişilik bir gerilla grubunu kuşatmaya aldılar. Dehşet (Ulker) köyünde gerçekleştirilen kuşatmada ARGK savaşçıları şiddetli bir çarpışmaya gir-

Doğubeyazıt halkı 10.000 kişiyle şehidine sahip çıktı

15 Ağustos'ta kepenk kapalma eylemini gerçekleştiren Doğubeyazıt halkı, daha bu eylemin sıcaklığı sürenken bu kez de 10.000 kişinin katıldığı ve sömürgeciye karşı güçlü bir eylemle doğuğu bir cenaze töreni ile mücadelede bağlılığını ortaya koyarak düsmena korku saldı.

16 Ağustos günü Diyarğın bölgesinde Tendürek dağlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci askerler, özel timler ve korucular arasında bir çatışma yaşandı. Saatlerce süren çatışmada çok sayıda zorlanan sömürgeci, çatışma alanını roketatar yağmurluna tutarak ve havadan bombalayarak 3 ARGK savaşçısını katletti. Çatışmada en az 15 düsmen askeri ve 1 köy korucusu da gerillalara öldürüldü.

Çatışma ve şahadet haberinin duyulması üzerine Doğubeyazıt halkı ayağa kalktı. 17 Ağustos günü 500 araçlık bir konvoyla kalk. Diyarğın Jandarma Bölüğünü giderek Doğubeyazıt şehidimiz Nurettin TURAN (Doktor Ağıt) in cenazesini aldı ve Doğubeyazıt'a götürdü. Şehidimizin ailesinin evini kuşatan düsmen güçleri, cenazeyi kendileri alıp mezarlığa götürmek istedi. Halk buna karşı koyarak, 10.000 kişinin katılımıyla şehidimizi mezarlığa ka-

dar omuzlarında taşıdı. Sessiz yürüyüşle mezarlığa varan kitle burada saygı duruşunda bulundu, direniş şırgı ve tükürkü olundu.

Cenaze merasimi ardından toplu halde şehre yönelen halk kitleleri sömürgeci polisi ve askerlerin barikatı ile karşılaştı. Yürüyüşünü sürdürende kararı olan halkın üzerine özel timler ateş açtılar. Bunun üzerine kitleler sloganlar atarak sokaklara dağıldılar ve şehir merkezinde yeniden birleşti. "Kahrolsun sömürgeci!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Doktorlar ölmüş" sloganları eşliğinde İlçe Emniyet Müdürlüğü ne yöneleli. Birnay taş yağmurluna tutan halkın öfkesi karşısında düsmen güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar. Halkın eylemi aşkama kadar sürdü.

Toplu halde yürünen kitlenin üzerine gıme cesareti göstermeyen sömürgeci güçler belki evlere baskın düzenleyecek 150 kadar yurtsever gözetimci aldılar.

Doğubeyazıt halkının şehidine sahip çıkışta sergilediği bu kararlık ve dirençlilik, halkımızı aralı her alanda masama başlayan yüksek direniş azminin ifadesi ve zaferin müjdesidir.

Sömürgecilerin yeni bir vahşeti: 13 yaşındaki çocuk katledildi

Bilindiği gibi Habur sınır kapısı Güney ile Kuzey Kürdistan'ı birbirinden ayırmaktadır. Bu kapıdan Kuzeyden Güneye, Güneyden Kuzey'e doğru hem araç, hem de insan trafiğinin geçişi yoğun olmaktadır. Sömürgeci olan ekonomisi kurgularında yükselttiler halkı-mu, bu sınırı bir geçim aracı olarak kullanmakla, özellikle çocuklar aile bütçelerine katkıda bulunmak için Habur kapısında gelip geçenlere çeşitli yiyecek ve içecekler satmaktadırlar.

15 Ağustos günü de bir grup çocuk satıcı, yumurta ve ekme satmaktadırlar. Bunların içinde 13 yaşındaki Faruk Aktuğ da vardır. Faruk Aktuğ ilkokula gitmekte, aynı zamanda da satıcılık yaparken ailesine मदд yardım bulmaktadır. Faruk Aktuğ'da içinde bulunduğ satıcı grubu, kelle avcısı özel timlerin saldırısına uğradı. Bu saldırıda Faruk Aktuğ katledildi, iki çocuk ise saldırıdan kaçarak sınırın diğer tarafına geçti. Bu çocukların akıbeti bilinmiyor.

TC, Kürdistan'da yürüttüğü öze

savaşı giderek pervasızlaştırıyor. Bugüne kadar onlarca çocuğu çeşitli vesilelerle katletti. Halk ayaklanmasında killeler üzerine ateş açan özel timler çocukları da katlettiler. 11 yaşındaki Abidin TUNCER bunlardan sadece biridir. Faruk Aktuğ'un katledilmesiyle buna yeni bir halka daha eklenmiş oldu. Fakat TC, şunu iyi bilmeli ve görmelidir ki: düğüğü her damla kanın hesabı misliyle alınacaktır. Bunları yapmasın TC, sadece suçlarını artırmaktadır. Sadaca halkımızı kutsal bağımsızlık ve özgürlük hedefinden alıkoymaya gücü yetmeyecektir.

Diyarbakır'da 3000 kişi sömürgeciliği ve savaş hazırlıklarını protesto etti

15 Ağustos günü, çoğu köylü 3000'in üzerinde kitle karsan bir yürüyüş yaptı. Başlar semtinde başlaşıp playate kadar devam eden yürüyüş günüründe ışıkk ve pahalılık protesto amaçlıydı. Fakat yürüyüş esnasında alınan sloganlarda sömürgecilik, Kürdistan halkı üzerindeki uygulamalar ve TC'nin Irak krizi ile başlayan savaş hazırlıkları protesto edilmek lanetlendi. Valilik

önüne gelindiğinde sömürgeci bir yetkili yaptığı konuşma ile killelerin protestodan vazgeçmelerini istedi. Çeşitli güçlerin, eylemi ışıkk ve pahalılık protesto ile sınırlamak gibi reformist amaçlar taşımamasına karşılık eylem geride radikalizmeye bağladı. Reformist taleplere müdahale etmeyen sömürgeci, eylemde mücadeledezi destekleyen sloganların atılmaya başlanması üzerine müdahale ederek yürüyüş kolunu dağıttılar.

TC, Şırnak'ta bir masum çobanı katletti

20 Temmuz günü sömürgeci 18 yaşındaki Fevzi Kabuç adı çobanı sorkulmak amacıyla götürüp katlettiler. Güntürünçün yolda katledilen yurtsever çobanın cesedi üzerine bir silah brakan sömürgeci onur "ödürünce PKK'ı" diye teşvii etti. Katledilen çoban Fevzi Kabuç Şırnakın Ayan (Dereler) köyüne bağlı Taraklı mezarısında ikamet ediyordu. Sömürgeci poliler bu katliama Kürdistan halkına topyekün düsmen olduklarını bir kez daha sergilediler. Masum insanlarımızın bu şekilde alçakça katledilmesi sömürgecinin çikmazının belgesi olmaktadır.

Kürdistan'da Türk barbarlığı şahılandırılıyor:

KÖYLER, ORMANLAR YAKILIYOR, YIKILIYOR VE KİTLESEL SÖĞÜKLENME YAPILIYOR

Türk sömürgecileri Temmuz ayının sonlarında itibaren özel savaşın halka yönelik yönünü iyice çıkırdınan çıkardı. Düsmen, ayrıntılı dokümanı yazının sonuna verdiğimiz köyleri boşaltıp köylüleri sürgüne gönderiyor. Köylüleri toplu ateşe verip yakıyor. Yine bağ, bahçe, ahkı tarlaları, ormanlar, ne bulursa yakıyor yıkıyor. Köylülere köy meydanlarında en aşağılık işkenceleri yapıyor, katlediyor.

Barbar ve vahşi TC'yi bu derece pervasızlaştıran nedir ve bu vahşetin altında yatan asıl sebepleri nasıl görmek gerekir? Hemen şunu vurgulamak gerekir ki, Türk egemenliğinin yürüttüğü özel savaş, gerilla ve halk engelleri çarparak parçalanmıştır. Kürdistan'ın kendi denetiminden giderek kırılıp, bağımsız gelişme yoluna girdiğini gördükçe Türk egemenliği plajına düğüğü Türk egemenliği içinde kudurganlaşarak halka saldırmaktadırlar. Onlerine ne çikarsa tahsil ülerine yakışır şekilde yakıp-yıkıp köy etmektedirler. Adeta, bu dünyada bize yer yoksa bizden sonrası tufandı, herkesi kendimize birlikte öbür dünyaya götürelim, bizden sonra kimse yaşamamalıdır demektedirler. Çünkü Kürdistan'ın bağımsızlığı TC'nin sonuma eşittir. Bu an yaklaşığa TC'yi düüm histe-ris tutmakta ve saldırganlaştırmaktadır.

Kürdistan halkı tarih 15 Ağustos Atılımının yıldönümünü daha da güçlü gelişmelerle karşılamak için, PKK, ERNK ve ARGK'nın komutasında aldığı geçmeye hazırlanmaktadır. Bu, kurtuluş savaşımızın 7. yılına daha güçlü ve alk gücünü anlamına gelecektir. TC, sözkonusu gelişmelerin yaşanmaması için, başta savaşımın en çok kökleştiği Botan olmak üzere Kürdistan'ı Türkiye'den asker kaçırdı. Bunu yaparken biraz da şans "yaver" güttü. Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesiyle bütün gözler buraya çevrildi. Bu gelişmelerle TC hem emperyalizmin yanında tarih belifeli ve Irak'ın Türkiye'ye saldıracağı yaygasına Kürdistan'ı asker sevkياتını hızlandırdı. Ayrıca Kürdistan'ı dünyaya tamamen kapatarak imha hareketini genişliğine ve derinliğine

uygulamaya koydu.

TC, ARG'ye güç getirmeyen ve çaplı sürsüne düğün ordusunu halkın üzerine daha yoğun salmış durumdur. Köylere yapılan baskınlarda köylüleri meydanlara toplamak toplu işkence yapıyor ve bazı köylüler bu toplulukların gözleri önünde kurşunlanarak katlediliyor. Ardından da köylülere köyü terk etmeleri dayatılıyor. Vahşetin boyutu, yarıla da sınırlı değildir. Evler yıkılıyor ya da yakılıyor; köylülerin tek geçim kaynağı olan tarlalar, bahçeler, bostanlar yakılarak imha ediliyor. Bütün bu yapılanların altında yatan amaç; köylüleri tüm geçim kaynaklarından mahrum bırakarak Kürdistan'ı terk zorlamak. Ayrıca ormanların özellikle havadan bombalanarak yakılmaktadır. Bu yolla dağıtılmayı çiplak hale getirip gerillanın hareket serbestliğini sınırlandırmak, barınma köylerinden ortadan kaldırarak istiyor, TC.

Sömürgeci, gerillanın işlenme ve temel destek alanlarını insandan tamamen arındırarak amacıyla boşaltırken bazı alanlarda da koruculuğ dayatmakla, kabul ettirmeyince de köylüleri, evleri içindeki eşyalarla birlikte yakarak yaşanmaz hale getirmektedir. Evlerinden, köylerinden sürülen ve tüm malları yitmiş olmaları insanlarımız çeşitli alanlarda cadırlara hapsetilerek denetim altına alınıyor; ahk ve hastalığa mahkum ediliyorlar.

Özellikle hedef seçilen Botan, Hakkarî ve Vard'a boşaltılan ve yakılan alanlar şunlardır:

Beytüşşebap'ta 20 köy tamamen boşaltıldı. Bu köyler Jirki aşiretine atıldı. Boşaltma nedeni olarak, gerillaların bu köylerdeki konucuları silahsızlandırması ve yeni silah almak reddetmeleri gösteriliyor. Bunların dışında Zorava (Yenice), Gevok, Kûnis, Hergebb, Gêlik, Komir ve Şêx Ebubekir köyleri boşaltılıp yakıldı. Yine, Beytüşşebap'ın Mezra 14 köyü Yeni Mahalle'sinde bulunan 14 ev içindeki eşyalarla birlikte yakıldı.

Şırnak'ta 130 köy boşaltıldı. Boşaltılan köylerden isim belirleniler şunlardır: Çalan, Serge Mehme Use, Diran, Bacrî, Avehle, Ramuran,

Dehrehan, Çemê Mezin, Bişî Reş, Serevan, Korika Xanê, Cûnîver, Belûze, Rêsoz, Teahîtin, Cûdî, Serê Dehlê, Dimîyan, Xwarê Pîzo, Destikê, Abasan, Guhdan, Kayma, kam Çemesê, Başaçağ, Dîhok, Kuşkanar, Cadîrî, Mendikê, Banê Cîndîyan, Bîrkê, Zîvingok, Derê Guvan, Miştazê, Berme Kehre, Emuyan, Tek Cînar, Şîgan, Gundike Mirban, Kavuncu, Başpınar, Fekan Himan, Bangamazê, Gundik, Mercerî, Çobandere, Kani Bergun, Kaya Bero, Bertûl, Anîşim, Gundikê Remo, Dîfen, Derya Keran, Boyunyaka, Sine, Talgaan, Besta Meyremê, Benfayan, Alî Kere, Bilkasman, Nanî, Gîrsipê, Amuryan, Fîrisan, Sutek, Fîrisance.

Şırnak'ta Cûnîver, Belûze, Hîr-narka, Remora, Deşîk, Tûrkîz ve bağı 3 mezarısı, Ayan ve bağı 9 mezarı yakıldı.

Tûrkîzin mezarları, Cînde, Xarebune ve Sanaûr'da.

Ayan'ın mezarları: Eyyan, Çekko, Govasamî, Dîryan, Bacrî, Kerû, Çewrubîl, Tonge ve Grekîr.

Pervardê Çemêkare köyü tümünden, Aêêr köyünün de bir mahallesi yakıldı. Diğer mahallelerin de ahlırları yakıldı ve bu mahallelerin 15 gün içinde boşaltılması, aksi halde evlerini yakılacağı bildirildi. Tannan 15 günlük sürenin dolması ardından köy tümünden yakılıp boşaltıldı. Ayrıca ilçe, inceler, Omyanus (kîsmen), Korîş, Eşkanîş, Hoş, Kêl, Kîmyanîş, Hek, Ebubekîr, Asağî Keramîk ve Yukarı Keramîk köyleri de boşaltıldıktan sonra yakılarak Çemêkare'ye bağı 2 köy de boşaltılıp köylüleri sürgün edildi.

Eruh'ta Zîvinga Şîkan, Guynia, Fînika Gelî, Gîmek, Nîvîyan, Geli Osman, Mergê, Şîşîl, Kanî Biyê, Nîhik ve daha birçok köy ya tamamıyla veya kısmen boşaltıldı.

Uludere'de sinî hatırına kîşim Zevîyan ile en az 8 köy ve mezar daha ve son olarak da Şîrîş köyü boşaltıldı. Çalak'ta Gîvank köyü tamamen, Alekân (Sîmav) ve Koleka (Andîçen) köyleri kısmen boşaltıldı. Alekân köyünde birkaç ev kalırken, Kaleka köyünde 150 kîşî kalmıştı. Diğer köylüleri sürgüne gönderildi.

Ayrıca Xelîlan aşiretinin köy-

lerinden Turustan, Telate, Govî Hîdîlan, Kurke, Tereûd ile Mamuran aşiretine altı Toranis, Bardikîl, Sîrgen, Gerguvar ve Tîp Hîrad tümünden boşaltılarak köylüler göçetildi. Yine, Toranîş köyü tümünden yakıldı.

Uludere'nin 20 köyünden tespit edilebilen 40 yurtsever aile sürgün edildi.

Silopî'de Yaza, Gerê Colê ve Yenî-köy sakinleri tamamen sürgün edildi.

Sîirt merkezde başlı Dîrxapç köyleri, Qalender, Bîlorîs, Gêra Use, Quasrîk, Tavîk ve Gawat köyleri boşaltıldı.

Kurtalan'da Beytîl, Çeme Kurîk, Huseynî, Kendalan, Kozîk, Questîle, Tavîk ve Lefe köyleri boşaltıldı.

Gêrşûş'un Gündike Kelo köyüne bağı 5 mezar ile Acibe ve Zeli köyleri boşaltıldı. Ayrıca Acibe ve Zeli köylülerinin hayvanları imha edildi.

Van'ın Gûrgan ilçesine bağı 35 köy boşaltılarak köylüler sürgün edildi.

8 Temmuz 1990 tarihinde Diyarbakır ve Malatya'dan kalkan uçaklar Çukurca'nın köylerini bombadılar. Bombalananların kesin sonuçları alınmamakla birlikte, ormanlık alanların yandığı bildirilmektedir. Yine düsmen Çukurca'ya bağı 16 köyün etrafını yandırdı.

Mîşêr, Edîl, Eruh, Mîdyat ve Kerban başeninde bulunan Çîvayê Reş (Şeyhomer Dağ) üzerindekî Nevîya, Goveşê ve Kerkar köyleri arasında düsmen ormanlık alanları yakılıyor. 7 Ağustos'ta başlayan yakma işlemi sürüyor. Gelen haberlerde ormanların büyük bölümünün yandığı ve bu arada ormanlık alandaki köylüleri altı aşkî taşığalar ve meyve bahçelerini de yakıldığı bildiriliyor. Yine, Dîcê Nehrine bakan Ladine, Kebera, Mela, Herê Bawîya, Grap ve Beravêr Çîyê bölgelerindeki ormanlar da tümünden yakılmıştır.

21 Ağustos günü de Rejnaw köyü ve Benazet bölgesi düsmen tarafından yakıldı. Yine Ağustos ayının sonlarında Fîndîk ve Kîrkağaç köylülerinin evleri ve çevresinde ormanlık sahalar yakıldı.

Şırnak'ta Gîraseve, Berahine, Ramoran, Belîzê, Cûnîve, Cîndî, Pîsta-şêr, Gerodîvî (Cudî), Benevaya, Newewa, Zîyaret, Geliya Şaxê, Kor-

lika Xanê ve Gabar'da bulunan ormanlık alanları yakıldı.

Cudî Dağ'ındaki ekînler, odunlar ve evler içindeki eşyalarla birlikte yakıldı. Hatta sömürgeci bir köylüye altı toprağa gömüldü 2 ton peyniri çikarp ateşin içinde ahtı yakılıyor. Yine, tarlaları yeni toplanmış ürünler de yakıldı.

Bestîlerde bulunan ormanlık bölgeler büyük çöküntüde yakıldı.

TC'nin son günlerde Kürdistan'da uyguladığı vahşetin sadece küçük bir listesi sunuldu. Henüz tespit edemediğimiz barbarlığın listesinin çok uzun olacağı açıktır. Sömürgeci rejim sürdüğü müddetince kitlesel tahabın kurutmaya çalışıyor. Bununla gerillayı halk tabanından yoksun brakarak kurtuluş savaşını imha etmeye öüne birinci görev olarak koymuştur. Dolayısıyla Kürdistan'da önüne çıkan canlıcaşın her şeyi yok ederek ilerletmeye çalışıyor. Bu mantık sahiplerinin ne kadar alçak olduğunu yabancısı değiliz. Köylere boşaltılarken halk karşı koyuyor. Bu karşı koyuşa sömürgecinin verdiği cevap, vahşice olmaktadır. İnsan tamamıyla kabul etmeyeceği, düşünmeyeceği tarzda kitlelere saldırlıyor işkence ve katliamları gerçekleştiriyor.

Bugün Kürdistan'da geçerli olan orman yasalarıdır. Özel savaşın da kendisine göre bir mantığı ve yürütülüşü ilekleri sözkonusudur. Ancak TC'nin Kürdistan'da uyguladığı savaş hiçbir kural ve kaideye dayanmamaktadır. Tamamen keyfiyle dayalı ve sadist emelleri tahmine yönelik sömürgeci bir savaştır. TC'nin içindeki düğüğü durum can çekşen bir köpekşin saldırlarını andırmaktadır. Bu çağ ve insanlığığın yaratışın bir gün dahi yaşamaya hakkı yoktur. Çünkü onun yaşamış emek, insanlığın zulüm ve kan içinde yaşamaması demektir. Bu insanlığığın rejimi layık öldürme tarihî kararlık sayılmaması gömme görevini tarih bi Kürdistanlılara vermiştir. Kürdistan halkı da tarihî yüklediği bu görevi yerine getirme gücündedir. PKK önderliğinde halkımız, Türk rejimini yakarak insanlığı bu beladan mutlaka kurtaracaktır.

□

BÜYÜK 15 AĞUSTOS ATILIMININ 6. YILINDA HALKIMIZ TARİHİNİN EN GÖRKEMLİ GELİŞİMİNİ YAŞAMIŞTIR

Baştarafı 1. sayfa
feodalizmin toplumda yarattığı çürümelerin mücadelesine içine yansımaları olarak ortaya çıkan her türlü geri ve gerici özelliklerin devrim hareketi safından temizlenmesi; bunun için yığın bir eleştiri ve özeleştirî temelinde eğitim ve yenilenme faaliyetlerinin yürütülmesi süreci olmuştur. 15 Ağustos Atılımının, PKK çığışının pratik uygulanması olarak, devrimci hareket içinde ve toplumda derin bir dönüşümün özeleştirî ve yenilenme temel olma, böyle bir gelişmenin özelliğini ve ölçülerini oluşturmuş gibi çok önemli, tarihi ve sonuç verici bir anlamı vardır. Böyle bir gelişme karşısındır ki, faşist Türk sömürgeciği, döndürücü yolda özel savaş bütün boyutlarıyla geliştirilme ve kurumlaştırma, "özel val", "özel kolordu" ve her türlü özel örgütlenmeye ulusal kurtuluş hareketini karşısına çıkarmak, Kürt işbirlikçiliğinden emperyalizme kadar her türlü gerejilci harekete geçirmek zorunda kalmıştır. 15 Ağustos Atılımının döndürücü yılı bu karşı-devrimci saldırı-ganlığı karşı dışıdisi bir mücadele yılı olmuş, beşinci yılda bu saldırı-ganlık boşa çıkarak sonuçsuz kalmıştır. İşte bütün bu gelişmeler üzerinde yükselen altıncı mücadele yılında tarihinin en büyük politik ve pratik gelişmelerinin yaşanmış olması son derece doğal ve anlaşılabilir. Bugün yedinci yılı girenken yaygın bir mücadelenin yaşanıyor olması, bütün bu gelişmelerin ortaya çıkardığı ve bizim için yaşamsal önemde olan bir zorunluluktur. Her ne kadar faşist Türk sömürgecileri, en katı sansür uygulamalarına basın ve yayın organlarını tam bir yoruncide altına alarak ve Kürdistan'da yaşanan mücadeleyi dünyadan gizlememekte; çeşitli haber ajansları her gün yaşanan gerilla eylemlerini ve yerel ayaklanmaları türünden kitle hareketlerini kamuoyuna duyurmaktadırlar.

15 Ağustos devrimci atılımının tarihi ve güncel anlamı, özellikleri ve kazanımları üzerine şimdiye kadar çok ydnu değerdendirmeler yapılmış ve gerekler ortaya konmuştur. Türk sömürgeçliğine, kemalizme ve bunların günümüzdeki yapısı olan 12 Eylül rejimine karşı gerek devrimci-demokrasi cephesini açan ve 12 Eylül faşizmine zindan direnişleri dışında ilk ve en büyük politik-pratik darbeyi vuran hareket almıştır. Türkiye'de tersiyiz üstüme dikmesi, sosyal-şovenizmi öldürmek Türkiye emekçilerini yeni bir kurtuluş umudu yaratmıştır, en başta Kürdistan'daki sömürgeci-feodal yapıyı temellerinden dinamitleyerek Kürt halkını siyasi ulusal kurtuluş sürecine sokması, Kürt ulusu ve ulusal kurtuluşu geçerdüğü yolda kamuoyunu gündemine dayatması, bu anlamdaki ağır tahribatları gidermesi, her türlü işbirlikçi, reformist, teslimiyetçi ve feodal anlayışı yerle bir ederek tek doğru ulusal kurtuluş çizgisini ortaya koyması, PKK çığışının doğru ve zafer yarattığı geçerdüğü herkeşe göstermesi, her türlü tasfiyeciliğe ve bu yönüyle bütünümlü çok darbe vurarak ulusal kurtuluşu partileşmesinin pratik çizgisini ve militan özelliklerini ortaya koyması bu gibi çok çeşitli özellikleri ve kazanımları geniş olarak izzah edilmştir. Ebbette bunlar bir kez daha tekrar etmeye gerek yoktur. Buna rağmen, her yeni

gelişimde 15 Ağustos'tan söz edilmekte ve 15 Ağustos'suz bir değerlendirme yapılamamaktadır. Çünkü Kürdistan'daki her ulusal, toplumsal, siyasi gelişmelerin altında PKK'nin imzası vardır. PKK'nin en temel tarihsel gelişme adımlarından biri ise 15 Ağustos tarihli atılımıdır. PKK'nin ideolojik bir grup olarak doğuşu, Kürdistan'da proletarya hareketinin ve ulusal kurtuluşçuluğun temellerinin atılması oluşturan tarihi görkemliliğe bir adımıdır. Hilvan-Siverek direnişleye karakterize edilen politik-pratik mücadele gücü olma dönemi, yine böyle bir adım ve partileşme atılımıdır. Tarihi 15 Ağustos Atılımı da, bunların bir benzeri olan ve bunlar üzerinde yükselen, bunların gücünü ve dersleyile hareket eden, arada geçen her gelişime sürecinden ise hem olumlu, hem de olumsuz yönde etkilenen tarihsel bir adım olmuştur.

Su geçirdüğü bütün dost-düşman herkesi atıkı kabul etmektedir. 15 Ağustos Atılımı olarak geçen altı yıllık dönem, Parti ve halk tarihinin en görkemli mücadele dönemidir. Bu dönem, "başa Parti kadroları olmak üzere, dostumuzu da düşmanımızın da öldürdük ders çıkara- cağı bir mücadele dönemidir. Ulusal kurtuluş tarihimize her zaman sefelle ve büyük bir kahramanlık atılımı olarak anılacak bir dönemdir. Halkımız demokratik-toplumsal özgürlüğünde yeni sayfaları açtığı, ulusal kurtuluşu birlikte toplumsal kurtuluşunda da en çok yaklaşımları bir dönemdir. Kürdistan halkının uluslararası gerçekteki taşıdığı, kendini anıkı kabul ettirdiği şanlı bir dönemdir. Komşu halklara da kendi kimliğini konuşturarak, onları eş ve özgür temelde tanışmaya, birleşme çağırdığı bir dönemdir. Şüphesiz yine de bir başlangıç dönemidir. Daha fazlasını yapmaya çağırıyor olana- klı olan bir dönemdir. Onun için artırmıyoruz, onun için son derece alakaçgönüllü yaşıyoruz. Halkımız daha fazla birleşmek için bir atılımıdır; dostlarımızı daha fazla birleşmek için bir atılımıdır. Doğruya daha fazla egemen kılma- kın için ve her yönden doğru olan özgürlüğe daha fazla yaklaşmak için bir atılımıdır. Buna bu temelde sahip çıkacağız, halkımızın bu temelde sahip çıktığına sadece inandığımızı belirtmiyoruz, bir geçerde döndüğünü kınvancası belirtiyoruz. Bundan sonrasına yine böyle katılmak gerektiğini belirtiyoruz, çağrı da yapıyoruz. Birlikte yaşam tarzı olana sınımsız sarılmamız hem büyük bir özgürlük sepegni, hem de vazgeçilmez bir zorunluluk olduğunu vurguluyoruz" (Serxwebûn, Özel Sayı: 15)

15 Ağustos Atılımının böyle anlamı bir dönem olmasında, onun her türlü gerejilce, gerejilce ve haksızlığı dayatılması son derece bilinci ve soyul bir eylem cimrasıyla birlikte tarihi hesap sormayı yürütmesi de sorunsuz alması bakımından vardır. Parti Önderliği, yavaş yavaş bir parçasını aktardığımız 15 Ağustos Atılımının beşinci yılı üzerine yaptığı değerlendirmede, bu gerejilce çağırıp bir biçimde şöyle dile getirmektedir:

"Biz bu adımı, düşkün insanı karıştırdık. Biz bu adımı, kendini düşküneye yaşamaya layık görnenlere dayatarak iletirdik. Biz bu adımı, zulüm düzeninin kendine olan son- suz güvenini sarsarak iletirdik. Biz bu adımı, kendine 'insan olma' sıfatını layık görmeyene ve onun hiçbir biçimde içine sındırmayenlere

dayattık. Büyük iddamlı olmasaydı, bu adımı atılmasına cesaret edile- mayeceğı çok açıktır. Bu büyük atılım- ın büyük iddalarını gereklerini mutlaka yerine getirmeye inana- saydık, biz de düşmanın kendisi için ölümcül bir darbe olan bu atılım karşısındakı aymazlığına düşükdük. Yine dostların, sosyalist güçlerin atılım karşısındakı aymazlığına kendi- mizi kapılarak karşıladık. Safaları- mızda her türlü aşşık tutumlarını sürdürdülerin konumu bilinir. Biz bunların karşısında tavır almanın en büyük yücelik olduğunu bilerek yaşadığımız için, bunun dışında hiç- bir yaşam seçeneğine hiçbir yer vermedik. Yığın ve bunun en soyul, en yığıt, en mert, en açık ve yüceliğe layık bir tutum olduğunu bildiğimiz için yüküldük ve 15 Ağustos Atılımı bugün bu biçimde sonuç veren, hem de öldükçe büyük gelişmelerin temelini teşkil edebilecek bir aş- maya getirdik. Bunun için büyük politika yapıldı, insanın büyük sabır özelliğı gösterildi. İnsan yeteneğinin büyük yaratıcılığı sergilenmeye çalışıldı. Bundan sonrası nasıl gelişse gelişsin, bugün için bile sağlanan başlan ile büyük iddianın yendeliği ve onun için harcanan çabanın an- lamınlığı kesinleşmiştir. Bu beş yıl bir anlamda insanlık davasının yeniden bir başlangıcı olduğu kadar, insanı yeniden yaratma, her şeyi yeniden düzenlemenin büyük iddiası ve ça- basıdır da. Bu, bitmiş-tükemiş insan kantonlarına, fosileşmiş insan değerdeleri ve çağıda gibi görünen ama, içerdinde insanlığın yikiliğini, çözüldüğünü ve sonunu hazırlayan her şeyi barındıran, sözümüne ya- rıştığın uluslararasılara karşı da bir yaratılış, büyük bir direnme olgu- surdu. Adına ulusal kurtuluşculuk denilse de aslında büyük bir insan kurtuluşculuğudur. Özü insanlığın büyük kurtuluşculuğu olan bir ulusal kurtuluşculuktur. Öyle ki kişi, kişi, ulus, kişi, devlet çıkarı en ince ayrıntılarına kadar genelde harekeli- mize, özdele bu atılıma karşı sergi- lendik. Herkes 'süper güçler de dahil- ıkarlarını en ince ayrıntılarına kadar hesaplarken yaşıyamaya çalıştı. Bırakalım insanı, dağdaki çabın bile çıkarını hesaplarken yaşıyamaya çalıştı. Tabii bu, aynı zamanda bu büyük atılımın özellikleri ile yakından ilintilidir. Herkesin 'çeten ve dıştan- bu kadar hesap- kitap için girmesi, atılımın büyüklüğünden kaynaklanır. Çünkü, 15 Ağustos aydınlatandır, çünkü görkemlidir, çünkü hesap sorandır. Özellikle devlet, ulus, sınıf, kişi, örgüt çıkarı kapsamı neyse onların hepsini bir anlamda açığı çıkartma özelliğine de sahip çıkararak, onlara hesaplarken yeniden bütün insanlık sayfalarını, insanlık tarihinin kitabını sayfa sayfa açarak nereden nereye kadar yanlışlık yapılmış, ne- rede neyin hakkı nasıy yenmiş, ne- rede ne tür bir düzeltme gerekli, nerede ne tür bir kurulus gerekli, nerede bunları da sorgulayan ve çözüm için iddiasını ortaya koyan bir adım ol- masından ötürü, böyle olmak du- rumundadır."

Bu sorgulama ve hesap sormanın en yoğun olarak yaşandığı ve en çok sonuç verdiğiyi 15 Ağustos Atılımının altıncı zafer yılı olduğu kuşku- suzdur. Büyük devrimci birlikün üz- künde yükselen bu yiki gelişmelerle, ulusal kurtuluş mücadelemizde bir nicelik patlaması ve yeni bir nitel gelişme bile denebilir. Ebbette bunlar karakterize eden şey, Newroz aya- sına yaşanan halk ayaklanmaları niteliğindeki yaygın kitlesel eyle- mlerdir. Öyle ki, gerilla ile birlikte yükselen ve giderek aylanla

özellikleri de taşıyan kitlesel eyle- mler, sadece Kürdistan'da değil, dünya çapında sarıscı bir etkiye yol açarak, ulusal kurtuluş mücade- leri çok önemli bir hamle ve kalıcı etkiye sahip bir kazanım olmuştur. 15 Ağustos Atılımının aydınlatıcılığı ve görkemliliğı, en parlak sonuçlarını bu yolda ortaya koymuştur. Bu temelde altıncı yıl mücadelesini, yol açtığı gelişmeler ve sağladığı kaza- nımları şöyle özetlemek mümkün- dür:

Bu noktada başta düşman cephe- sine, faşist-sömürgeci rejimin duru- ma bakmak gerekir. Partimize ve halkımıza karşı yürütülen faşist-sömürgeci özel savaşın geçtiğimiz yıl içinde daha da yetkinleştirilerek uylanmaya çalışıldığına burada be- lirmek bile yersizdir. Bu, zaten sa- vışın doğa bir gerejidi. Bunun yerin, burada 15 Ağustos Atılımının altıncı yılında faşist-sömürgeci rejimin, biz- zat Milli Güvenlik Kurulu ve Ge- nekurmaya tarafından planlanan ve yitlenilen iki büyük hareketinden söz- etmek daha doğru ve anlaşılır olur. Çok iyi bilinir ki, 15 Ağustos Atılımının beşinci yıldönümünde yüke- len gerilla eylemleri karşısında, biz- zat faşist genekurmaya, Kürdistan da 'savaş halinin yaşandığı, PKK'ye destek veren herkesin düş- manı kabul edileceğini ve buna göre davranılacağına' açıklamıştır. Benzer açıklamalar, başta cumburbaşlar ve başbakanlar olmak üzere diğer faşist-sömürgeci devlet yöneticileri tarafından da tekrarlanmıştır. Bu du- rum, bir yandan Kürdistan'da yaşı- nan gerçeğin ve ulusal kurtuluş mü- cadelemizin gelişim düzeyinin en yetkili ağzılardan itirafı olarak, diğer yandan da faşist-sömürgeci rejimin en geniş halk kitlelerine yönelik ter- ve kullam uygulamaları'nı boyutlan- dıracağına gösteriyor. Nitekim bu doğrultuda ayrılarca devam eden çok büyük bir askeri harekate yürütüldü, her türlü askeri birliği, dağları, taşla- ır bombalanmasına ve yakılmasına kadar varan en tahripkar silahları kullandı. Özel savaş başları, hafila- rla "Cudi Dağı operasyonu" deyimi- ni manşetinde dümdüdü. Son- unda ki kaya parçası arasına yerleştirilmiş bir bayrak resmi tele- vizyon ve gazetelerle yayınlanarak, "bölücü örgütün cökertildiği, Cudi Dağı'nın Türk ordusuca yeniden fethedildiği, Cudi'de artık Türk bay- rağının dalgalandığı" açıkladı ve kamuoyuna ilan edildi.

Boyle yapıldı ama, söyldüklerin doğru olmadığını faşist-sömürgeci rejim yöneticileri çok iyi biliyorlar. Bu nedenle, 1990 yılı başından itibaren, "baharda PKK'e eylemlerinde artış olacağı", "halkın PKK'ye desteğini arttırdığı", "Terörün düş kaynaktı olduğu" biçimindeki açıklamaları sık sık yapmaya başladılar. Bunun il- amadı vardır. Birisi, ABD'nin Ota- doğu'ya yönelik yeni saldırı planında Türk rejimine önemli bir rol dü- şürdüğü; bu açıklamalarla Türk rejim bu yönü göremini yerine getiriyor, bu doğrultuda hazırlanıyor. Yaşayan ve başta Savaş olmak üzere Irak ve İran gibi ülkelerle yönelik savaş k- ırtıcılığında bulunuyor. Diğerleri, baharda gerilla eylemlerinde artış olacağı, ve kitle eylemleri yapılabi- zaten belirdiği, bunlar PKK açığı la- netmiş; Türk rejimi yapıldığı açıklan- larla bu tür gelişmeler karşısında habersiz olmadıklarını kamuoyuna duyurmak istiyorlar. Tabii, bildiği halde eylemlerinin ortaya koyma- ya koyduğu zaferiyle, en içine sındır- mada kalıyorlar. Nitekim gelişme- ler, önceden bildirildi ve ilan edildiği gibi oldu. Mart ayıyla birlikte gerilla

eylemleri yoğunlaşarak gelişti, Mart ayının ortasından itibaren Nusaybin ve Cizre'de başlayan ayaklanma niteliğindeki kitlesel eylemler Kürdistan'ın geniş kesimlerine yayı- larak hafılara devam etti. Bu Kür- distan tarihi ve ulusal kurtuluş müca- delesi açısından olduğu gibi, faşist-sömürgeci rejim açısından da yepeni ve çok önemli bir durumdur. Her ne kadar böyle bir gelişmeye önceden bekleseler de, kendileri için ölümcül bir darbe olan bu gelişme karşısında şaşkın kaldılar, adeta şoke oldular. Kitlesel ayaklanmalara birlikte Kürdistan sorunu geniş çevre- leri içinde yaygın olarak tartı- şılmaya başlandı. Bu gelişmelerle Türkiye'deki rejimin gerçek karakteri, faşist ve sömürgeci niteliği daha çok açığı çıktı. İnsanlar, demokrasi ve öz- gürleşik sorunları daha gerçekçi te- melinde tartışıl- hale geldi. Kürdistan'da kitlelerin başkaldırı, özel savaş yöneticilerinin, "Terör düş kaynağı" biçimindeki yalanlarını yerle bir ederek, faşist-sömürgeci rejimin Ortadoğuya yönelik kıskırtıcı faaliyetlerine ağır bir darbe vurdu. Kürdistan'daki gelişmeler Türkiye'deki her çevreye hafılara temel konu olarak meşgul etti. Kemalist- faşist çevreler, "terör ve bölücülüğ" çığırkancaları ayyuka çıkararak, "vatanın ve milletin bölünme- zliğinin tehlikelede olduğunu" öne sürdüler ve bu konuda mevcut yitile- rleri eleştirerek görevde yattılar. Kürdistan'da halkın PKK'ye destekle- diği, halk üzerinde devletin ve devlet partilerinin etkisinin silindiği, sömürgeci partilerin siyaset yapma- dığı gibi konular basın organlarında hafılara yazılıp çizildi.

İşte böyle bir ortamda ve böyle gelişmeler karşısında faşist-sömürgeci rejimin ikinci büyük saldırısı gerçekleştirildi. Milli Güvenlik Kurulu, 28 Mart tarihli toplantısında durumu tartışıp planlayarak, yönetimin ken- disinde ve faşist genekurmaya'lıkta olduğunu ortaya koydu. Burada ha- zırlanan savaş planı, SHP ve DYP gibi sömürgeci partiler, hükümet ve basına d'ile ettilerler ve sözde savışa karşı verme yetimliği taşıyan medis ile bir kenarda bırakılarak, kendi deyimleriyle "mili mak bu- tünürlüğü ve heyecanı" ile uylan- mayaya çalışıldı. Kuşkusuz faşist-sömürgeci rejimin Kürdistan'da savaş yürütmesi olayı yeni değildi. Türk devleti Kürdistan'da baştan beri bir savaş gücü olarak varlık gösteriyor, 12 Eylül darbesinden sonra daha da gelişen bu durum, 15 Ağustos 1984'ten beri sömürgeci özel sa- vışa olarak sürekliliğidir. Şimdi olan, mevcut gelişmelerle göre özel savaş uygulamalarının daha yet- kinleştirilmesi idi. Fakat sorunun adı bu kez daha açık ve tam olarak ortaya konuyor; dünyaya kapatılmış bir Kürdistan'da her türlü terör, kat- lım ve sürgün uygulamaları ile PKK ve gerillanın eyleme, atında da "Kürtçe konuşmak serbest" denerek sorunun çözümü kavuşturulacağı öngörülüyor ve planlanıyor. Ayaklan- ma ile halk, PKK'yi ve gerillayı desteklediklerini ortaya koyduğuna göre çok açık ve bir soykırım demek olan bu uygulama karşısında, çok küçük bir kesim dışında Türkiye'nin her türlü resmî ve gayri-resmî kurum ve kuruluşundan ıttaz gelmedi; ter- sine büyük çoğunluğu benime- diklerini ve desteklediklerini açıkça ilan etti. Bu durum, Türkiye'de örgü- lenen yapıların niteliğini ve örgü- lenme özgülüğünün durumunu açık- ça göstermektedir.

Faşist-sömürgeci rejimin basın ve yayın organları üzerinde en katı

sansürü uygulamasına, buna uymayan gazete, dergi ve matbaaları kapatmasına ve Kürdistan'ı dünyadan tamamen tecrit etmeye çalışmasına rağmen, "Kürt sorunu" üzerine tartışma azaletine ve bitirmişti. Çünkü, 28 Mart planlamasıyla sürdürülen saldırı başarısız kalmıştı ve savaş Türkiye'de yaşayan herkesi ilgilendirmekteydi. Ayrıca faşist-sömürgeci rejim her türlü politikayı Kürdistan'da yürüttüğü savaşta göre ayaklanmak zorunda olduğu için, sonunu sürükli konuşarak günün demedi tutmaktadı. Her türlü faşist saldırıyı göğüsleyerek gelişen halkın savaş ve çelişti biçiminde süren kitlesel protestolar, bütün gizlemelere rağmen kendisini duyurmaya ve Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu politik olarak dayatmaktadı. Nitekim 28 Mart'tan bu yana geçen dört ayı aşkın sürede faşist order biriken ile Kürdistan gerilimleri arasında süren çatışmalar, şimdiye kadar onların en yoğun düzeyini yaşıyor. Özel savaş valisi, bütün gizleme çabalarına rağmen, günlük savaş bilançosu yayımlamak zorunda kalmaktadı. Cumhuriyet başkanı Süleyman Özal, hemen her ay Kürdistan'da bir sefer düzenlemekte ve cerezliliğini konuşmalarıyla dile getirmektedir. Bütün bunlara rağmen, tıpkı 1989 yılı güzünde olduğu gibi, bazı sömürgeci yetkililer "bölücü örgüt çokterli" açıklamasını yapabilmektedirler. Sömürgeci yönetim, ne değişimi bilmez ve tamamen tutarsız hale gelmiştir.

Halk ayaklanmalarıyla birlikte gelişen sürecin önemli özelliklerinden biri, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve kendi deyimleriyle "Kürt sorunu" karşısında faşist-sömürgeci rejimin çözümsüzlüğüdür. Sömürgeci özel savaşın kendilerini istedikleri çözüme götüremediğinden, rejimin siyasal çöküşü yeteneğinde olmadığının bir kez daha ortaya çıkmış olmaktadır. Order tarafından çerçevesi çizilen ve yönlendirilen rejimin sınırlarını aşması ve onun planlarını başarısızlığı yeni yollar arıyor olsa da, özellikle 28 Mart anılarına başlarıyla hayata geçirebilmek için çelişti çevrelerin kısmen farklı yöntemleri ardı çözümlenmektedir. Son dönemlerde SHP'nin iletirdiği "Kürt raporu" nu nitelikli ve bu arayışların bir örneği olmaktadır. Fakat bu tür durumlar da rejim için yeni sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Kemalizmin Kürt halkı karşısında önemli inkarcı yaklaşımı, yeni Türk resmi ideolojisi, Newroz ayaklanmaları karşısında iyice parçalanmıştır. Geçmişte iletirdiği süren "Dağ Türkleri" gibi ve 12 Eylül'den sonra icat edilen "Kürt Türkleri" gibi yutturuk deyimler birer utanç belgesi olarak artık gende kalmış. Akbulut gibi bazı kukla soven insanları dışında herkes Kürtlerden söz eder olmuştur. Mevcut gelişmeler karşısında sömürgeci yönetimin eski inkarcı tutumu sürdürmesi artık mümkün olmamaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi için elbette bir kazanım olarak sayılabilecek bu durum, faşist-sömürgeci rejim içine yeni bir sorun ve kırmaz olmaktadır. Çünkü, bir yandan Kürtlerden sözedenler, dayandan eski politikaları aynen sürdürmenin ve yürütmenin onları için işlenmektedir. Özel savaşta önce, "kök kazıma" politikasıyla sonuç alamayan, başarı kazanamayan, siyasal çözümler gücünden gücünden yoksun olan faşist-sömürgeci rejim, mevcut gelişmeler karşısında tam bir duraksamaya, belirsizliğe, kısaca çözümsüzlüğe yaşamaktadır. Politikacılık diyen hiç kimse yeni yaklaşım geliştiremediği ve başından orduya angaje olmayı yaşıdığı için, rejimin çöküşüne iyice hıznalmıştır. Bütün bu durumlar çok iyi gören order, yukarıdan için ucuca sağlam tutarak denetimi kaybetmemeye ça-

lızmaktadır. 28 Mart planlaması tamamen böyle bir kaygının gereği olarak ortaya çıkmıştır. Rejimin bu durumunun en açık görülebildiği olaylardan biri, Irak'ın Kuveyt'i işgaline ortaya çıkan gelişmelerdir. Olayın Türkiye'de büyük tartışmalara yol açtığı görülmektedir. Fakat tartışmalar, dolayısıyla ilen sürülen görüşler ve politikalar, Kuveyt'in durumu, uluslararası hukuk, hak, adalet gibi şeyler üzerine değildi, tartışmalarda bu tür şeylerin izine bile rastlanmamaktadır; her şey "Kürt sorunu" ve PKK üzerindedir, Türkiye'de düşünüyorum ya da politikacılık diyen herkes adeta bu sorunuyla yüz kalmaktadır. Bütün kaygı ve hesaplar, "acaba PKK bu

durumdan nasıl yararlanılır". ABD ile doğrudan müdahale etmek ve savaşarak PKK karşısında daha etkili oluru, yoksa bu tür şeylerin tamamen dışında kalmış mı? noktaları üzerindedir. Özal, sözde mahaleleri ve basını aksizlikli suçlarken tamamen bu durumu iletirmektedir; Demirel ve İnönü ve çelişti yazarlar çözümleri Özal'ı maceracılıkla, serövenlikle, devleti bilimlemez tehlikelere aklamış suçlarken bütünüyle bu noktadan yana çıkmaktadır. PKK ve Kürt halkı üzerine en vahşi kalamlarla girmeden tam bir birlik içinde olanlar, şimdi aynı kaygıyla Ortadoğu'daki gelişmeler karşısında tam bir karşıya ve dalışına içine düşmüşlerdir. Bu durum, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında faşist-sömürgeci rejimin asker-sivil, sağcı-solcu bütün gücünün nasıl bir kırmaz ve çözümsüzlüğe içinde olduğunu göstermektedir. Türk rejimi, PKK'ye karşı savaşmak dışında iç ve dış politikada kılmayamaz hale gelmiştir. Savaş ise kendisinin en büyük kırmazı olmaktadır.

15 Ağustos Atılımının altıncı yılında Kürdistan cephesini bu duruma getiren devrimci mücadelelerin görkemliliği ortadadır. Devrim cephesinin bu yılda büyük güç kazandığını, sergilediği mücadeleye kesin zaferi kazanacak bir güç olduğunu çok geniş çevreye halk etirdiğini söylemek hatalı değildir. En üst düzeyde yürütülen iki büyük sömürgeci saldırıya böse çıkarak ve önemli mevziler kazanarak zafer kazanacak bir savaş güçü olduğunu herkes göstermiştir. Savaş açıklarına bakıldığında bu yılda meydana gelen çatışmaların ve bu çatışmalarda karşıt kılığın nicelik ve nitelik olarak çok yüksek olduğu görülmektedir. Bu, aynı zamanda, gerilla ordumuzun nicelik olarak çok büyüdüğü ve nitelikli bir nitelik geliştiğini yaşıdığını göstermektedir. Danilberki'de, bu bakımdan altıncı yıl mücadelesi: 15 Ağustos Atılımı örneğinin kalıcı sonuçları yaratan bir toplama olmuştur. Ve bu sonucun en önemlisi de şüphesiz Newroz ayı boyunca yaşanan halk ayaklanmaları niteliğindeki kitlesel eylemlilerdir.

Halkımızın PKK önderliğinde ve gerillanın doğrudan eylemi ve denetimi altında 1990 baharında giriştiği

kitlesel başkaldırı, ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönüm noktası, siyasal, örgütsel ve eylemsel açıdan kalıcı etkiyi bırakan çok önemli bir olay. Kuşkusuz bu olay, Kürdistan tarihinde ilk isyan hareketi değildir ve PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi içinde ise henüz bir başlangıçtır. Fakat böyle olması, onun önemini azaltmamış gibi, tersine daha da göstermiş olmaktadır. Kürdistan tarihinde çok sayıda isyan hareketi yaşanmıştır, ancak 1990 bahar ayaklanmaları bunlardan temelli ve çok önemli farklılıkları vardır. Olayların hazırlanışına, yürütülmesine ve sonuçlarına bakıldığında bu farklılıklar açık olarak görülmektedir. Bağlı olduğu siyasal amaçlar, dayandığı önderlik, yürütülüş tarzı ve sonuçları 1990 başkaldırısı, tarihte bilinen Kürt isyanlarının modern çağa ulaşmış biçimi olmaktadır.

1990 Newroz ayaklanmaları, PKK'nın siyasal ve taktiksel çizgisinin bir kez daha doğrulanması, ulusal kurtuluş mücadelesinde sonuç verecek ve zafer kazanacak en temel mücadele biçiminin gerilla olduğunu kanıtlamış olmuştur. Bu özeleyle her türlü reformist-teslimiyetçi ve savaş ağalığı anlayışının kesin olarak belgelenmiştir. Bu tür güçler, PKK'nın gerilla yönelimine karşı söylenemediği söz, atmedikleri köprü ve ona karşı yürütmedikleri mücadele biçimini bırakmamışlardır. Bu konuda emperyalizme ve sömürgeciye yol gösterilemediği yapımlar, güçleri yetmediği yerde onları yardıma çağırılmıştır. Halkımızın kitlesel eylemliliği karşısında kendi iflas etmiş konumlarını gizlemek için "halkımız kendiliğinden ayaklandı" diyerek gelişmelerin üzerine çıkmak istemişlerse de, yaşanan gerçekler karşısında ve özellikle de halkın bilinci ve kendilerine karşı tutumu karşısında iyice müzminleşmekten kurtulamamışlardır.

Newroz ayaklanmaları, PKK ile faşist-sömürgeci Türk rejimi arasında süren mücadelede halkımızın tercihi açıkça PKK'dan yana kullanıldığını gösteren bir referandum niteliğindedir. Nitekim Parti Önderliğinin daha önce yaptığı bir açıklamaya açık cevap verme ve açıklamayı olumlu yönde doğrulamış olmuştur. Tüm iç ve dış kamuyu tarafından hakın başkaldırısı böyle değerlendirilmiş, ayaklanma ile Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu politik ortamın temel gündem maddelerinden biri haline gelmiştir. Faşist-sömürgeci rejimin teşhir ve tecrit edilmesinde ve ulusal kurtuluş çözümlerinin alternatif hale gelmesinde temel ve kalıcı siyasal etki bırakmıştır.

Halkımızın bahar eylemliliği, Cephe ve Ördü örgütlenmemizin gücünün gösterilmesi ve bu alanlardaki örgütsel çalışma ve gelişime imkânı mazzam bir ortam yaratılması, olanakların çoğaltılması olmuştur. Kürdistan'ın her tarafını derinden etkileyerek, kitlelerde ulusal bilinç ve mücadele azminin geliştirilmesinde, bunun için örgütlenme sürecinin hızlandırılmasında mazzam bir etki yaratmıştır. Ulusal çapta başkaldırı için, ulusal kurtuluş savaşını ne parhasına olursa olsun yürütmek için, tüm halka yönelik en etkili bir çağrı niteliğindedir. Nitekim böyle bir etki hem de en iletir düzeyde ortaya çıkmıştır. Bu temelde, içinde bulunduğumuz süreçte Cephe örgütlenmemizin ulus çapında yaygınlaşması ve gelişmesi, ARGK'nin nicel ve nitel bakımdan yeni bir sıçrama yapması yaşanmaktadır ve bu durum hızla devam edecektir.

Bütün bu gelişmelerin örgütleyen ve yürüten, mücadelelerini yoğunlaştırdığı ve birleştirdiği merkez olan PKK, siyasal bir Parti olarak gücünü dost ve düşmana tartışmaz bir biçimde kabul ettirmiştir. 15 Ağustos'un aydınlatıcı çizgisinde III. Kongre'nin

geliştirdiği ulusal kurtuluşla paylaşım hakkının maddi bir gerçeklik haline geldiği açıkça ortaya çıkmıştır. Nitekim ayaklanmasal gelişme üzerine gerçekleştirilen Parti II. Ulusal Konferansı, bu partisel gelişmelerin açık belgesi olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönüm noktası: özellikle taşıyan gelişmeler üzerine toplantı olan PKK II. Ulusal Konferansı, bu gelişmelerin, ortaya çıkan yeni sorunlar ve görevleri değerlendirmesi, mücadeleyi bu temelde ilerletecek tarihi kararlar almıştır. Konferansın her alanda yaptığı değerlendirmeler incelenirse, bu olgunluk, ortaya koyduğu sonuçlar bakımından kesin çözümlü ve kararlılık düzeyi çok açık olarak görülebilir. Bu açıdan, sadece güncel gelişmelerin çözümlemesi değil, aynı zamanda Partimizin bütün zirvelerinin en üst düzeyde birleştiği ve sistemleştiği bir toplantı niteliğindedir. Böyle bir zirve de geliştiği yeni önemi bir kazanımdır, bu temelde partisel gelişme hızla sürmekte, dolayısıyla bu da cephesel ve orduşal gelişimin, bir bütün olarak ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişiminin doğru temellerde ve gereken düzeyde sürdürülmesini sağlayacaktır.

Kürtlerin Atılımının altıncı yıl kazanımlarının, Parti ve halk tarihimizde sürekli yeni olacak ve bunlar her yeni gelişme atılımında anılaşacaktır.

Kuşkusuz buraya kadar yapılmış belirmeler, altıncı yıl mücadelesinin ortaya çıkardığı sorunların sınırlı ve biraz da yüzeysel değerlendirilmiştir. Aynı çerçevede mücadelelerin dışı ve en başta da Türkiye devrimi hareketi üzerindeki etkilerine bakmak yararlı olur. Bildiği gibi, 15 Ağustos'a başlayan devrimci gelişme süreci, Kürdistan'da olduğu kadar Türkiye için de bir devrimci gelişme sürecidir. 15 Ağustos Atılımı ile Kürdistan'da yarattıkları her gelişme aynı Türkiye'de doğrudan etkilemiş, devrimci hareket üzerinde de sosyal-sosyal etkiyi parçalamış ve her türlü taşıyıcı biçimi boşa çıkarmış Türkiye'de devrimci hareketin doğru bir çizgide yönelmesini ve bu temelde yeniden gelişme süreci içine girmesini sağlamıştır. Bu doğrultuda 15 Ağustos'un başınıca mücadelesinde yaşanan gelişmeler burada belirtmek gerekir. Bu yılda, Türkiye'deki çelişti devrimci grup ve örgütlerin Kürdistan sorununa daha yakından ilgi duymaları, sosyal-sosyalizmi aşmaya ve doğru bir yaklaşıma ulaşmaya çalışmaları, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ilişkin ve itfak arayışı içinde olmaları, Devrimci Birlik Platformu'nun canlandırılması, PKK'nın Kürdistan'da yürüttüğü mücadelesinin Türkiye halkına aktarılması faaliyetleri gelişmiştir. Bütün bu alanlardaki çabalar 15 Ağustos'un altıncı mücadeleyi yılında da geliştirilecek sarmış ve Newroz halk ayaklanmasında en iletir düzeyine ulaşmıştır. Aynı yılın gerilla mücadelesinde birliktir kitlelerin ayaklanmasına ulaşılması Türkiye ortamı derinden etkileyecek, denebilir ki devrimci hareketin tarihinde bir dönüm noktasını oluşturmuştur. Kürdistan sorununa (dolayısıyla devrimin bütün sorunlarına) doğru yaklaşım ve bu temelde devrimci mücadelelerin geliştirilmesi aynı Türkiye için de bir gerçek haline gelmeye başlamıştır. Zaten Türkiye'nin emekçi kitlelerinin çelişti biçimlerdeki mücadelesi de gelişmekte ve devrimci siyasal mücadeleyi zorlamaktadır. Ayrıca, Türkiye'de yapılan kamuyu yollarında kitlelerin geniş kitlelerin Kürt ulusu nun kendi kaderini tayin hakkını istediği ve destektileğinden ortaya çıktığı da burada belirtmek gerekir.

Türkiye devrimci hareketinde başlayan bu olumlu gelişmelerle birlikte

bazı olumsuzluklar da iyice açığa çıkmaktadır. Pratik mücadele alanında çanak çanak, bunun için örgütlenememe ve en çok da kendi aralarında devrimci itfak geliştirmeye gibi olumsuzluklarla birlikte, Kürdistan'daki gelişmelerin etkisiyle her grup ya da örgüt bölünerek yeni bir Kürdistan örgütü yaratma durumuna düşmeleri önemli olumsuzluklar olarak belirtilebilir. Öyle ki, Türkiye'deki her grup, örgütleri eğilm adeta bir "Kürt grubu" çoğurmaktadır, ancak kitleler parçalı ya olduğu gibi Kürdistan'a taşırmamaktadır. Bu, son derece olumsuz, kötü ve devrimci güçleri heder eden bir durumdur. Türkiye'de böyle paramparça olmuşluğun nedeni, diğerleriyle birlikte, bir siyasal güç haline gelmemesi, siyasal mücadele ortamına girememesi. Oysa Kürdistan devrimci hareketi bu durumda değildir, bu yapıyı çoktan aşmıştır, dünya politikasını etkileyen bir politik mücadelelerin sahibi haline gelmiştir. Bu nedenle, Türkiye'de sürdürülen o yapının Kürdistan'da ortamı artık yoktur. Dolayısıyla, adeta bir hastaiki durumuna girilmiş olan bu bölümlüğü eğiliminin Kürdistan'a taşınmasından vazgeçmeli, uzak durulmalıdır. Türkiye'deki çelişti örgütleri içinde yer alan Kürdistan devrimci güçleri, eğer Kürdistan devrimci mücadelesine katılacaklarsa, bu mücadeleyi en zor koşullarda omuzlayıp bugüne getiren devrimci örgüt yapısı içinde birleşebilmeli, en azından onlarla sıkı bir itfak içinde olabilmelidir. Çoğunluğu dogmatizmden kaynaklanan çelişti görüş ayrılıklarının ortadan kalkması, devrimcinin birliğini geliştirmesi ve güçlerinin heder olmaması ancak böyle sağlanabilir ve inanılmaz ki, böyle bir yaklaşım bu tür gelişmeye hızla yararlıdır.

15 Ağustos Atılımının altıncı yılında gelişen mücadelede ve halk ayaklanmalarının birliktir-teslimiyetçi Kürt çevrelerin ilendirdiği etkisi de büyük olmuştur. Bizzindığı gibi, Irak'ın savaşının bimesinden sonra, PKK'nın itfak ve direnç çağrılarında olumsuz cevap veren Güney Kürdistanlı güçler de tamamen iflas etmişler, Güney'de yaşanan bu iflasla birlikte tüm birliktir-teslimiyetçi güçler tam bir umutsuzluk içinde emperyalist metropollerde kapağı atmışlardır. Ortamın bütün zorluklarına karşın PKK'nın ulusal direnç mücadelesini geliştirmesi ve tüm Kürdistan parçalarını halkın gücüne ve destektileğinden kurtarması, bu çevrelerde büyük bir telaş yaratmıştır. Böyle bir korku ve telaşla 1988 yılının gücünden itibaren emperyalist metropollerde "Kürt konferansları" adıyla toplantılar düzenlenmesi ve emperyalist entelektüellerin bazı hakları denlemeye yönelik Kürdistan sorununu bütünüyle çarpıtan bu toplantıların amacı, sözde "Kürt dostu" çenen bazı emperyalist çevrelerle birliktir gelişmek, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesini uluslararası kamuyundan tecrit ederek siyasal ilişkilerin gelişmesini engellemektir. Kürdistan'da esameleri tale okunmayan birliktirli çevreler, varlıklarını bu yolla devam ettirmeye ve PKK'nın gelişimini bu biçimde engellemeye umut ediyorlardı. İki Paris'te yapılan bu toplantılardan birçok Batı kentlerinde tekrarlanması planlanmıştır. Gerilla mücadelesinin 1990 baharında kılı kılı ayaklanmaları haine gelmesi, birliktir-teslimiyetçi çevrelerin bu çabalarını damadığından ederek ortadan silip süpürdü. Bu oyunlarının da boşa çıktığını gören bu tür güçler, adeta ortaki kılı görülmeye hale geldiler. Tam bir iflas ve sefaletle yaşarlarken, Irak'ın Kuveyt'i işgaline ortaya çıkan gelişmelerden yararlanarak yeniden yaşam yolu bulmaya çalıştıkları gözlenmektedir.

EMPERYALİZMİN ULUSAL-KÜLTÜREL ÖZERKLİK PLANLARI İLE SÖMÜRGEÇİLERİN BAZI DİL-KÜLTÜR ALDATMACALARI KÜRDİSTAN DEVRİMİNİ DURDURAMAZ

Baştaraf 1. sayfa
diklarını iddia ediyor. Demire'nin DYP'isi ise radyo ve televizyonda Kürtçe programlar olabileceğini, bir Kürt partisi bile kurulabileceğini belirtirken öteklerden geri kalmayacağına özen gösteriyor.

Kıscasıca bu konuda somut birkaç şeydiyeceğim. Birincisi, tarihsel ve gerçekçi olmayan. Pek çok bütünü anlama geliyor. Kültürel özerklik planının asıl sahipleri kimlerdir? Ayarlar, tatarları, aşkılar, aşkılarla model üstüne model öneren burjuva partilerinin soruğu "Kürtçe özgürlüğü" adıyla fiili durumun bile gerisinde önerilerle ortaya çıkarken, bir de Kürt halkının haklarını savunucuları kesilmelerini nasıl karşılamalı? Bunlar ve emperyalist aşkılarla gerçekte halkımız üzerinde uygulanmakta olan çağdışı baskılar ve haksızlıkların karşısında mıdır? Bu gözboyama ve aldatıcı gerçekleri esas nedeni, halkımızın haklarını saygılı olmalarıdır? Değilse bütün bu gürlü-patırların amacı nedir? Sayılan ve sayılabilecek benzer daha pek çok soruya yanıtlı verilebilir, yaşanan gelişmelerin altında yatan esas olguları görebilmek için, sorunu bazı yönleriyle inderlemek gerekiyor.

Kültürel özerklik planları yeni değildir

Her ne kadar tartışmalar şimdilerde yoğunlaşmakta ve bazı güdük öneriler bu süreçte ortaya çıkmakta ise de, bu konudaki planlar aslında hiç de yeni değildir. Öldükçe eskimeye devam etmektedir. Kafasını duvara çarpmadan önünü göremek gibi bir geleneği olan Türk sömürgeçlerinden önce bu tür planları ortaya atan ve TC'ye de empoze etmeye çalışan güdük emperyalizm olduğu biliniyor. Ve yine biliniyor ki, sadece belli başlı emperyalist odaklar da değil, Kürt ıkel miyetçiliği ile küçük-burjuva reformist güçleri ve her türden sosyal-söven gücleri böyle bir planı gözde ve da açık savunucuları vardır. Yani sözkonusu güçlerin Kürdistan sorununu çözümü için öngördükleri ve benimsedikleri çerceve, böyle bir ulusal-kültürel özerklik çercevesidir.

Doğu ve Güney Kürdistan'da II. Dünya Savaşı sonrasında başlayan günümüzde kadar olup biten gelişmeler, bu konuda somut derece getirebilir. Ükenin kurtuluşu ve halkın gerçek taleplerini değil, bazı feodal-komprador aşiret çevrelerinin çıkarlarını esas alarak geliştirilen ve savunulan ve KDP pratiklerinde ifadesini bulan ötonom politikaların vardığı nokta bugün gözler önündedir. Yıllar yılı halkımızın birçok değerlerini ve olanaklarını ve pek çok yığın tarihsef sıratları başta eden KDP'nin sonuna "İraka'da demokrasi, Kürdistan'da özerklik" biçimindedir. Saddam'ın uyguladığı ötonomiyi beğenmediklerini ise, "Ötonomiyi rast ü durust" demekten öteye gidemediler. Yani onlar her ne kadar halkın ve ülkenin kurtuluşu için mücadele ettiklerini iddia etseler de, gerçekte onların talepleri kendiliğinden, aşiretsel çıkarından başka bir şey değildir. Zaten 1975 ve 1988'de de açıkça görüldü ki, onlar, zora geldi mi ülkeyi de, halkı da düşmanları ayakları altında terkedip kaçmayı, emperyalistlerin kanatları altına sığınmayı kendilerine ıke edimleştiler. Fakat İla geldiğinde de, en doğru ve akıllı politikalarını kendi ötonomist görüşleri olduğunu söyleyip durmuşlardır. O kadar ki, 1988'de halkımız Saddam'ın bar-

barlığına terkediği kağıtlarında bile, yeni kendi politikaları bir kadavra gibi yere serilmiş duyuruyken bile, Doğu ve Güney Kürdistan'da sömürme ötonom iddiasında bulunan bu baylar, Avrupa metropollerinde açılma üstüne açılma yaparak, PKK'nın bağımsızlığı ve anti-emperyalist politikasını doğru ve gerçekçi olmadığını, hayal peşinde koymak olduğunu, kendi ötonomist politikalarını gerçekçi olduğunu söyleyebilmektedirler. Bu ayamaz durumları, onların nasıl bir gaflet içerisinde bulunduklarını iyi izah etmektedir.

Bunların birer ızdıratısı olarak, özellikle 1970'lerde Küzey-Batı parçasında ortaya çıkan DDKD, KUK, Özgürlük Yolu gibi küçük-burjuva reformistlerin talepleri de, bu çerceveyi aşmadı. Hatta bunlar başlıca "Doğu'ya yol, okut, elektrik" vb. istemlerle bir kültürel özerklik kavramının bile gerisinde sayılmaktaydılar. Günümüzde de hala eski komünarizme pek farkı oldukları söylenemez. Güney ve Doğulu güçler gibi bunlar da çözümü emperyalist sistemi içerisinde aramaktadırlar. Özellikle PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş savaşının başarısı beklentisiyle, bunların emperyalizme daha çok sarılmaları boşuna değildir. Reformizme öykünen bu grup ve grupçukların en iddialarından biri ÖY'nün ıkel kendisine TKSP diyerek bugün-günümüzde örneğin Türkiye'de demokrasi, Kürdistan'da özerklik" biçiminde ıke edildiği talebi, KDP'nin yukarıda belirtilen görüşünden farklı ve daha ıleri değildir. Bütün bunlar da emperyalizmin ötonomist güdük ulusal-kültürel özerklik çercevesini aşmayan taleplerdir.

Denilebilir ki, kültürel özerklik "çözümünün" esas sahipleri emperyalistlerdir. Bu, NATO ABD ve AT'siyle emperyalistlerin ötonom bir öngördükleri yöntemdir. Kürdistan sorununu bağımsızlığı ve radikal bir temelde çözümü kendi çıkarlarına aykırı gören emperyalistlerin, böyle bir çözümü engellemek için her fırsatta bu tür özellikli planlarıyla devreye girmeye çalıştıkları bilinmektedir. Yüzyılımızın başında Sevr ve Lozan'dan, 1970'li yıllarda Kissinger planlarına ve günümüzde AGİK çercevesinde gelişen toplantı ve platformlara kadar pek çok örnekler alınabilir. 1970'li yılların sonlarında ve 80'lerde PKK'nın önderliğinde bağımsızlığı ve radikal çizginin hayat bulması ve halikant aldığı destekle günden güne gelişmesi, emperyalistleri daha yoğun çaba sarfetmeye ve daha açık tavır almaya zorladı. Çeşitli emperyalist odaklar Kürt kültürünü yatıştırmak için sık sık dem vurmaya başladılar. Yine herhalde kendine bağlı bir Kürt ıbrırlık grubu, tamamen uşaklık temelde ve gelecekteki girişimlerinde bir alet olarak kullanmak üzere beslemeye özen gösterdiler. Başta ABD olmak üzere tüm emperyalist çevreler, sorunu PKK'ızı, yani radikal ötonomiyi yöntemleri halletmek istediklerini "Kürt sorununa evet, PKK'ya hayır" biçiminde açıkça ifade ettiler. PKK'nın temsil ettiği devrim seçeneği geliştikçe, emperyalistlerin hareketlemeleri ve beslediği uşakların da hareketle geçirmesi gözle görüldü biçimde arttı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ötonom bir dönüm noktası ve aynı zamanda da güçlü bir atılım ötonom ıke 1988-89 sürecinde, bir yandan Partimize saldırılar artarken, diğer yandan eskiden yığılırılmış kiminin ABD'ye kabul edilmesini, kimilerinin, Ecevit'in 70'lerin sonunda UDG (Ulusal De-

mekratik Güçbirliği) adıyla yaptığı gibi bu kez TEVGED adıyla bir araya getirilip PKK'nın karşısına çıkarması; yine bizzat emperyalist eliyle tertiplenen konferanslarda bunların bir araya gelmesini ve hep birlikte "Kürtlerin kültürel kimliğini" kurtarma tartışmaları, sözkonusu gelişmelerin bazı somut örnekleridir. Bütün bu çabalar, PKK'nın Kürdistan'da hakim bölünüşlere karşı geliştirdiği devrim seçeneğini bir alternatif nişurtmayı amaçlamaktadır.

Görüldüğü gibi, kültürel özerklik planları ve bu doğrultuda yapılan hazırlıklar ve sergilenen çabalar oldukça eskimeye devam etmektedir. Ötlen yeni ve farklı olan yönü, sorunun şimdiki çok geri planlarda da olsa, TC temsilcisi ve yöneticileri tarafından da açıkça tartışılmaktadır. Sömürgeci Türk burjuvasınının, kemalistininki, inkarcı politika ve yaklaşımından bir millim bile sapmamak için yıllardır inatla nasil direndiği bilinmektedir. Ne emperyalistlerin zaman zaman yaptıkları telkin ve uyarılar, ne de reformist güçlerin boyun büküp yalvarmaları onları üzerinde en küçük bir ıketi yaratabilir. Tersine inkarcılığa daha da sıkı sarılırlar; diğer herhangı bir hak tanımına, Kürt varlığını bile kabule kesinlikle yanaşmazlar. Ancak Kürdistan'da PKK önderliğinde silahlı direnişin gelişmesiyle birlikte ülkemizde atıkları her adımda o ırkı ve inatçı kafalarını sert gerilla kayasına çarparmışlardır ki, bilinen o inkarcı tutumlarını terketmekten başka çare olmadı ını görmedik durumda kaldılar. Ve şimdilerde her burjuva partileri arasında tanık olunan tartışmalar böylelikle ortaya çıktı.

Tartışmalar neden bu süreçte yoğunlaştı?

Sıradan bir gözlemcinin bile rahatlıkla farkedeceğini gibi, Türkiye'de bugün çokça görülen Kürt dili, kültürü üzerineki baskıların kaldırılması, bazı dil-kültür haklarının tanınması türünden talepler, Kürdistan'da doğruya gerilla savaşının gelişimine bağlı ve ona paralel olarak gündeme gelmiştir. Bugün bu tartışmaların içinde yer alan faşist rejimin hiçbir kurumu ve kanadı, konuyu, kendi görüşü olduğu için, ya da isteyerek gündeme getirmiş değildir. Aksine kendilerini çeşitli bakımlardan zorunlu hissettikleri içindir. Herhalde aksi bağında hiç kims 12 Eylül rejiminin Kürtlere bazı dil-kültür hakları tanınmasında yana olduğunu, ya da buna benzer yaklaşımlar olduğunu iddia edemez. Çok ıy bilinmektedir ki, 12 Eylül faşist darbesinin en önemli nedenlerinden birisi, hasta başta geleni, PKK şahsında fillzenmeye başlayan ulusal kurtuluş mücadelemizi tamamen askeri faşist bir şiddet temeline çekmekti. Faşist rejimin Kürt varlığı, Kürt dil konusundaki yaklaşımını kendi ızratı yatan yetinece izah ediyor. Dünyada benzeri görülmüş bir ırkçılık örneği sergileyerek, insanları ana dillerini bile yasalarına tayan etmeye ve yasa konusu yapmaya kalkışan ve bu amaçla çıkardığı 2932 sayılı yasayla Türkiye'de herkesin ana dilinin Türkçe olduğunu hükme bağlayan bu ucube rejimin kendisi değil midir? Nitekim bu ucube rejimin en tepesinde bulunan Özal, her zaman savunulduğunda görgünü bugün de telarlamakla hiçbir sakınca görüyor; yılanın başın azimesinden söz ediyor. Yani Kör bir şiddet, ezme, kök kazıma, Kürtük adına ne varsa böylece imha etme yöntemleri 12 Eylül rejiminin temel

politikasıdır.

O halde nasil oluyor da aynı rejim çeşitli kurumlarda, "Kürtçe özgürlük", "Kürt kimliğinin tanınması", Kürt kültürü üzerineki baskıların kalkması" gibi konularda birbirleriyle yarışırca ötonomiyi ve raporlarla ortaya çıkabiliyorlar? Bu sorunun bir tek ızahı var, o da, faşist rejimin şiddet politikaları, kemalistininki, yaklaşımların ulusal direniş savaşını karşısında ıflas etmiş olmasıdır. Bu ıflas belirginleşip derinleştiçe, yani şiddet yönteminin tam bir kıkmaz olduğu görüldükçe sözkonusu tartışmalar da yoğunluk kazanmıştır. Bu gerçeği, 12 Eylül sonrasında gelişmeler zincirinde izleyebilmek o kadar zor değil. 1984-85'te kadar rejimin hiçbir sözcüsünün ağızından böyle görüşler işitilmedi. Bugün raporlar hazırlamakta yarış eden partilerden hiçbirinin program ya da seçim bildirgelerinde bu konulara ilişkin tek satır yer almadı. Ancak ulusal direniş mücadelemizin çıpak askeri zorla ve özel savığın en kırıf yöntemleriyle imha edilemeyeceği anlaşımaya başlandıktan sonra ıki, önceleri tek tük sesler halinde ve süreç içerisinde giderek gelişen tartışmalar gündeme gelmeye başladı. Bazi eski-yeni askerlerin, çeşitli sivil çevreler ve burjuva partilerinin model arayışları sözkonusu oldu; baskıcı, inkarcı politikaları ıkel kez tartışma konusu edilmeye başlandı. Sıkışıklığın tehlikeli patlamalara yol açmasını için birtakım emniyet tedbirlerinin alınması gerektiği dikkat çekildi.

Gidererek yaygınlaşan ancak pratikte somut bir öneri biçiminde doğmuyen bu tür tartışmalarda 1980'ye gelindi. 1990 Newroz'un Kürdistan'da yaşanan serhildan gerçeğiyle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemiz yeni ve üst bir aşamaya giren, sömürgeçler açısından da daha ciddi arayışlar kaçınılmaz oldu. Ötonom bir sürdürülen tartışmalar somut bir karara bağlama gereği dayattı. Ve bilindiği üzere serhildan sürecinde rejimin üst kademelelerinde ordu ve özel savığı yönetiminin inisiyatifinde gelişen bir dizi toplantı ve görüşmeler ardından bir kez daha şiddet seçeneğinde karar kılındı. Özel savığı yönetimin her alanda yıkınleştirilmesi, muhtıra ve bilinen kararnamelerle silahlı direnişin ezilebilceği, PKK'nın imha edilebileceği öçünçesinden hareketle bazı dil-kültür hakları tanınması konusundaki tartışmalar kesilmiş oldu. Başta Özal olmak üzere faşist rejimin birçok askeri ya da sivil yetencisi, açıkça ulusal kurtuluş hareketimini boyisine atılmı yaptığını bir döneme daha hakları tanımının taviz vermek anlamına geleceğini, bunun ise mücadeleyi durdurmak yerine daha da alevlendirileceğini, dolayısıyla çok tehlikeli olacağını, bu nedenle en küçük bir taviz dahi verilmesini gerektiğini belirttiler. Ancak PKK'nın ve silahlı direnişin tamamen tasfiye edilmesinden sonra bu konuda bazı adimlar atılabileceği vurgulandı. Yani PKK'ı ortadan kaldırmada bu tür tartışmalar bile yapılmamasına izin veremeyeceklerini sözümlüne kararlılık ile diledi.

Peki bu kararların ve çıkarılan kararnamelerin üzerinden daha ıçörde aygı gibi kısı bir süre bile geçmeden, dil-kültür tartışmalarının yeniden, hem de eskisinden daha kapsamlı boyutlarda gündeme gelmesini anlamaya değirmi? Bekledikler gibi silahlı direniş mi bastırılıp imha edilebilir? Yoksa PKK'nın kökü mü kazındı, bitirildi mi? Çok açık ki, bunlardan hiçbirini gerçekleştirilecek de-

ğil. Tam aksine Partimiz her zamankinden daha ıkel biçimde silahlı direniş komuta ediyor ve mücadeleyi bütümlenisi sürdürüyor. Ötonomiyi sağlama talebi rejim bu büyüme ırtbas etmeye, güzmeye muvaffak olamıyor. Özel savığı yönetimi yeni çıkardığı kararnamelerle ayaklanan halkımızı faşist terör, katilim ve sığırtıne tehdit ederek, PKK'ye destek sunmaktan caydırma hevesine kapıldı. Ancak sözkonusu kararnamelerin mürekkebi dahi kurmadı. Kürdistan halkı gerekli karşılığı pratiğide verdi. Cezaevalinde başlatılan direnişlere, başta Diyarbakır ve Mardin olmak üzere Kürdistan'ın birçok yöresinde geniş kitlelerin katilim sağlaması; daha sonraki günlerde örneğin bir Kerboran da, Cizre ve Nusaybin'deki gibi ayaklanmalar yaşanması, kenpek kapatma vb. protesto eylemlerinde başlatılan direnişlere, ayaklanmalarla çok somut olarak gösterildi ki, Kürdistan halkı faşist sömürgeci TC'nin terör ve tehditlerine pabuç bırakmayacaktır.

Diğer yandan gerilla savığı ve silahlı direniş olanca şiddetle devam etti ve bu süreçte sömürgeci güçlerce önemli kayıplar verdirdi. TC, yagadığı bozgunları, savaş alanlarındaki her türlü habere sarsın kıyarak güzmek yoluna gitse de, bizzat Kozakçıoğlu'nun yaptığı açıklamalar bile tek başına, durumun anlaşımamasına, silahlı savığın boyutlarını kavramaya yetmedikler. Haziran ayı başlarında, 1990 yılının ıkel beş aylık dönemine altı bir bilanco açıklarken Kozakçıoğlu, beş ayda 1500 ölü meydana geldiğini söylüyor. Sömderyeler her zaman yaptıkları gibi kendilerini başarılı göstermek için bu rakamı ne kadar küçültmüş olabileceğinin tahmin etmek zor değil. Buna rağmen rakam doğru bile kabul edile, bu beş aylık sürede istinasız her gün 10 ayrı olay ve çarpışmanın yapıldığı anlaşılmaktadır. Faşist bir gözlemci, savığın hangi yoğunlukta sürdüğünü buradan rahatlıkla çıkarabilir.

Kuşkusuz bu durum, muhtıra ve kararnamelerle alınan yeni şiddet önlemlerinin de gerilla mücadelesine karşısında kısa sürede olmakta sadıplandığını en açık kanıtı olmaktadır. Bu yöntemler de asilıp böyle çikarıldığında ve ulusal kurtuluş mücadelemiz daha büyük ölçekle istidadi gösterdiği içindir ki, faşist rejim sözcüleri, bir anda kendi tükürüklerini yalama pahasına dil-kültür tartışmalarını tekrar gündeme getiriyor; mücadelemizi bunlarla yavastaltıyor, yayıflattırmayı denyorlar.

Ayrıca konunun bir de görülmesi gereken diğ boyutları var. Örneğin SHP yöneticilerinin yaptığı açıklamada, sözkonusu raporun partilerinin arasındayken geçer geçmez hemen yabancı dillere çevrilip Avrupa ve benzeri alanlardaki uluslararası kurumlara gönderileceğini vurgulamış boğuna değildir. Erdal İnönü'nün faşist rejimin diğ işleri temsilcisi gibi ben dönemlerde her tarafa konuşulması düşündüğünde durum daha da ıy anlaşılıyor. TC'nin savaş kuralları hiçe sayarak çıkardığı uygulamaları ve bu amaçla çıkarılan son kararnameler, rejimi darda da alıbdığıne teşhir etmekte ve zorlamaktadır. Elbette ki diğ güçlerin gözlerini Kürdistan çevresinde de basılıca etmiş. Partimiz önderliğinde gelişen silahlı direniş mücadelesidir. Özellikle serhildanla birlikte mücadelemin kitlesel boyut kazanması, dıştaki dost ve düşman güçleri önemli oranda etkilemiş, ge-

niş yankılar uyandırmıştır. Avrupa Parlamentosu, Helsinki İzleme Komitesi, Uluslararası Af Örgütü gibi kuruluşlar, TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarına karşı çıkan kararlar alır, açıklamalar yaparken, pek çok çevre de, kurtuluş savaşımıza ve PKK'ye bakış açısını gözden geçirmeye, düzeltmeye çalışmışlardır. Bunun bunların sonucunda da TC, uluslararası her platformda bu sorunla bunun buruna gelme durumu damlatmış. Hangi yöne dönse, şu veya bu şekilde Türk sorununa yüzünüye gelen TC, uluslararası platformlarda hiçbir sorunu dile getirip savunamaz ve adeta adan almaz hale gelmiştir. İşte bu çıkmazdan da kurtulabilmeyin bir yolu olarak, bazı adlatmacılar biçiminde de olsa dil çukurluklarının gündeme getirilmesi kaçınılmaz görülmüştür. Tarihine ve para raporları şu sıralar gündeme gelmesinin bir nedeni de budur. Çünkü TC'nin dış politikası zaten dünyadaki son gelişmeler ve yumaşma sürecinden bir kırızde buluyor. Buna bir de Türk sorunu ve Kürdistan'daki uykula kılınan yüzünden teşhir olusu eklenince, bu alanda da tam anlamıyla bir kızmazla saplanmış oluyor

Kültürel özellikler bir hak olarak görüldüğü için değil, PKK seçeneğine alternatif olarak gündeme getiriliyor

"Güneydoğu için model" önerilerinin bu denli bel sayıda ortaya atıldığı bir ortamda, özel savay yonemlinin başı Kozakçıoğlu'nun tüm burjuva partilerine, sözde demokrat geçinen çevrelere ve emperyalist mirraklara kadar herkesin Türk dili ve kültürünün savunuculuğuna soyunduğu kollarında, bazılar, bu şarlatanların en azından bir kesiminin sınırlı da olsa gerçekten Türk halkının haklarını savunduklarını sanabilir, bu nedenle tartışma geliştirdiklerini düşünebilir. Oysa gerçek durum kesinlikle böyle değildir. Ali çizilecek önemle vurgulamak gerekir ki, bütün bu gaba ve girişimlerin asıl nedeni, halkımızın gerçek kurtuluşunu engellemek, PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini sabotaj etmek başarısızlığı uğratmaklardır. Diğer bir deyimle, çürümüş Türk burjuva egemenlik sisteminin ve "Misak-ı Milli"yi korumaktır. O bakımdan bu tür girişimleri, gerçekten bir hak teslimi değil, simdiye kadar uygulanamayan özel savaş taktiklerini bir uzantısı, bir hakaisi olarak görmek daha doğru ve yerinde olabilir. Hem somurgelerci ve hem de insan hakları, azınlık hakları savunucusu kesilen emperyalistler açısından durum böyledir. Hepsi için as mesele, PKK'yı, PKK'nın başını çektiği Kürdistan devrimini nasıl durdurabilir, sorundur.

Bir önceki başlık altında da değinmeye çalıştığımız gibi, böylesi girişimlerin tamamen Kürdistan'daki silahlı direniş gelişmesine paralel olarak gündeme gelmesi, durumu yeterince açığı kavuşturuyor zaten. Örneğin bugün rapor hazırlamakta başı çeken bir SHP'nin durumu açık değil mi? Eğer soru, çok güdük de olsa gerçekten halin bir haklarını savunmaksa, SHP simdiye kadar neredeydi ve ne yapıyordu? Programında ve 7-8 yıllık pratiğinde bu konuda olumlu tek bir örnekten sözdebiliyor mi? Bu herhangisi bir girişimi olmadığının, kendin CHP'nin devamı sayıya SHP kemalist mirasa en çok sahip çıkarak, kendi milletvekillerini sağır ve disizler gibi pasif biçimde de olsa, emperyalizmin denetiminde Paris toplantısına katıldıkları gerekçesiyle partiden ihraç edecek kadar tahammülsüzdür, bu çok açık. Ancak

Kürdistan'da Newroz döneminde yaşanan halk ayaklanmaları, ardından inonunun başı Kürdistan kent ve kasabalarına yapıldığı değere karşılaşıp manzaralar, halin SHP de dahil tüm düzen partilerini terkedip hazırla PKK'ye akışına tamık olmuş neticesindenir ki, SHP böyle manevralar yapmayı gerekli görmüştür. SHP'nin durumu kurtarmak üzere hareketlenmesi tam da o surece rastlamaktadır. Bir yandan, daha önce kovduğu milletvekillerinin partide geri deneleceklerini açıklayıp görüntüyü düzeltmeye çalışırken, bir yandan da simdiyece açıklanan raporun hazırlanırken faaliyetler ve bu amaçla İngiliz emperyalizminin Iranda vb. pratikinden dersler çıkarmak, bu alanda incelemler yapmak üzere Deniz Baykal'ı İngiltere'ye gönderiyordu. Çünkü SHP içindeki Kürtleri dışlama ve sonra ilgisiz halka politikasının doğru olmadığını, PKK'nın işine yaradığı taktiklerini alıyordu, bu tutumunun değişmesini isteniyordu. Faşist rejimin resmi ya da sivil temsilci ve savunucuları böyle istiyorlardı. Örneğin, özel savay yonemlinin emrinde bir azel sayı gibi (bu sıfırı olan kendilerine yakıştırıyor) çalışan "profesörler timi"nden Doğu Ergil, SHP'nin kendi içindeki Kürtleri partinin atmasının çok yanlış olduğunu belirtir: "Eğer ayrılacakları karar olsa bu işbirlikçi Kürtleri desteklememek, bunları devredir, bırakarak, ayrılığa terlisten temsil niteliği kazanarak" diyerek SHP'yı uyuyordu. Yani biz Kürtleri kendimiz içimize uykulaştırdığımız işbirlikçilere temsil ettik, bunun yollarını bulmalız diyecek istiyorlardı. İşte SHP raporunun altında yatan asıl olgular bunlardır. Yoksa, Türk halkının haklarını savunma gibi bir düşünce kesinlikle değil.

Ote yandan sözkonusu raporun açıklanmasıyla birlikte gelişen yoğun tartışmalar da bu gereği çok açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Gerek lehte gerek aleyhte görüşler belirlenene kaygıların arasına esas kaynağı ve yaklaşımlarının odak noktası, raporda önerilen uygulamaların PKK'yı durdurup durduramayacağı sorusudur. Öğü kesinlikle budur: Kürt halkının SHP'ne deni içeri kırılmalıdır. Bu da gerçekten sözü edilen kırıntı mukabilinde şeylerin bir hak niteliği taşıyıp taşımadığı gibi hususlar değildir...

Rapora karşı çıkanlar, daha çok kaygılı çevrelerden Kürtlerin serbest bırakılması, Türk kimliğini kabullenmeye gibi adlarını yarar yerine daha zararlı olabileceğini, silahlı direniş hareketini daha da alevlendirileceğini, açılan küçük gediklerin PKK tarafından zorlanarak genişletileceği ve sonuçta duvarların tümün yıkılacağından korkmaktadırlar. Raporu olumlu bulanlar ise, halin PKK'ye ancak desteginin ancak bu yöntemle kesinleceğini, dolayısıyla PKK'nın ancak bu tür uygulamalarıyla durdurulabileceğini inanan kesimlerdir. Bu ikinci kesimde yer alanlardan örneğin bir Metin Toker ve M. Ali Brand, SHP raporunu eleştirenleri görüşlerini yersiz ve haksız bulurken esas sorunu açıkça ifade ediyorlar. M. Toker, raporun insafsız eleştirilerine vesile edilmemesin haksızlık olduğunu belirtir ve şöyle diyor:

"Rapor, Anayasa'daki deyimle, 'Türk milletinin bağımsızlığı ve bütünlüğü, ünken bölünmezliğin'in Güneydoğu Anadolu'da nasıl bir tutum takınılmasıyla daha iyi sağlanacağı hususunda bir teklif, bir görüş getirmektedir. Amacın bu olduğunu hiç kimse çarpılamaz. Hiç kimse böyle bir tartışmanın o ilkeleri daima meditediğin vıdan rahatsızlığı söyleyemez." (Milletiyet, 21 Temmuz 1990)

Yeni gazetesinin aynı tarihli sayısında M. Tokerin karşısında

"Koşe"nden M. Ali Brand da, bu görüşü şu sözlerle anlatıyor:

"SHP bu raporla, iddiaların aksine, Türkiye'nin toprak bütünlüğü, korumak ve bölücü güçleri etkisizleştirme yolunda son derece önemli bir girişim başlatmaktadır."

Böyle, yakından tanıyanlar, orada görev yapmış olan kişiler, bugünkü politikaları ve yaklaşımların sürmesi halinde Türkiye'nin "Bölücü, terör hareketlerinden kurtulamayacağı" gibi, aksine (bölücüleri) gidermek artan bir brikim sonucunda halikatan daha çok destek sağlayacağı görülmüştür.

Bölge halkının ancak bu şekilde (yani SHP raporunda önerilen şekilde, bn) devletin yanına çekilebileceği belirtilir."

Görüldüğü gibi hesap ve amaç son derece açık. Ecevit, Demirel ve Özal gibilerin durumları da SHP'den farklı değil. Rapor hazırlama konusunda SHP'yi öncül sayanlara karşı çıkan Ecevit, kendilerinin daha 1987'de böyle öneriler ortaya atıldığını, yani öncülüğünde kendilerinde olduğunu iddia ediyor. Halkın kişisel ve sosyal olarak 30 yıldır tam bir şarlatan gibi hakı aldatan Ecevit'in aklına 1987 yılında mı geliyor Türk halkı? 1960'lardan beri bakan, CHP genel sekreterliği, genel başkanlığı, başbakanlığı gibi en etkin görevlerde bulunan Ecevit, Türk halkının hakları gibi bir meseleyi aklına bile getirmez, bu konuda en küçük bir girişimde bulunmazken, 1987'de neden öneriler hazırlama gereği duyar? Çok açık, çünkü 87'de Kürdistan'da düzeni ırkçeten ve sarıyan devrim seçeneği yükseliyor. Ecevit'in herkesten önce harekete geçmesi, onun telası, bu devrimci gelişmenin önünü bir an önce kesmek içindir. İstedigi kadar demagogi yapısın ve demokratik maskesi taşışın yüzünde, ancak Türk sorunu konusunda en az bir Türkçe karşı öğü olduğunu bilmeyen kalmadı. Zaten 12 Eylül darbelerine karşı kendisini savunurken, Türk halkının varlığını söz edenlerin üzerine nasıl baskı yürüttüğünü, böylesini her gördüğü yerde susturduğunu övünerek açıklayan kendisidir.

Emperyalistler açısından da durum böyledir. Yani, ödenen bir Kürtlere ulusal-kültürel özellikler hakları verilmesini sözde savunan çeşitli emperyalist odakların tutumu da özünde Türk somurgelercilerinden farklı değildir. Onlar da devrimci-radikal bir çözümün alternatifi olarak gördükleri bir bu tezi savunuyorlar. Türk halkının haklarını umursadıklarından değil. Halkımız üzerinde simdiye dek somurgelercin uygulamaları bütün soykırım ve katliamlardan somurgeci devletler kadar emperyalistlerin de sorumlu oldukları açıktır. Özellikle Türk somurgelerci ve bunun günümüzdeki temsilcisi 12 Eylül faşist rejimi, bütün vahşetini ABD ve Avrupa emperyalistlerden aldığı güc ve destekle yürüttü ve yürütüyor. O halde bunlar nasıl Kürt dostu, ya da Kürt halkının haklarını savunucusu olarak götürebiliriz? Böyle görülen Türk halkının temsilcisi olabilir mi? Elbette ki hayır, böylesi ancak ve ancak emperyalistlerin uşakları ve ajanları olabilirler.

Emperyalistler Türk somurgelerci gibi dar ve kısa bakışlı değiller elbet, onlar çok daha uzun vadeli plan ve politikaları sahipler... Bu nedenle Kürdistan'da devrim seçeneğinin gelişebileceğini çok daha önceden görebiliyor ve buna göre önlem geliştirebiliyorlar. O bakımdan bazı kültürel hakları somurgelerciden önce gündeme getirmeleri anlamlıdır. Fakat emperyalistlerin de bu doğrultudaki çabalarının yonulanması, Partimiz önderliğinde direniş mücadelesine denk düşmektedir. Kürt Kültü-

rünü sözde geliştirme planları olsun, reformist grupların kendine bağlı işbirlikçiler yaratıp besleme ve bunları kendi çıkarlarını alanları durumuna getirme planları olsun hep bu süreçte gündeme geldi. Zaten ABD'nin NATO ve AT'Sine karşı tutum emperyalistleri, Kürt sorununa, Kürtlerin kültürel haklarına karşı olumsuz, bunları kabul ettiklerini, ancak PKK radikalizmine karşı olduklarını açıkça belirtmekle...

İlginçtir, PKK'ye saldıran başı çeken Alman emperyalistleri, tam da Türkiye'de "Kürtçeye özgürlük" girişimleri başlatıldığında bir sırada, Köln ve Berlin gibi Kürtlerin yoğun olarak yaşamakta olduğu kentlerdeki okullarda 1990-91 öğretim yılında Kürt dili ve kültürünün de öğitimi programına alındığını açıklıyor. FAC Parlamento'sunun 27 Nisan 1990 tarihinde Kürt sorununun tartışıldığı bir oturumunda konuşulanlar, özellikle sosyal demokratlar adına konuşan sözcüklerin söyledikleri, Türk halkının hakları konusunda emperyalistlerin yaklaşımlarının Türk somurgelercilerinden özünde hiç de farklı olmadığını açıkça gösteriyor. Adı geçen oturumda SPD adına konuşan Dr. Glotz aynen şu sözleri sarfediyor:

"Kürtler hiçbir zaman kendilerine ait bir devlette birlikte yaşamamışlardır. Bu halin ileride kendilerine ait bir devlette birlikte yaşayabilmeleri, inayorum ki kimse başaramaz. (...) Hemen ekleyeyim, Türk halkının kendi öz dilini konuşmaması, öğretilenlerin çocuklara daha iyi aşılabilmek için Kürtçe konuşulduğunda daha fazla mahkum edilip işkenceye tabi tutulması durumuna değışer veriyor. Bunlara karşı koymalız. (Çünkü, bu tür baskılar çok tehlikelidir, devrimci patlamalara yol açabilir, bn.) (...) Bir Kürt başkaldırısı her an kendisini gösterebilir PKK yıllarca Kürt halkının hiçbir desteğini görmemişir. Şu anda ise, halkın desteği ne yazık ki gitmekte artmaktadır, bunu üzüntüyle belirtmek istiyoruz."

Açıkça görülmüştür ki, PKK önderliğinde ulusal direniş mücadelesi, yani devrimci-radikal çözüm seçeneği, TC kadar emperyalistleri de "üzüyor" ve ırkçütüyor. Türk halkının savunuculuğu da buradan, PKK önderliğinde topyekün bir başkaldırı kurulusundan kaynaklanıyor.

Burada yerli gelişmek Türkiye'de aydın, ilerici, demokrat geçinen bazı kişiler ve çevrelerin sahtekarlık ve ırkçılıklarına değere de dikkat çekmekte yarar var. Ne hikmetse son dönemlerde bu kesimlerin "demokratik ve ilerici" damarlarının kabardığı gözleniyor. Kürtlerin varlığını inkar etmenin izah edilemez bir çagışı davranış olduğunu, Kürtçenin ve Kürt kültürünün yaşanmasını kabul edilemez olduğunu söylemeye başladılar. İnsan hakları kavramının Kürtler için de geçerli olduğunu hatırlıyorlar. Bu konuda bel bu yazıp çiziyorlar şimdi: böylelikle ne yaman ilerici ve demokratik olduklarını, insan haklarına ne denli saygılı olduklarını kanıtlayıp önyayınları akilların... Böylesine "Günaydın bakanlar!" demek gerekiyor. Demirel, İnönü, Özal hatta başı faşist generaller ve Kozakçıoğlu'ndan sonra mı aklınıza geliyorlar bu güzel fikirlerini? Şimdiye kadar hangi mahzenlerdedeydi? Ki bunlardan birçoğu yazı-gözet takımıdır, aydın geçirirler. Ahalara gazete ve dergilerde her gün ve her konuda yazıp çiziyorlar. Yine Türkiye'nin tarihi, siyasal toplumsal yapı gibi konularda cillerle kitap yazan, görüş ortaya atırlar. Yine Üniversitelerde öğretim üyeliği yaparlar var. Şimdi kendilerinin kabul edilemez buldukları ve lanetledikleri tutumu, yıllar önce kendileri de sergilediler mi? Tüm de Kürt

ve Kürdistan gerçekliği karşısında ya inkarisi resmi ideolojisi açtıkları savunan ve alkışlayan, ya da gözlerini ve kulaklarını tikayarak sorunu görmeyeceklerini gelen tutumlar takınımlar mı? O halde bugünkü gayretçilik ne oluyor? CIA okullarında yetiştirme özel harp uzmanları ve bugün Kürdistan'daki katliamları fiilen yürüten olanlar ya da organize eden faşist yonemlerden ve generallerinden sonra ancak Kürtlerin varlığını sözdebiliyor. Kürt dilinin izindeki yasakları kınamak, asla ilerici, demokratik veya dünyalık olamaz. Olsa olsa, tek kelimeyle çok iyi bir sahtekarlık örneği olabilir, ancak.

Ulusal-kültürel özellikler çözüm olamaz

Gerek kendi yakın tarihimizden ve gerekse çeşitli dünya halklarının mücadelesinde deneyimlerden çok iyi bilmekteyiz ki, ulusal-kültürel özellikler bir çözüm olarak bir zaman kurtuluş değildi ve olamaz. Parti Önderliği, konuşa ilişkin bir değerlendirilmesinde durumu şu sözlerle izah eder:

"Ulusal-kültürel özellikler gerici bir taleptir. Sömürge her halkın ulusal sorunu, devlet kurma da dahil kendin kadriye kurma etme sorunu. Somut ifadesi bağımsız bir devlet kurmaktır. (...) Kültürel özellikler, emperyalizmin bir dayatmasıdır ve sınırlı bile olmayan bir şeydir. Sonuna kadar işbirlikçi ve genicidir, ajantik temeldendir." (Serxwebûn, Haziran 1989)

Partimiz daha ortaya çıkıttığı dönemde bile bu gerçekten hareketle, bütün ulusal-toplumsal değerlerin ayakları altına alındığını son derece olumsuz Kürdistan ortamına müdahalenin, sözden pratiğe kadar, ancak devrimci-radikal bir tarzda yapılabilir bir anlama ve başan şansı olabileceğini kestirebildi, bunu esas aldı ve çıkışını bu temelde yaptı. Soruna dil-kültürel özellikleri çerçevesinde yaklaşmanın olümü peşinen kabul etmek anlamına geleceğini belirtti. Çünkü bu taleplerle Kürtistan'dın diğer parçalarını oluşturdu gibi, Küzey-Bati parçasında da Kürtük adına ortaya çıkan ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformistlerinin pratikleri ortaya çıktı. Ve bu pratiğin, ulusal kurtuluş yolunda herhangi bir gelişmeye yaratanı; şurda kalsın, ulusal imhayı daha da derinleştirtilen, bu nedenle PKK, somurgelerci ve sosyal-sömvenizme değışer, bu türden uzantılarıyla da mücadele temeline ve en devrimci-radikal programa ortaya çıktı. PKK çıkışının tarihi bir anlamı olduğunu söyleniyorsa, bir yönüyle de işte buradan kaynaklanmaktadır.

Sonrakı yıllar, bu tür çıkışın doğruluğunu ve önemini pratikte de kanıtladı. Kürdistan'da başasığı gidisin durdurulması ve sürecin tersine çevrilmesi bu çıkışa tekabül eder. Bu gerçekçiliği, somurgeci yetkililerin zaman zaman yaptıkları açıklamalar ve itirazlardan da görülebilmekte olanaklı. Kürt sorunu gibi bir "bela" yı başları muşallat edinir PKK olduğunu her fırsatta belirtmektedirler. Şu sıralarda bu "bela" dan yeni kurtulacakları hususunda yol ve yöntemleri arayan, bu amaçla rapor ve öneri paketleri hazırlamakla meşgul burjuva parti sözcüleri de bunu açıkça dile getirmektedir. Örneğin, Nokta Dergisinin konuya ilişkin sorularını yanıtlarken, DYP genel başkanı yardımcısı Esat Kıratlıoğlu, "Türkiye'de bundan 10-12 sene önceine kadar ayrılıkçı bir hareketin olduğunu görmüştük, dolayısıyla o zamana kadar herhangi bir siktinimiz da yoktur; o halde bu siktinilaryı yal açan PKK ile her şey göze alınarak bölgede

amansız bir mücadeleye girilmeli" derken, aynı gerçeği kendi üslubuna göre ifade ediyordu.

Diğer yandan, 20-30 hatta 40 yıllık geçmişlerine rağmen dil-kültür özelliği gibi talepler her parçada ortaya çıkan güçlerin bugün yaşadıkları tükenişine, PKK çizgisini yarattığı muazzam gelişmelerde gözler önündedir. İçerde ve dışarda Kürt sorununun bugün böylesine gündemlerin baş maddesinde yer almakta olması, Küzey-Batı parçasında PKK önderliğinde gelişen siyasi direnişin savasçının doğrudan bir sonucu olduğu açıktır. Öyle ki, söz-konusu ilkel milletiye ve reformist güçlerin kendilerini pazarlayabilmeleri bile ancak bu gelişmeler sayesinde mümkün olabilir. Arkasında hiçbir hak desteği olmadığı için, mücadelemin yarattığı değişimleri en aşşık biçimlerde pazarlayarak ayakta kalmaya çalışıyorlar. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve İsveç gibi emperyalist oadlardan herbirinin kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda ajanlaştırmak üzere, bu işbirlikçi grupların birini kanıtına altına alarak besledikleri bilinmektedir. Eğer PKK'nın Kürdistan'da devrim seceğini yüksetme durumu olmasaydı, emperyalist böyle bir yola pek de gerek duymayacaklardı; ve dolayısıyla bu uşak takımını ölerine atılan o kemik ve kırılmalı dahi bulamayacaklardı.

Kürtük adına ortaya çıkan ve yıllardır halk ve ülke defelerimisi kendi alle-şirket çıkarları uğrunda en gözükür biçimlerde her eden bu güçlerin, emperyalistler ve sömürgecilerde defelerimisi üzerinde hala ne tür alpağa pazarlık yapıyorlarmı, nasıl içgüç işbirliği ve ortaklıklar geliştirdiklerini, burada bir örneğe göstermek yararlı olacaktır. Bir Türk subayı ile, Süleyman Hidir adındaki FKÖ bölge sorumlusu arasında, 9 Kasım 1987 günü yapılan görüşmenin tutanağı gerçekten ibret vericidir. Sözkonusu görüşme tutanağına yer alan karşılıklı konuşmaların bir bölümü aynen şöyle:

"... Çok olarak siz, Talabani ve PKK birleşmiş Kuzey Irak'taki köyleri giriyor ve Davamızı bir hedefimiz belirliyoruz."

"Biz PKK'yı barındırıyoruz. Biz Türkiye ile dostuz ve bu dostluk bize Mustafa Barzani'nin vasiyetidir."

"Biz de size düşünmü değıliz. Uşakların siz değıli PKK'yı hedef almıştır. Siz hedef alsanız çok zarar görürdünüz. PKK'lı teröristler o larda barındırıldı müddetde daha çok büyük zararlar göröbilirdiniz. Bu nedenle onları barındırmamızı istemiyoruz."

"Söz veriyoruz barındırmayacağımız."

"Barındırmayacağınızı nasıl taahhüt ediyorsunuz?"

"Biz PKK'lı olduğumüz ıyerde öldüröceğüz. Ayrıca toplantılarımızda PKK'lı olduğumüz zaman, bize haber verin, sınırda buluşup birlikte operasyon yapalım. Eğer PKK'lı görüp vurmazsak, o zaman siz de bizi hedef alın."

"Biliosunuz geçen yıl liderlerinizden Melle Ramazan ile görüşmüştük. Aynı vaaletde bulundunuz. O zamandan beri bölgenize yerleşen PKK'lıları ne öldürdünüz, ne de yakaladınız."

"Melle Ramazan şı anda Dahok bölgesine atandı. Bölgeden beri soru solumyuz. Size verdiğimiz söz namusumuzdur. Size verdiğimiz söz namusumuzdur."

"Açık Türk subayı bile KDP'nin namus sözüne güvenemiyor olmalı ki, işini sağlama bağlamak için konuşmayı şöyle sürdürür:

"...Sizine akıl konuşacağım. Verdiğiniz söz, bugüne kadarki davranışlarınızda bakıldığında inandırıcı olmuyor. Deliller ortaya koymazsınız gerekıyor. Bunun en güzel örneğı, Apocuyu sağ veya ölü olarak bize

teslim etmenizdir."

"Söz veriyoruz Apocuyu göröğümüz ıyerde vıracacağız ve size teslim edeceğiz."

"Şunu da belirtirım, cesetlerini yüzleri parçalanmasın. Orada-burada kalmış cesetleri Apocu diye getiririseniz, aramız bozulur. Cesetleri burada teslim ettireceğiz. Doğru çıkarsa size yardımcı hazırız."

"Sözümüzde duracağız, bunu za-manla göreceksiniz." (Aktaran; Erbil Tuglal, Ben Tarihim Bay Başkan, s. 195-196)

Emperyalistler ya da sömürgecilerle girişilen bu tür içgüç pazarlık ve işbirliklerinin sadece KDP'ye özgü bir davranış olduğu sanılmamalıdır. Diğerlerinin durumu da böyledir. Tahirê Kero gibi korucubaşları geleştirildi ilişkiler üzerinden TEVEĞ güçlerinin TC ile yaptığı pazarlıklar, ya da PKK mensuplarının tutuklanmalarını sağlamak amacıyla örneğin bir Komkarın FAC'da polisiye yaptığı işbirliği, yağılı Rızgari çevrelerinin sömüzö PKK'nın Afrupa'da yaptığı eylemleri yaygın olarakları yapıyorlar, yıllardır aynı olayları Payinleste maletmek için uğraşan ve bütün bunları FAC'da dava konusu eden emperyalistlere bol keseden inbarlarla bulması da, özün itibarıyla KDP'nin yaptığı pazarlıklarla farklı değildir.

Dil-Kürtük hakları talebiyle ortaya çıkan güçlerin vardıkları nokta işte budur. Pekli bu iş, halkımızın ve ülkemizin kurtuluş yolu olabilir mi? Çok açık ki, hayır. Sorunu emperyalistlere havale etmenin ve emperyalizme bel bağlamanın ne çıkamaz bir iş olduğu düşünün en açık bir örneğı olarak Filistin'in durumu gözler önündedir. Oada madde göze, uluslararası desteğe ve inifada gerçeğiyne rağmen, ABD planlarına uluşturulan FKÖ önderlerinin Filistin devrimini nasıl bir çıkmaza sapladığını herkes görüyor. Emperyalizmin, hesabına geldiği zaman, bugün ABD'nin FKÖ'ye yaptığı gibi; "Teröristleri yaporsunuz, -veya- teröristleri yeterince kinamıyorsunuz" diyerek tekmeleyi vıracacağını hesap edemeyenler her zaman için, bugün Ararat işbirlikçiliğinin yaşadığı türden hayal kırıklığına karşılaştıkları kanıksamızdır. Kusacası hangi yönden bakılarsa bakılsın, emperyalizmin geliştirdiği özerklik planları gerçek bir çözüm olamaz.

Közü ki, Parti Önderliğinde de dikkat çektiği gibi, Kürdistan için geliştirmek istenen özerklik planı, Filistin'dekinden bile çok daha gerici ve tasfiyeciler niteliktedir; dolayısıyla da çözüm olmaktadır çok daha uzaktır. Bugün Türkiye'de bazı raporlar ve öneriler çerçevesinde tartışılan işle, ne bir özerklikle ne de bir dil-kültür hakkı kavramıyla ilişkili olan, bir tam aldatmaca ve özel savasın bir manevrasınıdır ve bir şey de değildir. Güya Kürte serbest konuşulacakmış, Kürte türkü söylenilecekmış, onca göçlülük-patırı bunun için koparılmış. Sanki yasayla anadil belirlenmeye çalışıldığı ve en katı yasakların yürürlükte olduğu düşünme de halkımız kendi dilini konuşmuyor, türkülünü söylemiyor muydu? Halk açısında değişen bir durum olmadığınca göre, "Kürteye özgürlük" denilen plan, olsa olsa işbirlikçi kesimleri toparlayarak siyasi direnişle karşıları daha da harekettirdirime, bu amaçla bunların yurtdışında bulunmalarına da Kürdistan'da faaliyet yürütme olağı yaratma planı olabilir. Tıpkı TKP sefferine yapıldığı gibi... Esasında bir aldatma da, faşist rejim, TKP sefferini salıvermesiyle attığı adının devamı ve tamalanması oluyor. Gerçekle Haydar Kutt'un salıverilmesi Türkiye'ye ne kadar demokrasi geldiye, bu son aldatmacalarla da, Kürdistan halkına o kadar hak tanınmış oluyor...

Tehlikeye giren Türk burjuva egemenliğini kurtarmak için bir kez daha Kürt işbirlikçiliğı devreye sokuluyor

Bugün ulusal kurtuluş mücadelemiz çok önemli bir aşamada, bir dönüm noktasında bulunmaktadır. 1920'lerin Sevr, Lozan dönlemlerinden bu yana, sorun ilk kez bu denli yoğun biçimde uluslararası gündemlere girmektedir ki, bu son derece önemli bir husustur. Faşist Türk sömürgeçliği bugünlere gelmesini engellemek ve mücadeleyi böylesi boyutlara varmadan durdurmak için, özellikle de silahlı direnişin kesintisiz olarak sürdürülmesi son altı yıllık süreçte, bütün gücünü ve yeteneklerini seferber etti; her türlü riski göze alarak özde savasın en kırıcı biçimlerini uyguladı, ancak sonuçsuz başarısız kaldı. Şimdi işle, tarihinde çokça görüldüğü gibi, Türk burjuvazisi kendi tehlikeye giren egemenliğini kurtarmak için yine Kürt işbirlikçiliğini harekete geçirmek istiyor, bunun sinsi planlarını geliştirmeye çalışıyor. Evet, ulusal kurtuluş savaşımızın bu tarihi süreçinde, Türk işbirlikçiliğinin emperyalizm ve sömürgecilik tarafından, tarih tekrarı etmişcesine, çok kötü biçimde kullanılmak isteniyor.

Çok iyi bilinyor ki, ta Yavuz Selim zamanından beri, hatta 1070'lerde henüz Anadolu kapılarını ilk dayandıkları günden bu yana, Türk egemenleri; karşılaştıkları badiireler atlatmak için her seferinde Kürt işbirlikçilerini yararlanmış, onları kullanmış ve bu suretle düze çıkmayı başarmışlardır. Son yüzyılda işle, bu çok daha sistemli bir tarzda yapılmıştır. Bir Kürt milletiçisi için İttihat ve Terakki ve daha sonra da kemalistler tarafından uşaklaştırılıp "Türk milletiçiliğinin babası" olarak ilan edilen ve bu ünvanla kullanılan Ziya Gökalp, bu türün en tipik örneğidir. Kemalist cumhuriyetin kurulmasından sonra Türk burjuva egemenliği için tehdit oluşturan başlıca unsurun Kürt isyanları olduğu gerçeği de gözönünde bulundurulduğunda, Kürt işbirlikçiliğinin kullanılması, cumhuriyet döneminde neden artık vazgeçilmez bir çözüm yolları sunmuş getirdiği daha net anlaşılmaktadır. Hasan Haverî'den itibaren Şerafettin Elçi, Kamran İlan, Nuttettin Yılmaz, Fuat Altay gibilerine kadar her dönemde böylesine bolca kullanılmıştır. Şimdi, yeniden sömürge burjuvazisi için tehlike canlanım çaldığı bir süreçte işbirlikçilere, özellikle de "Kürtü" işbirlikçilere görev düştüğü anlaşıyor.

SHP ve Ecevit gibileri, hazırladıklarını söyledikleri "Güneydoğu raporları"nda, Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin ve çok koruculuğunun kaldırılmasını önermektedir. Diğer yandan da "teröre karşı daha etkin yöntem ve mücadele" gereğinden sözlediyorlar. Acaba daha etkin yöntem dediği düşüncükleri nedir? Kaldırılmasını istedikleri vali ve koruculuğun yerine neyi koymak istiyorlar? İşbirlikçileri kullanmada maharetili Ecevit'in öteden beri bir bölge bakanlığında sözcüğü biliniyor. 1980 öncesi kendi başbakanlık döneminde örneğin bir Şerafettin Elçi'ye adını koymamış da olsa böyle bir Kürdistan bakanlığı rolü oynatıyordu. ANAP'ın da aynı biçimde Kamran İlan'ı uşagını GAP bakanı olarak ataması gibi... Şimdi SHP de aynı öneride bulunuyor. Hatta böyle bir bakanlığı bölgede konumlandırılmasından sözlediyor. Böylece bir takım aldatıcı görüntüler yaratılarak ve dil-kürtük hakları denerek, aynı işlevi daha etkili bir biçimde gerçekleştirmek üzere, Kozakçıoğlu'nun yerine, örneğin bir "Kürt" Fuat

Atalay'ın bu görevle getirilmesi, çok daha akılcıla bir yöntem olarak düşünülmektedir. Adı, Olağanüstü Bölge Valiliği değil de, bölge bakanı, belki de Türk bakanı olacak ve o dışardan çok çirkin görünen olağanüstü hal uygulamaları da kalkmış olacaktır... Sinsi hesabın bir parçası bu; diğeri işle. Benzer bir yöntemle çok koruculuğu yerine de, kültürel özerklik planları çerçevesinde emperyalistlerin yıllardır dışarda iyi bir ajan ordusu durumuna getirdiği reformistler ile milletiye güçlerini seferber edilmek isteneceğidir. TC ile, yukarıdaki örnekte görüldüğü türden pazarlıklar yapar ilkel milletiyeçli, ya da örneğin bir TEVEĞ'in değışik ad ve görüntüler altında koruculuk işlevini yüklenmeleri pek de şaşırtıcı olmayacaktır. Aslında Türk sömürgeçliğinin ülkemizde yürüttüğü özde savasın niteliğinden daha yakından görüldüğün birçok pratik uygulamalarına tanık olduğumuz şı dönemde, 1980 öncesine baktığımızda, Ecevit tarafından palazlandırılarak ve hem de ellerine silah tutuşturularak PKK'ye karşı çıkarılan UDG'nin aşagıyı bugünü çok koruculuğuyla aynı işlevi gördüğü, koruculuğun bir nevi on biçimi olduğu daha da belirginleşmektedir. Aynı çevrelerin daha da geniş kesimini bir araya getirecek oluşturdıkları TEVEĞ, bugün aynı rolü neden üstlenmiştir?

Aynı işbirlikçi gururları bir de dış platformlarda oynatılmak istenen rolü var ki, tümüyle kemalistlerin Sevr ve Lozan'da başvurduğu taktiklerin bir tekrarı niteliktedir. O dönem çok elverişli koşullarında da gerçi feodal-komprador sınıf kökenli ilkel milletiyeçli yararlanma becerisi göstermişti. Bunları İstanbul ve Kahire gibi merkezlerde üslenen ilkel gelenileri de, tıpkı bugünkü anıtları gibi, bazı yayırlar çıkarp dönem emperyalist devletlerden çeşitli niyazlarda bulunduktan öte bir şey yapamadılar. Ama bir de bunlardan çok daha kötü konumlarda, tamamen kemalistlerin başı birer alet durumunda olan, özellikle Sevr ve Lozan görüşmelerinde siyasal kemalist politikların bir mağası olarak kullanıldıkları sonra, yine aynı kemalistlerce paçavra gibi elzlip alarak Kürt işbirlikçi unsurları var. Asıl sözümlerimiz istediğimiz işle bu köşem. Emperyalist ülke arşivleri, kemalistler tarafından hazırlanıp bu tür unsurları imzalarıyla, Kürdistan sorununun tartışıldığı çeşitli uluslararası platformlara gönderilen mektup, telgraf gibi utanç verici belgelerle doludur.

Örneğin, Sevr görüşmelerinde sırasında Türk burjuvazisinin propagandaları desteklemek amacıyla Erzurum, Erznkan, Tercan, Van, Haskankale, Elazığ ve benzeri alanlarda, her birinin altında 8-10 Kürt aşiret reisinin imzası bulunduğuyı ilgili mektup ve telgraflar gönderilmişti. Bunlardan bir tanesinin içeriği, hepsinin niteliğini anlamaya yetmektedir. 22 Şubat 1920'de Erznkan'da 10 kadar aşiret reisinin imzasıyla "Fransız Yüksek Komiserliğine" çekilen telgrafta şu satırlar yer alıyor:

"... Barış konferansına bildiriniz ki, Kürte, soy ve din olarak Kürteyle aynı ıle içerisinde birleşikleri yasal kardaşlardır. Osmanlı hukümetinden başka hiç kimsekin Kürte adına konuşma hakkı yoktur. (Çünkü, konferansta Kürt temsilcisi olarak bulunan Şerif Paşa'nın görüşleri Kürte görüşlerine aykırı düşmektedir, bn.) Ve hiç kimse onları (Kürte) kanlı kanlı veren düşmanların yurumcusu olamaz. Osmanlı tarihi içlerinde (ve Türkiye) arasında hiçbir ayırım yapılmamıştır..."

"Barış konferansının imparatorunuyuz ki, bizi Osmanlı hakimiyetinden ayırmak için varlığımızdan

hiçbir şey bırakmaksızın yok etmeleri gerektiğini kendilerine bildiriniz." (Fransız arşivlerinde bulunan Kürdistan Dosyası'ndan aktaran; H. Yıldız, Sevr-Lozan-Musul Üçgeninde Kürdistan, s. 68-69)

Benzer biçimde Lozan görüşmelerinde sırasında da, son derece sıkışmış bulunan İsmet inönü başkanlığındaki Kürt Devleti heyetinin imdadına yine aynı soydan Kürt işbirlikçi uşaklar koşuyormuştu. Dönemin Dersim Milletvekili Hasan Haverî, bizzat M. Kemal'in direktifleriyle bu faaliyetin başını çekelerinden biridir. Büyük Millet Meclisi'nin Kürte'nin ve Türklerin ortak meclisi olduğunu bildirir. Büyük Kürte için azınlık vu, haklar talep etmenin yersiz ve gereksiz olduğu türünden kemalist yalan ve yuymalar, bu işbirlikçiler aracılığıyla ve tabii Kürtük adına Lozan'daki heyetlere bildirilir. Ve bu uşaklar sayesinde, bildirildiği gibi Lozan'da, Kürtlerin buyundukda kölelik halkanın ıyerde pekiştirilerek bir azınlık bile kabul edilmemesi sağlanıyor olur. M. Kemal'in emni ve isteğı üzerine diğ güçlere gösteri yapmak amacıyla- Ankara'daki meclise Kürt kıyafetleriyle diğ Hasan Haverî işle, Lozan görüşmeler sonucunun işlevi bittikten sonra uşaklığını karşılığı olarak, ne ilğinç bir ki, milli kıyafetlere aykırı bir kılıkla meclise girdiği gerekçesiyle idam edilir.

Bugün hala, herhangi bir uluslararası platformda Kürdistan üzerine bir tartışma gündeme geldiğinde, faşist rejim temsilcilerinin namet öde ele sarılarak herkese anıtsı olduğu Lozan hukümeti işte böyle, Kürt işbirlikçiliğiyne dayanmaktadır.

İşte günümüzde de emperyalizm ve Türk sömürgeçliği tarafından Kürt işbirlikçiliğiyne oynatılmak istenen rol, tam da böyle bir röldür. Kürdistan halkı PKK-ERNK-ARGK önderleri bilemedikleri kadenci özdeğeri belirleme üzere ayağa kalkmış ve nihai kurtuluş yolunda çok önemli adımlar atılmış, küpüsmenmeyecek kazanımlar elde etmiştir. Bu devrimci çıkışı engellemek için hazırlanan ulus-kültürel özerklik gibi emperyalist planlara ve sömürgeci tezlere alet olmaları can atları ve bu amaçla uluslararası platformlarda Hasan Haverî'nin rolüne soyunmaları, lafta ne derlerse derler, gerçekte onları ve sadece Kürdistan üzerindeki kölelik statüsünün devamı ve yeniden pekiştirilmesine hizmet vermektedir. Daha bugünden AGİK vu uluslararası toplantılara emperyalist veya Türk faşist rejimi aracılığıyla Kürte adına gönderilen kişi ya da örgütlerin -örneğin- geçitmiş Haziran ayında Kopenhag'da Komkar ya da M. Ali Eren'in yaptığı gibi TC'nin ağızıyla ve "aynıklaştıra, köküçöler, teröristlere karşıyız" söylemeye bu gösterilerinden, Sevr ve Lozan'da telgraflar çekilen işbirlikçi öcülerinden ne farkları vardır? Besbelli ki görev aynı görövidir.

Bağıta bu role soyunmaları heveslenen günümüz işbirlikçileri ölmek üzere herkes çok iyi bilmelidir ki, böylesi bir rol çok kötü ve içgüç bir röldür, vebalı son derece ağırdır ve Kürdistan halkı bunu asla hoşgörmecektir. Kürdistan devrimi bu günkü düze kadar dururken gelmedi, lafta da gelmedi. Bunun temelinde birlerce şeydin kan ve büyük bir emek var. Buna birtakım usul hesaplar ve bezirgan anlayışlarla yaklaşılmak, üzerinde pazarlamalar kalkışmak akıl kârı olmasa gerek. PKK, işbirlikçi uşakların Sevr ve Lozan'daki tarihi işitsiklerini kanla temizlemeye çalışırken, köleliğimizin yüzü karası, birer belgesi olan bu utanç verici paçavaları tarihın çok tenekesine atmak üzere halkımız ayaklanmalara sürecine girmişken, sömürgecilerin yine Lozanlar

Devamı 27. sayfa

Kralı" kesilirdi düşünülürse; Ortadoğu'da yeni bir 'Med Hareketi'nin gereği ve önemi, yine çağdaş bir Demirci Kawan'ın kıyması zorunluluğu ve tüm bunların da salt böyle açısından değil bütün insanlık için ne anlam ifade edeceği daha iyi anlaşılacaktır. Güncel gelişmelerin daha da netleştiği bir gerçekçilik, Partizim taraflarında daha ilk çıkış dönemlerinde Manifesto'da dile getirilmiş, direniş tarihizmin önemi bir dönüm noktasına damgasını vuran Mazum DOĞAN yoldaşın Çağdaş Kawa olarak nitelendirilmesi, belli bir politik doğruluğun ve bölgeyi doğru ve etkin bir tahlilini gösterdiği olmaktadır.

Ortadoğu'nun bugün böylesine önemli bir rolle önüne çıkmış olması durumu, bölgedeki tüm ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerine öncülük etmekte olan güçler gibi Kürtistan halkının kurtuluş mücadelesine öncülük eden Hareketimizin ne hem daha dikta ve hem de daha çokluğu yürümesini gerektirir.

Bölgemizin bazı özelliklerini böyle çok kısa ve kabala hatlarıyla da olsa anımsattıktan sonra güncel gelişmelere bakmak daha yararlı olacaktır. Buraca hemkeşimlerin gerçek ki, Ortadoğu'nun belirlenmiş koşullarından dönüp bazı gelişmelerin gerçek yönünü ve karakterini kavramak biraz zorlayıcıdır da, durumun asıl anlaşılmasını kimaya çalışan emperyalizmin bilinci caba ve girişimlerin. Fakat emperyalizmin bölgedeki ilk esas dayanağı siyonist İsrail ve kemalist TC'nin aynı doğrultuda kalabalarını da yabana atmanın gerek. Fakat ABD emperyalizmi ile siyonist ve kemalist yamakları durumu ne denli muğlaklaştırmaya çalışırsa çalışsın ve şu anda her şey nasılsa karmakarışık gösterilirse gösterilsin, aslında ortada oldukça net durum ve olgular var.

En başta ABD emperyalizminin bölgeye böyle askerî varlığıyla yerleşmesini esas nedenini şöyle görebiz, Saddam adı etrafında koparılan güdültür ve söze Kuveyt, Suudi Arabistan vb. ülkeleri Irak saldırılarında karşı konuma aldamalarına kanmamak gerekir. Bu son derece içgüç bir yalandır. Çünkü, çok iyi biliniyor ki, Saddam ejder bir mikropsu durum yaratıcısı ve yaşatıcısı, bugün kendisinden en çok rahatsızlığı duydukları devletlerin başkanı olduğu Irak'ta tepeden tırnağa donatılan ve Kürt ve İran halkları başla olmak üzere bölge halklarının başına bala kesenler kimlerdir? Der Spiegel dergisinin yazdığına göre, bir tek F. Almanya'dan yuz tane şirketin Irak'taki silahlanma olayı ile bağlantısı vardır. Bugün Irak tarafından şantaj amacıyla rehin tutulduğu söylenen yabancılardan kaçınılması silah uzmanı veya askeri teknisyen vb. olduğuna, ilgili ülkeler açıqlayabilir mi acaba? İran karşılarında yenilgi ve devrimine yüzüyle geldiğinde Saddam'ı dört elle sarılsak onu ayakta tutabilir kimlerdir? O halde emperyalizmin şimdiki Saddam'a böyle dış bilmelerinin altında yatan neden nedir? Çok açık ki, Saddam'ın bu defaki hareketi kendi menfaatinde dokundu, başka hiçbir şey değil. O insanı değeri, şunu-bunu kuruma ya da özgülük gibi sözlerin açığızlarında hiç eksik olmaması ise, tek kelimeyle çok alçağık bir sahtekarlıktır. Zira Saddam İran'a saldırır, o müslüman ve yoksul halkı katlederken herkes memnundur. Yine, kendi satkılarını ya da teslimlerini kendi kurdukları fabrikalarda imal edilen kimyasal silahlarla Saddam, Hiroşima'ca bu yana insanlığın tanık olamadığı bir vahşet tabosunu hale getirdi de yarıtkın, kimse böyle Saddam'ın üz-

rüne yürümeye kalkmadı, hatta kimseden doğu dürüst bir ses bile çıkmadı. Kaldı ki, şu anda bile Güney Kürtistan'da aynı durum yaşanıyor. Ajanlar, Irak askerlerinin gücünden beri Güney Kürtistan'ı yoğun bir şekilde bombalamakta oldukları haber veriliyor. Her kuşkusuz ejder bu haberler doğrusu ki büyük ihtimalle doğrudur, şu anda bile Kürtistan'da gerçekleşen katliam, dehşet verici boyutlara ulaşmıştır. Ve bu durum 200 kadar kişinin öldüğü söylenen Kuveyt ile kıyaslanamayacak vahmettedir. Ancak ne garptır ki, bundan söz daha eden yok. Kürt halkının katliamlarından söz eden yok ama, CIA, Kürt işbirlikçilerinin kendi kırk planlarında bir pyon olarak kullanılabilecek düşüncesiyle Amerika'ya götürüyor ve hem de bunu, daha ileride de değineceğiz gibi, Kürt halkına dostluk adı altında yapıyor. İşle emperyalizmin sahtekarlığı ve uşaklarının netliği bu kadar açık.

Bu konuda Sovyetler Birliği'nin tavırının da pek farklı olmadığını belirtmek gerekir. Hatta kimi zaman emperyalizmin bile gencisinden Örneğin, Halepce katliamını birçok emperyalist ölümlü lafa da olsa, sahtekar da olsa kinama gereği duyan, Sovyetler bunu bile yapamış, dahası o dönem 11 Eylül 1988 tarihli Pravda gazetesine, 'İrak'ın kimsal silahlar kullandığı yönündeki iddia, Amerikanların yudumdası' diyecek kadar gerçeklere sık çeviribilmiş. KDP-KYB gibi Güney Kürtistanlı işbirlikçilerin ABD'nin uşaklığı için yapıyor olması durumu, bu tavır gerekçesi olabilir mi? Aynı tavır halen de devam etmektedir. Son Körfez gelişmeleri üzerine ilk kez azgını 17 Ağustos'ta konuşan Gorbaçov, Irak'ın Kuveyt'i Sovyet yapıştırmaya ısgal ettiğini iddia ederek Irak'ı sert dile kırıkan, aynı silahlarla yıllardan beri olduğu gibi günümüzde de Kürt halkının kullandığı uşaklığı gereğini işler görmezkenliğini gelmeyi yapıyor. Irak'ın güneyi ile kuzeyi arasında bu denli korkunç bir ayırım gözlemlenir, bu kadar açık bir çifte standart; ABD'nin emperyalist karakteri ve Kuveyt'teki petrol çıkarları açısından daha de anlaşılır. Ancak Sovyetler Birliği açısından: Fedcal Kuveyt emirlerinin ABD'ye bağıllıkta veya ilericilikte Güney Kürtistan'ın fedcal-kompradorlarının daha olumlu bir yapıda olmaları da düşünülmüş, durumu anlamak gerekçesi güçtür. Aynı biçimde, ABD'nin Ortadoğu üzerindeki hesaplarını rakemlemeyecek kadar sık bir yaklaşımla, son olup bitenleri sadece Saddam'ın saldırılarına bağlayan ve bu konuda ABD ile ortak açıklamalar yapacak dercede iletir güden bir politikanın da sahibidir Sovyetler Birliği...

Bu deñime arından, emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin bölgeye girmesinin asıl nedenlerine gelecektir, demek oluyordur ki, sorun Saddam'ın saldırılarına ya da şu veya bu özelliği değil, tamamen çirkei sorunudur. Daha somut bir ifadeyle, ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki zengin petrol kaynakları üzerinde kendi hakimiyetini işle tesis etme isteğidir. Halihazırda ABD'nin, enerji ihtiyacının %50 gibi çok önemli bir bölümünü Ortadoğu'dan karşıladığı da düşünüldüğünde, bu isteğin ölçüsü daha iyi anlaşılacaktır. Ayrıca Irak'ın Kuveyt'teki yatakları da denetlemeye işle birlikte, dünyadaki toplam petrol rezervlerinin %20 gibi büyük bir bölümü üzerinde söz sahibi olma durumu ortaya çıkıyor. Ve bu durum da, Arap milletleriyle birlikte bütün olası katkıyı duyan emperyalizmi daha da ürktüyor. Irak'ın Kuveyt'i ısgal ve ihlakı, ABD'nin işte bu tür çıkarlarına

denk düşmediği için bu kadar güdültü koparıyor.

Diger yandan ise, birçok yorumcu, ABD'nin bu dünya aslında için sevindiyini, çünkü böylece bölgeye istediği biçimde müdahale etme olanağı ele geçirdiğini belirtmektedir. Hatta bu amaçla, Irak'ın bu harekete göz yumulduğu, aksi takdirde CIA'nın bölgedeki yoğun faaliyetleri ki buna CIA'nın kolları gibi çalışan MIT ve MOSSAD'ı da katmak gerek ve uzayan en büyük askeri hareketleri bile tespit etme olanaklarına rağmen durumu önceden farkeden emperyalizmin mümkün olamayacağı söylenmektedir. Durum ABD'nin hesaplarına o kadar çakışıyor ki, doğusu bu tür yorumları tümden bir yana atabilmek oldukça güç. 'Kazanlar, Kazançedenler' başlıklı bir yazıda, kazancıların listesine ABD'nin yanısıra Thatcher, İsrail, TC, petrol

Faşist Saddam yönetimine bağlı askeri birlik...

tüccarları ve silah tüccarlarının da adlarını dahil eden Talat Halman, Amerika'nın kazanımlarını şöyle belirtiyor:

'Şu gün harbin bitmesi ve Sovyetler Birliği'nin zayıflaması sonucunda, Ortadoğu şup devletlerin 'nütz bölgesi' olmanın çıkacağı belki... Saddam'ın saldırısı, Washington'un Ortadoğu'yu, petrolüyle, askeri varlığıyla ve başka devletlerin (hatta bölgedeki devletlerin) desteğiyle ele geçirmesini sağladı. Amerikan imparatorluğu, 'suret haktan görünerek, bir zafer kazandı; dünyanın en önemli bölgelerinden bir üzerinde egemenliğini kurdu.' (Milliyet, 14 Ağustos 1990)

ABD'nin zafer kazandığını söylemek erken bir yargı ise de, niyetinin tamamen böyle olduğundan hiç kuşku duymamak gerekir. Kaldı ki, zaten ABD'nin bölgeye müdahalesi de öyle andan ortaya çıkan bir durum değil. Bu amaçları doğrultusunda ödenen bir nasil hazırlık yapılmakta olduğu biliniyor.

Anımsanacak olursa, 1989'un sonları ve '90 başlarında Doğu Avrupa'da arzuldığı doğrultuda bir düzenlemeye geçilecektir ve deyim yerindeyse oranın işini bir tirdikten sonra, ABD emperyalizminin ilk hedefinin Ortadoğu olacağı hemen herkesçe belirtiliyordur. Nitekim bu doğrultuda özellikle de Türkiye'deki faşist rejim aracılığıyla birtakım oyun ve senaryolar tezgahlamaya çalışılmaları gözlerden kaçmıyordu. 1990 Mart ve daha sonraki ayların Serxwebûn ve Benxwenda gazetelerinin çeşitli yazılarında, söz konusu oyunculara da zaman dikkat çekilmeli. Emperyalizmin Ortadoğu'ya müdahale etmeği için bir gerekçe yaratmaya çalıştığı çok açıktır. Bu amaçla o dönemde Türkiye'de Aksoy ve Emeç çirke nayeştenile başlatılan girişimler, ejder işler planlandığı gibi yürümüş olsaydı, PKK-Suriye-Iran adları etrafında yaratılacak spekülasyonlarla böyle bir müdahalenin daha o zaman

yapılmasını sağlayacaktı. Ancak bu plan, o dönemde de belirtildiği gibi, Kürtistan'daki bahar sehlidarı'na çarparak bozuldu. İşle şimdiki Irak'ın Kuveyt'i ısgalı ABD emperyalizmiyle arayıp da bulamadığı bir fırsat yarattı ki, salt bu nedenle bazı çevreler Saddam'la Amerika arasında bir 'dankışık dövüş'ten bile söz etmekte.

Ote yandan, bu tür planlarında faşist TC'ye işi iş düşebileceğini hesaplayan ABD, bir bakıma da, bu konuda lerde fazla sorunlara karışmamak için 28 Mart darbası denenir dayla hemen onay verdi. Türkiye'nin yönetimi tamamen Özel Savas Dairesi ve Genelkurmay'la teslim edilirken, çıkarılan yeni kararnameleler aklı ayık bir surede, yürürlüğe mudeale ile emperyalizmin yunlarımlı bozan PKK olgusu da halledilecek, böylece gelecekte

Birliğine karşıydı. Yani salt Sovyetler Birliği ve Varşova Pak'tının gelebilecek saldırı ve tehditlere karşı bu güvence geçerliydi. Oysa son dönemlerde sık sık tekrarlanan 'Türkiye'nin toprak bütünlüğünü koruma' lafları ve güvence sözleri farklı bir nitelik taşımaktadı. Hem de bu fark oldukça önemlidir. Çünkü, Türkiye'nin toprak bütünlüğünü en önemli tehdit, şu anda başka hiçbir yerden değil, bizim müdahalemizden geldiği kabul edilmektedir. Bölgedeki bazı ülkelerin adlarını anımsa da, sadece PKK ile ilişkiler oldukça sağırdığı içindir. Dolayısıyla da, TC'ye şimdiki verimlekle olan güvenceler de yalnızca PKK dâhilindeki Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı verimlisuyordu. Zaten ABD ve NATO yetkilileri bile bu gerçeği birçok kez konuşmuşlardır ancak açıkça ifade etmişlerdir. Ayrıca emperyalist ülkelerin çeşitli raporlarında da durum oldukça açık belirtiliyor. O zaman bu ne anlama geliyor? NATO'nun yönü bir bakıma Sovyetler den PK'ye çevrilmiş oluyor mu? Durum şimdiki böyle olsa da iş salt PKK ve Kürtistan devrimi ile de sınırlı kalmayacaktır. NATO'nun sınırları kavramı bir kez böyle değışikliğı uğradıktan ve bu değışikliğı kabul görüldükten sonra, artık başta Ortadoğu'daki diğer halklar olmak üzere en yaygın biçimde hak devrimlerine karşı NATO gücü kullanmanın yolu açılmış olacaktır.

Milliyet'in düzenlediği 'Ortadoğu Açıkoturumu'nda, eski bir NATO üyesi olan TC'ye yeniden güvence vermenin ne gereği olabileceğini anlamında 'malumları lani etmeye niçin gerek duyuldu acaba' tarzındaki soruya, tartışmacılarından şu karşılığı veriyor:

'NATO, Varşova Pak'tına karşı kurulmuştu. Bu yüzden, sanıyorum bunun dışında bir kaynaktan gelecek tehditlere karşı üyelerinin toprak bütünlüğünü korumayacağı yolunda ileride farklı sesler çıkabilir tezdürlüklerine karşı alınmıştı son karar. Böylece 'Türkiye'nin toprak bütünlüğü NATO'nun güvencesi altındadır' denmiştir. Bence Türkiye açısından son derece önemli bir karardır.' (Milliyet, 17 Ağustos 1990)

TC'ye son gurulere verilen güvencelerin anlamı, görüldüğü gibi oldukça açıktır. En azından Amerika, bu yola, girmece hazırladığı Ortadoğu, batıya NATO ve Avrupa'da birliktelik çekmeye çalışıyor. Bu nedenle Kuveyt ısgalının hemen ertesini günü ABD'nin bölgeye asker gönderceği konuşulur konuşulmaz, eski dışişleri bakanlarından Kissinger, derhal uyardı bulunarak, Amerika'nın tek başına eyleme kalkmasını, mutlaka NATO ve Avrupa ile birlikte hareket etmesi gerektiğini vurguladı. Ancak ABD emperyalizminin hesapları böyle olsa da, bunun pratikte de aynen gerçekleşeceği anlamına gelmiyor, çünkü bunu engelleyebilecek olgular da mevcuttur. Nitekim daha şimdiden NATO üyeleri arasında bu konuda görüş farklılıkları ve uygulamada da değışik tavırlar görülmektedir. Hatta her ülkenin kendi içinde bile konuya farklı yaklaşan partiler vardır; ABD'nin görüşlerine karşı çıkarılan olmaktadır. Örneğin, son NATO Brüksel toplantısında ABD'ye tam destek verildiği, birçok üye ülkenin Ortadoğu'ya bile birliktelik asker gönderceği bildirilmesine rağmen, İngiltere dışında hemen hiçbir istek- siz davranmamaktadır. Almanya'da koalisyon ortakları FDP genelsek NATO sınırları dışında kalan bölgelere asker gönderilmesi karşı olduğuna açıkladı. Kanada ve Fransa gibileri, ancak BM kararını kabul etmiş olursa asker göndermeyi kabu edebileceklerini söylemeye başladılar.

lar. Kısacası, işlerin pratikte ABD'nin istediği tarzda yürümeyeceği daha simdiden açığa çıkmış oldu. Bu tür kendi aralarındaki celsiennin daha da derinleşmesini beklemek yanlış olmayacaktır. Çünkü, Sovyetler Birliği'nin pek çok alanı gibi Ortadoğu üzerinde de çözümlü bir güç olamada pek fazla iddiasının kalmaması, en azından eskisi kadar yakından ilgilenmesi durumu, emperyalistler arasındaki çelişkinin derinleşmesinde önemli bir faktör olacaktır. Yine Almanya'nın birleşmesi ardından, gerçek kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak ABD-Avrupa celsisi'nin hızlanacağı da bellidir.

NATO ya yeni işlev buldu. Yaşadığı çöküşten bu yana ilgilenen, tersi bir durumda da, yani NATO'nun daha erkenden dağılmasına da yol açabileceğini de düşünmek gerekiyor. ABD'nin simd. giriliği na kadar belli olduğu Ortadoğu da muhtelif nedenlerle gerekli görüleni, göremeyen ya da beklemeyen bir durumda böyle bir süreç daha da hızlanmasa, beklenir. Bu, konuda New York Times'da A.M. Rosenhal imzasya su ilginç görüşe yer veriliyor.

ABD-Avrupa ittifakı: Ortadoğu da su anda henüz seslendirmeyen bir tehlikeye gebe. Derin ve haya güç katkısı yapmış olmağa birlikte henüz hazır Avrupa ülkesi. **Suudi Arabistan'a asker sevkettim.** Yarin bir kara savası patlar ve bu savasta Amerikalı asker, savasan tek batılı güç olur. Amerika en kısa zamanda NATO'dan ayrılır. (Aktan Milliyet, 16 Ağustos 1990).

Görüldüğü gibi, diğer bölge halkları ve ülkeleri, özellikle de devrimci güçleri gereken doğru tarafa alabilirler. Ortadoğu'yu tamamen kendi himayem altına almayı; buna karşı hiçbir aykırı ses çıkmasını sevdiysiyse böyle bir gen ABD emperyalizminin, bu sevdiarına kavuşması bir yana Vietnam'dan daha beter bir yenilgi tatminata da pekala mümkündür. Geceleklenn ABD'ye bağlayanların, en çok da devrimci, ulusal kuruluşculuk adına bunu yapanların bu gerçeki herkesten çok düşünmelerinde kendileri için sayısız fayda vardır.

Sömürgeci-faşist TC ile Kürt işbirlikçilerinin çabaları

ABD emperyalistleriyle birlikte Korfez'deki bunalıma en çok sevinen güçlerin başında İsrail'e beraber faşist TC girmektedir. Zaten emperyalizm ve syonizm, oldum oldi bölgeler halklarının başına birer hancer gibi saplamış dünyanın en içkiç bir güç emperyalizminin kız çocukları durumundadırlar. Emperyalizm, bölgedeki uygulamaya ve politikalarına her zaman olduğu gibi bugün de, esas olarak bu içkiç güçte dayanarak yürütmektedir. Arapların birbiriye düşmesi ve ABD'nin askeri varlığıyla bölgedeki bunalımdan son derece memnun olan İsrail, bilinci olarak sessiz ve asker planına kalmaya çalışırken, taşıt TC'nin ise tersine bütün komşularını rahatsız edecek ölçüde one çıkmakta ve sonuna kadar bu savas kışkırtıcılığı yapmakta bir sakınca görmediği yapılmaktadır. Bunlar'dan başka, bir de tamamen emperyalizmin duman suyuunda hareket eden ve ABD'ye usaklıkta neredeyse faşist Türk sömürgeciyle yarış eden Güney Kürdistanlı işbirlikçilerin durumu var ki tam anlamıyla mide bulandırıcı. Bu son ikisinin durumunda da biraz değinmek yarar var.

TC'nin, ağır bir krize boğazına kadar batmış olduğu bir dönemde çıkan Korfez bunalımına bu denli sevinmesi bosuna değil; pek çok nedenle var. Faşist rejimin ABD ile birlikte Ortadoğu'da böyle bir durum

Suudi Arabistan'da konuşlandırılan emperyalist ABD askerleri...

yarımak için nasıl caba sarfettiğine yukarıda kısaca değinmiştik.

1920'lere ortaya çıkış, kuruluşu bile Ekim Devrimi'nin dünyada estirdiği fırtınalı bir dönemde denk gelen kemalist cumhuriyetin başlangıcından beri politikasını dayandırdığı temel unsur uluslararası gerçeklikler soğuk ve sıcak savas durumlarıdır. Yani dünyada savas ve gerçeklik durumu ne kadar çok artlar ve yaygınlaşırsa TC'nin işleri o oranda rayında göcek demektir. Politikası buna göre belirlenmiştir. Kendisinin de fırtınalı bulduğu an dışı geçirebileceği bir komünistün başına hemen cullanacağı çok iyi bilinen kemalist TC'nin, buna rağmen "Yurtta sulh cihanda sulh" yalanını dilinden düsmemesinin tek nedeni iste bu neçer suratını, yani barış düşmanı karakterini gizlemek içindir. TC'nin bu niteliğinin en açık ve somut kanıtı so, birkaç yıldır meydana gelen sistemler arası yankılaşma sonucu dünyada yumsama ruzgarlarının estigi ve soğuk savas domeniinin sona erdiği bir ortamda faşist rejimin en ağır bir bunalım ve çökme krizi karşısına gelmesi geçirdiği. Öyle ki, bunda sanki sudan çıkmış balık gibi TC'nin son dönemlerde rejim çevrelerinde pek çok tanık olunan tartışmalarla, iste TC'nin öne sürdüğü ortadan kalkıyor. Batılı bizdenler bile artık bize önem vermiyor. ABD yıllardır almak isteyip de stratejik önemimizin olduğu ve bizi çöndürmemiz için atmadığı adımları simdi tek tek almaya başlıyor, işte Ermeni ve Kürt sorunlarını çöndürme getiriyor. Yunanistan'a bize karşı güvenceler veriyor. AT bizi içine kabul etmiyor vb bu yakınlara, yaşanan panği çok iyi izah ediyor. Daha 1940'lar sonu ile 50'lere Sovyetlerin Boğazlar'da gozu var veya "Sahin bizden Kars ve Ardahan'ı istedi; güyaygaralarla soğuk savasın başta gelen kışkırtıcılarından bir durumdadık bir gücün soğuk savas sona erdiğinde en ağır bunalımı yaşayacağı da kuşkusuz doğrudur. İste TC'nin her zaman olduğu gibi bugün de herkesten çok savas kışkırtıcılığı yapmasının başta gelen nedeni, belirlenmiş bu konumudur.

Buna bağlı diğer önemli bir neden de ABD ve Avrupa emperyalistlerine böyle fedakali ve jandarmakı yapmak suretiyle, Batı için vazgeçilmez bir müttefik olduğunu kanıtlamaya ve böylelikle 200 yıldır eşitlenmeye yüz sürse aşırındır. Batı kapısından içeri girebilmek, daha somut bir ifade ile, AT'ye kabul edilmesini sağlamaktır. Nasil ki 1950'lerde NATO'ya girebilmek için sergilediği çeşitli manevralar yeltirmeye, Kore'ye asker göndererek ancak bu amacına ulaşmış; günümüzde de bölge halklarına karşı ABD emperyalistlerinin

yanında ve emrinde olduğunu ilan ederek aynı yöntemle bu kez AT'ye kabul edilmeyi ummaktadır. Yani 1950'lere NATO'ya girebilmek için soğuk savas kışkırtıcılığı yaparak ABD'nin emrinde Kore savasına katıldığı gibi, simdi de AT'ye girmek için sıcak savas kışkırtıcılığı yaparak ve bu kez Ortadoğu'da emperyalistlerin saflarında savasmaya hazırlanıyor. Bu konuda ABD dışişleri bakanı ile Ankara'da pazarlıklar yapıldığı açık ve bu kısmen başına da yansıyor. Hatta ABD'nin bakanı bu amacına Avrupa Topluluğu nezdinde bazı girişimlerde bulunmaya başladığı bile ağıdlandı.

Faşist rejimin, ABD emperyalistlerinin emrinde savasmaya nasıl hazırlandığını gösteren pek çok somut kanıt da var. Bir yandan sivil savasına, seferberlik gibi uygulamaların baslatılması, Kürdistan'daki bölgeye yakın alanlara durmadan go ve silah kaydırılması, meclisten for malite cabi olsa da hükümet adına savas işi pıkanılması, ote yandan Özalın Rusla sekretirler yapıp güy çeşitli bölge ülkeleri ile ABD arısında telefon bağlantıları ve aracılığı yapılmış gibi durumlar, söz konusu kanıtlardan sadece bazılarıdır. Ayrıca burjuva basının bir kesimi faşist yöneticilerin talimatları doğrultusunda ve açtıkları açığa, aşadıkları örneklerle görüldüğü gibi horoz dövüsunu kışkırtır bir mantık ve usupla savas kışkırtıcılığı yapıyor.

Türkiye'nin cikan, esenliği, gücü için gerekirse Özalı değil sayıları da destekleriz... Haas savasa mi gider iş? Giderse gider anasını satayım! Ne yani, Fenerbahçe'nin maçına olmeye gidiyorsunuzuz da, aynı fedakarlığı vatanınız için yapmaktan mi kaçınacaksınız? ("Engin Ardic, Sabah, 14 Ağustos 1990")

TC'nin savas heveslerini kamçılayan ve ona böyle savas kışkırtıcılığı yaptırın önemli bir olgu da, yeniden depresen Musul-Kerkük hevesleridir. Bu konuda da ABD dışişleri bakanının son Ankara turunda birtakım pazarlıklar yapıldığı ve faşist rejim yöneticilerinin ağızına Amerika tarafından bir parmak balı çaldığı anlaşıyor. ABD emperyalistlerinin eskiden beri bu yönü planladığını olduğu ve daha 1960'lar zamanın başbakanı Demirel'e bu doğrultuda bazı tekliflerde bulunduğuy biliyoruz. Faşist-sömürgeci TC'nin su andaki gerçek yöneticisi ve tek soz sahibi durumlarda ordu ile ordunun sözcüsü Özal ve çevresinin bu planlara yatmaya hazır oldukları görülmüyor. Ancak Demirel, İnönü bu çevreler böyle bir girişimin çok tehlikeli olduğunu söyleyiyorlar ve karşı çıkıyorlar. Bu kuşku o denli iletir gidiyor ki, Erdal İnönü basın toplantısı yaparak dış güçlere, Özalın vermiş olabileceği sözlerin

Türkiye'yi bağlamayacağına söyleme gereği daha duyuyor. Kürdistan da PKK onderlikli savasa dikkat çekilecek. Dmyata pirince giden evdeki bulgurdan da olmak' endişesi dile getiriliyor. Hatta Demirel, Enver Paspa hayalattığını anımsatacak sözlerle, Türkiye Özal'ının değidir diyor ve "Musul'a Kerkükü adama kolay kolay yedirmeyiz" biçiminde açık uyarılarla bulunuyor.

ABD emperyalistlerinin aynı planının bir parçası olarak da Güney Kürdistanlı işbirlikçi çevrelerin harekete geçirdiği görülmüyor. 17 Ağustos tarihli Milliyet'te, Washington Times gazetesine dayanarak verildiği habere göre, "Celal Talabani'nin Washington'da tomasa yönetimin istişbarat birimleriyle temas halinde olduğu, bölgecek olaylara ılıgı pa pazarlıklar yapmaya çalıştığı" bildiriliyor. Öyle anlaşıyor ki ABD emperyalistleri kendi amaçları doğrultusunda kullanmayı uygun gördüğü Türk faşist rejim ile Talabani, Barzani gibi Kürt işbirlikçileri, 1960'lardan beri tasarladığı ve uygun gördüğü ya da fırtınalı buldukları gündeme geldirği, daha çok TC'nin denetimindeki "Ötomon bir Kürdistan planı çerçevesinde uzlaşmaya çalışmaktadırlar. Amerikan emperyalistlerinden Kürt halkına yarar beklemeyen en onursuzundan bir usaklık değışle büyük bir aymazlık ve budalalık olduğunu belirtmeye gerek bile yoktur. Bugün Irak'ı, Saddam rejimini zayıflatmak için bir yönetim kendisi için yaralı görüp gündeme getiriyorsa, yarin pekala tekmeği de vurabilir. Türk devletiyle dostluğun kendilerine Mustafa Barzani'nin bir vasiyeti olduğunu her fırtınalı tekrarlarken işbirlikçi ilkel miliyetler, Barzani'nin bugunlerde Türk burjuvasının daha cırsal cırsal yayılan ve Amerika'nın kendisini kullandıktan sonra nasıl bir paçavaya bir ki kenara attığını konu alan "tekluplanlarda da mi ders almaz" bilensiyorlar? Görüldüğü kadar la orali bile edilecek. Aksine emperyalizmin hizmet etmede ve ABD'ye usaklıkta TC yetkilileriyle aceta yarısmaktadırlar.

Burada, Amerikan istişbarat örgütlen yetkililerinin çağırılmasına gozu kapalı ve gevşek koşan ve geçmişten ki mi hic ders almadıkları anlaşılan Güneyli işbirlikçilerin tutumlarının halimiz Türkiye'den dikkatle izlenmesi gerektiğini belirtmekte yarar var. Böylesi durumlarda her yaptıkları gibi, sözümlere fırtınalar yararlama adına, bir kasaba davacılığın basitliği ve kurnazlığıyla olaya buraya koşarak, ama hiçbir zaman emperyalistlerin veya çeşitli gerçek güçlerin basit birer mağas olmaları öteye geçmeyen tutumlarıyla politika yaptıkları sanılıyor. Oysa çok açıktır ve bizzat bunların geçmiş

pratiklerinde de çokça kanıllanmıştır ki, emperyalizme bel bağlamakla halimizden en küçük bir kazanım elde etmesi mümkün olmayacağı gibi, tersine böyle bir durum, emperyalistlerin cıkarılan uğruna Kürt halkının kanını bedel vermek dışı, çoktıkır. Kürtük adına böyle bir soy-suzluğa kalı-sın ve buna heveslenmenin, burnu hesabın halimizde çok kolü bime vereceklerini asla unutmalılar gerekir. Bugünkü savas ortamında da halimizden yararına olan tutum, her zaman olduğu gibi bölge halkları ve onların derdini, leni onculerle işbirliği ve ittifakları geliştirmek, emperyalistlerle değil, Tum bölge halkları gibi halkımızdan da cıkarı, bu çerçevede en geniş bir birliğin yaratılması ve güçlendirilmesidir.

Faşist TC bölge halklarına karşı emperyalizmden yana açık bir tavır almış olmasına rağmen, ulusal kuruluş mucedemlezi nedeniyle son derece kışkırtıcı ve tedirginati. Atığı her adımı çok hesaplı ve ölçülü almak istiyor. Bütün kaygısı ve korkusu, Acaba PKK mevcut durumdun yararlanabilir mi? Böyle bir durum olursa nasıl engelleyebiliriz? sorularında düğülenmektedir. Buraya basını bile son gülerde gidersek bu konuya daha çok ağırlık veriyor, akla gelebilecek çok soruya karşılık bulmaya ve faşist yöneticilere bu hususta yardımcı olmaya çalışıyor. TC'nin bu konudaki korkusu o kadar denli ki, ağababası Amerika'ya bile tam güvenmiyor. ABD'nin bir Kürt devleti kuracağı yorulduktı senariorı, enne boyuna tartışıyor tarih belirmeye çalışıyor. Korfez bunalımının patlak verdiği günün hemen ertilesinde, ağırlıklı olarak MGK üyelerinden teşkil edilen "Kriz Komisyonu"nun sürekli bu sorun üzerinde çalıştığı, kendisi de son gülerde köşesini hep bu konuya ayıran Yalçın Doğan, şöyle dile getiriyor:

"Çankaya'daki Kriz Masası: yon düşünce jımmastığıdır. Saddam sonrasıında Amerika bölgede bir Kürt devleti kurulmasına önayak olur mu? Olursa, Türkiye, Amerika'nın yanında yer aldığı için bu politikasından zarara uğrar mı? Sorun bu. Çankaya'daki Kriz Masası'na en çok bu konularda değıştirmeye çalışıyor. Ve Cumhuriyet'ten Özal: Saddam sonrasıında, bize bir Kürt devleti gibi yer tezte geldiklerinde hazırlıklı olmalıyız diyor. Bizim aleyhimize bir durum doğması önlenemiyor diyor." (Milliyet, 17 Ağustos 1990)

Yine Yalçın Doğan, 16 Ağustos tarihli Milliyet'te, mecliste hükumete verilen savas yetkisinin kısıtlanamaması ve önemli rolün, "Bağımsız Kürdistan kaygısından kaynaklandığını yazıyor. Aynı gazetedeki M. Ali Brand, ABD, Kürtileri kullananca mi" başlıklı yazısında, sorunun TC açısından vehmehati belirliyor ve yetkililerin Washington'ı yeltirmeye uyarmasını ödüüyor.

Bütün bunlardan cıkarılabilecek oldukça önemli bir sonuç şudur. Eğer Kürdistan'daki direngi mucedemesiye PKK kaygısı olmasa, faşist Türk sömürgecilerinin, Kıbrıs-Yunan ve Bulgar halklarından tutulim Arap ve Farslara kadar çevresindeki hemen tüm halklara yönelik çok daha pervasız saldırılar gerçekleştireceği ve bu amaçla emperyalistlerle çok daha tehlikeli işbirliklerine girişeceği kesindir. Her saldırgan adım öncesinde altına ilk tikiilan soru şudur: Ya saldırdığı mı de PKK'ye destek olursun? Bu soru faşist rejim yöneticilerinin kafalarında o kadar kurnalıyor ki, aynı soruyu hic olmuyacak bir biçimde Saddam rejimi için de bile düğüleniyorlar. Kısacası: ABD em-

Devamı 22 sayfa

PKK 2. ULUSAL KONFERANSI BELGELERİNDEN...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, II. Ulusal Konferansa savaş ve ordu sorunları üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyoruz.

SAVAŞ VE ORDU SORUNLARI ÜZERİNE

Başaralı 1. sayfa

tan, çizgimizin gelişmesini mümkün kıldığı bir çalışma tarzı ile hiç de kağıdaşmayan, buna ulaşmayı amaçlamayan bir konum yaşadığı için, sözde kalmaya mahkumdur. Doğular görüşüyle söylese de, eleştiriler yapılsa da, özdeşleşirler verise de sonuç fazla değişik olmayacaktır ve nitekim önemli darbeler yedim gibi görüyoruz. Beyüşebatı ve son olarak da Sınak'ta yaşanan durum, emzinde detaylı bilgi olmasa da, gelecekte sağ savunmacı anlayışın anıkskasının yaşatıldığı ve birçok birimin bu durumda yaşadığını ortaya koymaktadır.

Kendini oldukça koyveren, düşmanın yeni yönelimini hesaba almadan çok uzak, var olan bazı imkânlar üzerine büyük bir duyarsızlıkta, bir derinleme topluluğunun asla işine girmeyeceği, yetmez de demeyeceğimi, son derece fedirbis, kendimi her türlü imhaya terk eden bir yasanti için kendilerini biraktıkları anlaşılmalıdır. Bazi tehlikeli durumlar yaşanmıyorsa bir biraz da, halkın destegi ve de bizim çok sinirli da olsa denetim veya bu işlerin gelişmesini sağlamak için yuruttuğumuz çabalardan kaynaklanıyor.

Özellikle kendini pratik onder komundututanların, onemli bir gaflet içinde olduklarını, bu konularını özellikle pratikte yaklaşımda aklalarına bile getirmek istemediklerini, son derece kendini begenmiş tavırları içinde bulunduklarını, bu anlayışla aslında Partide habersiz olduklarını belirtmek gerekir.

Savaş sorunlarına yaklaşımda, özünde Parti öncülüğü tasfiye edilmiştir. Eger en kaba anlamıyla belirtirsek, Parti öncülüğünden yoksun bir silahlı savaşın yaşanmaya çalışılıyor. O savası yürütmekten sorumlu olanlarımız, öncülüğün aşınması ileri boyutlara varmış. Bizim şu kuralımız vardır. Ulusal kurtuluş savaşının başarısı kesinlikle Parti öncülüğünü şart kılar. Parti öncülüğü olmadan, ulusal kurtuluşta başarı beklenmemelidir. Parti öncülüğü gerçekten de bütün yönleri ile yaşanması gereken öncelik oluyordu. Ve öncelik de; teorik, ideolojik, siyasal, örgütsel her alanda, günlük çalışma tarzı, ruhuşası ile bütünüyle mucedaleyle sürekli kılmak, enerji vermek, moral vermek, ve denetlemektir. Evet, bu temelde bir öncelik tutulmamızdan Kürdistan da nefes bile alamaz.

Tabii Parti öncülüğü asındı mı, onun yerine egemen olacak olan; asi ceteçilik anlayışından tutulim her türlü feodal anlayışa kadar, avare dolamaırlardan tutulim intiharları yaşamalara kadar, halka en ters yaklaşımlardan tutulim onderiği hiç tanımlamaya kadar varan olumsuzluklar olacaktır. Partileşmeye gelememek, doğur savaş hatına gelememek demektir. İsrarla kendilerini konuşturarak, o bildiğimiz en alına-mayan ve hatta Akademî ortamında da karşısızda olan en despotika pratikleriyle bütün yapımızı işleme duruma getirebilecek kadar kendilerini yitirmekte idirler.

Aslında, bunların üzerinde yeterince durulmadı. Canavarca kendini yitirme, düşündürmüldü siz. Parti öncülüğünü yaklaşımlıydı. Özellikle savaş içinde olanlar, savaş sorunları içinde bulunanları kendilerini gözden geçirme için öneme yapmalıydı.

Bu zamanında yapılsaydı, bugün içinde bulunduğumuz durumlar varmamayacak ve kocakarı misali sıkıyöneti konumları olmayacaktı. Hep şunu düşünüyorduk: Olumluluk, dirayet, ölçüleri nayet, bunun güçlü duruşu hep sonucu alıcı, onurlu kılan tutum iken, niye tersi yaşatılmaya çalışılıyor? Devrimlik, bu konuda onderik ve kendine hakimiyetler. Bu çizgiyi her koşul altında yaşamayı gücünü kendinde yaratmaktır. Bu meslek baştan sona kadar böyle icra edilmelidir.

Evet! Bir lopotanlıtı bile doğru-

vererek, onay verdik. O dönemde yine hatırlarım, oradan ayrıldık. Bıyırşınız, sonra doğru-durust bir baskın bile düzenlenemedi ve değeri yoldaşlarımızı şehit verdik. Kemal P.R. son mektubunda, "Bu işin sorumlularını bir gorsem de onların yakasını bir lutsam, bu işlerle ne kadar onaylarımız işi sekinde yazıyordur. 2 Ağustos tarihli mektuplu Siverekte 1979 yılı Temmuzunda silahlı atılım baslatılmak istendi. Daha sonra, bir mevziye yatılıyor. 20 bin mermi kulanıldı deniliyordu. Tek bir kişi de vurulmadan üstelik. Onlar

teslim olur ya da yenilir, ezilir gider. Siverek pratiğinde de başımızza gelen budur. Bunun üzerine silahlı mucedaleyle yeniden gerçekleştirme için, koku bir eğitimle oncuuyu harizlama çabası oldu. I. Ulusal Konferansımızı harizlamak ve ardından eğitim donanımı gerçekleştirilmesi, Partiyi silahlı mucedale açısından ulye harizlamakti; konferansları amacımız. Kadrolar az çok Parti bilinci ile hareket edebilecek durumdaydılar ve asker çizgimiz içinde biraz ısrar edilseniz nasıl geliştirilmesi, gerektiği anlaşılır idi

zeyinde, savası temel sonuç alacak biçimde ele alma yeme, ondan sıyrılma, inanç, noksanlıtı geliştirme ve bunu yaşamaya, bu temelde yapıyla ilgilanmemeye, savası yapıyı kendi başına bırakmaya; savasının da kendini hiç sıklamadan bu işlerin ne kadar kuralına, kadesine uygun yurultulması gerektiğinden bakmadan ve gerçekten su veya bu biçimde seyirci kalmasına kadar varan akla, hayale gelmeyecek davranışları sergileniyor. Düşman bunu şöyle değerişlendiriyordu: Eger arazi koşulları olmasaydı, bunlar 24 saat dayanamazdı. İnsan, kendini de, bazı değerişler de yaşamayı bilmelidir. Bunu, bu kadar işe eyleyip sıkı dokunmanın da gereği yoktur. Biz de burada bazı savaş sorunlarını çözmeye çalıştık. Verdik kendimizi; hepsinin görerinde ondan anarak, bunu temel yaşam gerekçemizi yaparak. Hani yoldaşlık; her türlü koşul altında yurultulacak yoldaşlık? Parti öncülüğünün esas alınması nerede kalıyor? Aslında doğru pratikte savaş alanlarında, ama neye yaşadığını farkında değildi? Ve hatta "başma bela oldu" diyenler bile var. Yaşanan bu iste! Harcanıyoruz; diyenlerden tutulim, kendimizi bir tarafa atalım da başımıza ne gelirse gelisin diyenlere kadar çeşitli tipler var. Bu sadece silahlı savasımız için de değil, aslında genel bir durumdur.

PKK'nın 1980 sonrası gelişme gereğinden anlam vermek, derinlik kazandırmak gerekirken onu kendi bireysel konumuna düşürmek, onun üzerinde düşünceye yaşam insa etmek, isteyenler için değil Zindan da böyledir. Avrupa da yaklaşılmak istenen de buydu. Burda da böyle oldu. Biz bu konularda iyi bilinç sahibiz. Ve oyle kolay kolay akanacak durumdaki değiliz. Nelliştreceğiz şimdi bütün bunları. Kendimize yapabileceğimiz en büyük کوتulim, olumsuzluklarımızı ortbas etmektir. Buna imkan veremeyeceğiz.

Gerçek devrimci onder, başarılı gereğere karşı ne kadar dürüstte yaklaşırsa o kadar millanlıkta iddialı olabilir. Belirtili; salfanımızda kendi güdülerini başımıza bela gibi yağırlarıardan tutulim, ağız iki kelime konuşamayacak olanların teorsyen kesimesine kadar bu işin demagog unsurları tutulim. Oyle ki, politikanın aşgari gereklerinden habersiz olanların, Parti politkasını bir çirpıda hem de ağzına gözüne buluşturarak sapırlamaları, kendi bireysel tutulimları "önderlik gereğidir" deyp bile kadar dayatmaları sözkonusu oldu. Kocaman Parti ailemizi, kendi ne idüğü belirsiz, siniri ve nereye gideceği belli olmayan cıkarlarını tutulim kulanına fed etmek isteyenler görüldü. Hem de gözükaraca bir yaklaşımla göstererek bunu yapmak istediler. Ve bütün bunları da demagog yaklaşımlarıyla ortbas etmeye çalışıyor; bunun için provokasyonlardan medet umuyor. TC'nin, "bildirlik, bitirilmek ezdiriler!" dola-larına kulak kabartarak bizi ne zaman ereceğini beklemeye koyuluyor. İçerde her türlü bozgunculuya karşı bir partileşmeye yaşımayarak ve işleri olurluna bırakarak sonuç almaya çalışıyorlardı. Bütün bunları duymuyor, görmüyor değildik. Bu yıllarda büyük bir sabırmız ve bu çok büyük sabırmız yanında bun-

"Bizim şu kuralımız vardır: Ulusal kurtuluş savaşının başarısı kesinlikle Parti öncülüğünü şart kılar. Parti öncülüğü olmadan, ulusal kurtuluşta başarı beklenmemelidir. Parti öncülüğü gerçekten de bütün yönleri ile yaşanması gereken öncülük oluyordu. Ve öncülük de; teorik, ideolojik, siyasal, örgütsel her alanda, günlük çalışma tarzı, ruhuşası ile bütünüyle mucedaleyle sürekli kılmak, enerji vermek, moral vermek, ve denetlemektir."

bize sıkıyordu, biz onlara sıkıydıktık! Eliye yakın şehit verdik, bir feodal ceteçini üstesinden gelemedik.

Burada Partinin gelişmesini gereken silahlı devrim anlayışının nayanından bile geçmiyor ve tam bir köylü savası anlayışına kendilerini mahkum ediyorlar. Ve sonuç gözleri onder: Neredeyse bütün Partiyi yitirme olayı yaşandı. Bu pratikte yer alanları buraya geldiler; ayırlara uğraştık, yine de düzeltilmedi.

Köylü-cete savasıçılığına, feodal ceteçiliği karşı köylü asi ceteçiliğine yakınırdı. Bilirsiniz, Kürdistan'da bu eskiya pratiği biçiminde kendine ele verir. Fakat eşkıyalığın gerek devletle karşı, gerekse ajanlarla karşı; başarılı olduğı görülmüştür. Sonuçta ya

Askerî eğitim ve donanım oldukça iyiydi. Ülkeye ulaşma, üs noktalarını yakalanması başarılmıştı. 1982 de bunları oldukça ileri düzeyde tuttuk. Ülkeiden zaten kopmamıştı, yapılmaması gereken; silahlı örgülenmeye doğru yaklaşmak kendini vermek, oluşturulacak birliklerin niteliği üzerine düşünmek, birliklerin eylem planını ve uygulamaları ısrarla belirlemek ve bunun yönetim gücü olmak. Zor bir görev de değildi bu. Bütünüyle buna yüklenilecekti, olanaklar vardı. İran-Irak savası Güney de oldukça evreşirli koşullar yaratıyordu. Biz bu alandan ülke mucedalesini sürekli besliyoruz. Ulkemizdeki savasın sıcaklığı altında kadrolar, savasın akin ediyordı. Ve yapılmaması gereken, bunlara en elverişli koşullara doğru bir cevap verilebilirdi.

Herkes de bu inançtaydı. Çünkü en zor olanı başarmıştık. Çöz yüze yakın kadar, savasıçı adayın ulye ulaşmıştık. Tepeden tırnağına donanımı, eğitilmiş idiler ve her tarafa bağıntıları da vardı. Yapılması gereken; bütünüyle kendini vermek, her zaman devrimcinin takınması gereken tavı göstermekti. Evet, bundan eger sapma olmasaydı, kendilerinin beklenen rollemleri layığı yerine getirelselerdi, bizim mucedalemizin; genelde Parti mucedalemizin, özde silahlı mucedalemizin seyri çok değışik olurdu. Olukça başarılı olurdu ve 90'ları vardiğimiz Kürdistan da barınamaz bir duruma getirirdi. Başmızsilkti, bugünün çok ilerisinde bir gelişmeye sahip olabilirdik.

İşte burada her türden hatalı yaklaşımlardan tutulim çizginin canına acımasızca okunmaya kadar, her türlü kural tanımayan yaklaşımlara ve yine, ardına kadar düşmanın darbelerine müsait bir yaşamı yaşamak konularına düşüyoruz. Yönetim dü-

ların sergilenişine bir o kadar da önem veriyordı. Bunlar o kadar gallerdi ki ve bize de o kadar dalkavukça yaklaşıyorlardı ki, yaptıkları görmeyeceğimizi sanıyorlardı. Hayır, mümkün mü? Beni biraz tanıyan, neyi nasıl ele aldığını bilir. Gözümün içine baka baka, kendilerini yuturmacı yaptılar; hem de sınırsız birçok tutum ve tavır içine girecek.

Bu yıllarda bunları yaşıyor. Halen Parti edebiyatımızı incelemeye sonu- ç çıkarmama ne anlama geliyor? Gelismeyi mümkün kılın oluduka imkan veriyoruz. Onları bile kullan- mama ne anlama geliyor? Elini salı- san yüz düşman askeri düşürebi- lirsın; o halde bunun gereklerini ye- rine getirmemize ne anlama gelir? Burada birbirinizi ilgilensene çok gelişmeye yaratabilirsiniz. Baştan başa PKK'yi yeniden inşa edecek, ulusal kurtuluşu bir yılda zafere so- nuçlandıracak kadar ileri düzeyde her şey mümkün kılın. İlgilenmemiz ne anlama gelir? Kendinizi bile ver- memez ne anlama gelir? Bunlar- dan sonu çıkaracaklardır. Bazıları- nın kendini, "işte bu kadar PKK için yediğim kadar hak-hukuk, yetki" diye ileri sürer. Gödin şimdi ala oca- ğını za. Örnek kabilenize söylüyorlar; karnizini duyurursanız "bravo" derim size. Hem de merlik, Kürtük, devrimcilik adınal. Eğer bir ay kendinizi yaşırsanız ne mutlu size! Ama Parti içinde horoz kesiliyor, ismi- cismi ne kadar büyük önder olduğun- uza hasasına kapıyorsunuz kendini- zi. Bu konuda biraz alçakgönüllü ol- mak gerekir. Ölü sahibi olmak, alçakgönüllü olmak da partileşmenin önemli bir özelliğidir.

Parti silahlarına sahip çıkılıyor. Evet, söyleyemiz: yalnızca ükneye benim aktardıklarımla birleşe silah, yüzlerce roket onbinlere varan bomba ve milyonlara varan merminir. Tüm bunları silahlı savaşın içineki- lerin emine verdik. "Tarhte ulasal kurtuluşu savaş"ı vermiş birçok hare- ketin örneğini gözönüne getirebiliriz. Ulusal kurtuluş süreci başla- tan birlikler, genellikle bağıngi- ça, yurtdışı bir sahadan ükneye eli- kiliş, otuz kişilik birimle halinde giriş yapıyor. Ve ilk seneye içinde, ilk seneye içinde beş bin, on bin kişilik ordu kurmaya kadar gidebiliriz. Her devrimde olduğu gibi, parti küçük bir çekirdek ile başlar. Büyük Lenin Avrupa'da, on-onbeş kişilik işli panellerle, bir-iki sem- nerle işe başlar. Böyle başlarlar işe ve girerler Rusya'nın içlerine, ayak- tamların hazırlarlar. Doğru düştü- yemek bulamazlar, açlıktan öle- lerler olur. Psikolojik gerginlik onları böyle derir. Ama yine de g'der ve ayaklanırlar. Düzenlenir. Her türlü yayın çıkartırlar. Lenin'in onlarla ilgi- lenmesi, birveya iki haftadır. Sayabi- lir bunları hiç birçok örnek.

Peki bızkimler ne yapıyor? En değmişimiz burada, söyleyemiz: gel- diklerimizde arkaında ilk tane dost iliki yok, ilk tane örgütlü iliki bi- rliklerimizde arkaında. Durum buyken gelip Partiden hesap sormak isteyenler var. İnsan biraz kendi- sinden utanır. Bazılarının önemli eleştirileri yapıyorlunu. Ne oldu- ğunu biraz anlamaya çalışın. Eleştiri yapmak için, bir gerekçene ola- bilmelidir. Partiyi yıllarca uğraş- tıracaksınız, üstelik bunda da kendi- nizi haklı görceksiniz! İnsan kendi- ni biraz tanımalıdır. Ben kimim, ne yap- tım diyebilirim, özüm kadar, işim kadar eleştiremyi diyebilmenin alçak- gönüllülüğünü gösterebiliriz. Ülkede birkaç silahlı yemle yapmış da diyemeyiz; her işi Partinin na- zarıdır! Bazi savaşçılar çoğunluğa harcama yapıtırebilecek bir sava- şım için imişlerdir. "Ben kaç tane başa- rılı yemle yaptım" diyerek, ken- dilerini bunlarla kurtarmaya çalış- ıyorlar! Bütün bunlar, kendini tanı-

makam, haddini bilmemektir. Dedim ya; ölü tutmamak, Parti içinde çok önemlidir. Bu konuda ölüleri yitiri- leri. Tabii ölüsüzülük yaşadığı za- man da başka düşünce- lere, başka tirazlara gidiliyor. Açık ki bunların ciddiye alınır yönü yoktur. Ben öyle kolay gücümde çarpıtacak bir olaydım, herhalde yüz yılların kurnazlığında ve de barbağında bu kadar ustalaşan TC, bizim ulusal kurtuluş gücümüzü bu biçimde

"... Eğitim militan yetiştirir, militan da savaşı geliştirir. İyi eğitilen bir takım üç ay içinde bir tabura dönüşebilir. İyi planlanmış bir takım hareketli, bir alanı temizler, ikinci bir alana uzanır ve bütün bunlar da gerilla anlamına gelir. Ve bunun için de Parti öncülüğünün esas alınması gerekir. Parti öncülerinin oluşturulması gerekir. İşte, buna yaklaşımımızın sonucunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Parti öncülüğü ile işe başlasalar, mükemmel bir eğitim, bütün ile silahlı mücadele olanaklarını uygun örgütleme, yönetime ve seri eylemlerle gelişme sağlayabilirler."

geliştirmemize fırsat vermezdi. Avru- pa emperyalizmi herhalde parti- leşmemizin bu biçimde gelişmesine fırsat tanımazdı. Evet, bu küçük- ük yavrucağlar bunu görmüyorlar! Parti- nin gücümüzü sapırladıklarını ve bunun da bizim tarafımızdan pek de anlaşılmayacağını, aldattıkları- yı öğemiş sanıyorlar. Çoğunun yaşı- dığı önderlik olayı böyle. Bu da mümkün değil. Siyaseti nasıl içe- edimesi gerektiğini az çok biliyoruz. Partileşmek için söyleneler kap- samlıdır. Yüzenden fazla açmıyorlar. Çoğunun durumunu perişan. Bundan sonra, "bu işe varın" diye- ni vereceğiz. Fakat bu işlerle baş- la tülü uğraşana, başka şeyler peşine koşana da, "kendine dikkat et" diye- çeğiz. Öyle kimse bu ortamda diledi- ğini yapamaz. Biz baştan beri bö- leyiz. Ne ricayla, minnetle işe yaptırınız, ne de öyle simfalsi dürtüler Partimizin çok onurlu, çok değerli olanına yaptırınız. Kendilerini ko- cakları gibi önemize atarak da so- nuç alamayacaklarını çoğuna bir kez daha göstereceğiz. İşte, Parti öncü- lerini böyle ele alacağız. Bu konu- larla kesinlikle böyle olduğun- uza kavratacağız. Bunu her alanda kavratırız, o zaman çok iyi görü- lür ki, atılması gereken adımları atmak için her şey ortaya koymak lazımdır. Bu yolda adam atmayanlara değil, oluduka çaba harcama durumunda olanlara sözümüz. Bunlar yet- meyen çabalar, sonucu kurtar- mayan çabalar.

Geçen seneki, Ükçe İki Ulusal Konferansı, eleştiremeye işe başla- dık. Bunun önemli nedenleri vardı. Artık yurtdışını rolünü ikinci plana düşürmek ve hatta ökü için en üst düzeyde bağlayıcı merkez konu- tuma getirmek kararımız. Bütün alanlara ordan el atmak, her türlü düzenlemeyi, kararın burada ge-

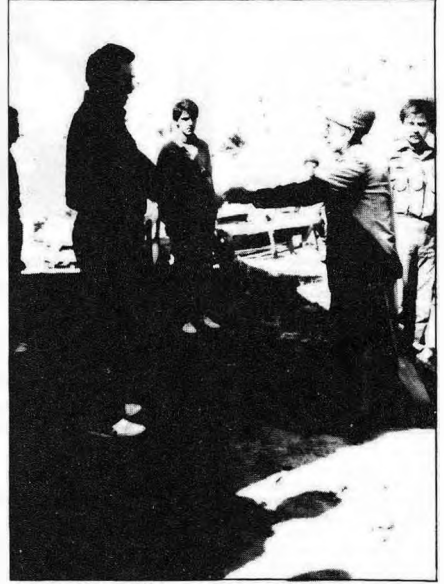
listirmek. İlgili değeriendirmemizde, raporlarımızda nelerin göre ölavak güdümlenmişliği gerektiği işlen- mişti. Bir eğer kadro, daha gün- demin ne olduğuna göremeden, "bu işe aceleyle geldi, koşullar tehlikeli" diyerek tersten yaklaştı. Aslında kendilerini bir tutuma kapırmış gi- dyorlar. Ne kadar iyi niyetli de olsalar bu öğelerimiz, bireysel, yöktü yökütlü anlayışıyla hareket ediyorlar. Bir ara Batı'da ortaya çıkan "efe"ler gibi "efe yöntemleri"yle ve "asi çeteler" misali, yanlarındaki on-yirmi kişilik güçle yetiniyorlar. Onun dışında hiçbir sa- vaş sorununu ele almaya ya- nasmıyorlar üstelik bunu anlamış- ıyorlar. Zoraki toplantıya ge- liyorlar. Gelirken çoğunun durumu böyle. Küçük bir birimi var ve onunla yaşamı düzenlemiş. Yöğitlikler bu as- lında, onursuzca bir yaşam da de- ğildir, az çok durumu da kurtarı- rak; fakat zafarı garantilemiş, gerillay- ığı geliştirmiş. Hele hele, Parti mer- kezini oluşturuyorsa, bütün ile Parti- nin işlerini ele almaya bu anlayış- ı gelmez. Ve nitelik, gelmediği ortaya çıktı. Güdemimiz hazır olan böylesine önemli bir toplantıya girence katılı- m göstermediler. Zaman mı yoktu? Hayır, haftalarca bir araca kalmı- ıma vardı. Sayisal bilgileri yüz- leri buluyorlardı. Ama Parti öncülüğü ne kavranmak, ne de uygulanmak isteniyor. Neden böylesine önemli sonuçlar alınabilecek toplantı- larla yaklaşılmıyor? İşte anlaşı- lıyor ki, bizim öğelerimizin otuk azam bir takimin, hem de gerilla türü değıli de, birine başlı bir takimin kendini yaşatmasına dayanıyor. Böylesi bir takim içerisinde olmak, azami amaçlarıdır. Gücü büyüme- de planlarında yoktur. Yeni alanlara ulaşmak diye bir sorunları yoktur. Kapsamlı eylem hedefleri, eğitim, su- bu hiç düşünmez. Neden eğitim geliştirilmiyor? Çünkü eğitim militan yetiştirir, militan da savaşı geliştirir. İyi eğitilen bir takım üç ay içinde bir tabura dönüşebilir. İyi planlanmış bir takım hareketli, bir alanı temizler, ikinci bir alana uzanır ve bütün bunlar da gerilla anlamına gelir. Ve bunun için de Parti öncülüğünün esas alın- ması gerekir. Parti öncülerinin oluşturu- lması gerekir. İşte, buna yaklaşım- ımızın sonucunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Parti öncülüğü ile işe baş- lasalar, mükemmel bir eğitim, bütün ile silahlı mücadele olanaklarını uygun örgütleme, yönetime ve seri eylemlerle gelişme sağlayabilirler. Ama, içine çirdikleri aware, asi- praktikliğidir. Çoğu da tembelce alıcılara dolap, bir avo; gibi, önüne bir şey çıkarsa tesadüfen belki alırların mantığıyla hareket etmiş. Avıolar da böyledir. Bu biçimi ile yaşamaya çalışır. Şimdi anlayışları, bununla gelişme olamayacağı gibi, Parti öncü- lüğü ile de işlere el atılmamış. Ne demek, yanyana gelişmiş bir yığın köylü, hem de yeksul köylü savaşıyı- ığı geliştirmek? Bunlara üç ayırları verseye, hepsi mükemmel komutan adayları olur. Zaten her şeylerini ortaya koymaya gelmişler. İnsan üç ayı bunları mükemmel edilebilir. Savaşırarak, deneme ile tecrübe kazandırır ve her birisine küçük mü- reze vererek, düşmanı bu alanlarda tarumar eder, büyümeyle de sağlar. Gelenekleri hep halkla iliskilendirir, onların potansiyeli iliskilerini de kul- lansalar grubu üç ay içinde rahatlıkla tabur gücüne ulaştırabilirler. Alan, Kürdistan'ın dört tarafına açılma- bilecek bir konumdadır. Ordan her tarafa açılıp olabilir. Sonuçta, kısa bir zaman süresi içerisinde, bu birliklerimiz bir takından an azından bir bölüğe ulaşabilirler. Eğer gücü- müz buğün bir tugaya ulaşmışsa bir kolorduya kadar götürülebilir. Geçen seneki mücadele sorunlarına doğru yaklaşılsaydı, Partinin öncülüğüne layık bir biçimde yaklaşılsaydı, bu

hedefler abartmalı değildi. Kaldı ki bu pratiği yaşayınlar da bunun ra- hatlıkla ulaşılabılır bir hedef olu- ğunu itiraf ediyorlardı. Ama işte bir anlayış sorunu. Bu işlerde Parti öncüsüydü, kendi köylü anlayış- ılarıyla: Partiden dağıtılmış, son derece özgür bırakan, gitliğin "asi, çete" pratiğine yaklaşan konum- ılarıyla yaşamışlar. Bir de, sorumlu tutulması gerekelerken buna ses çı- karmasa, bunun için Parti öncülerini dayatılmasa ne olur? Herkes bildiği- ıor, sonuçta bildiğiniz gelişmelere yol açar.

Şimdi ortaya çıktı ki kadariyla yeni yapıyoruz? Gerilla önemli sayıda kayıp vermiş, doğru-durust eğitim, yeniden düzenleme, geliştirme, alan parselleme gerçekleştirilememiştir. 5-10 kat fazla silahlanma sağlan- mıştır, fakat silahların yüzölçesi düşmüştür. Kaptırmışlardır. Her şeyini ortaya koyarak isyana kalkın bir halk var, ondan adam çekme bile başlanılmamıştır, yani iliskilere en uzak bir el atma sağlanamamıştır. Aslında dört tarafta geliştirebilecek örgüt iliskileri geliştirilememiştir ve sıkışmıştır. "Hızırana kadar ancak

mişlardır. "Bu için içinde bir yetmezlik var, yanlış yaklaşıktı" demeye başla- mışlardır. Peşpeşe kayıplar bundan- dır aslında.

Bu anlayışa kalsa tam bir yeniliği yaşanacak. Eğer tam yeniliği ya- şanmıyorsa nedenleri vardır. Neden- lerden? Bir günün 24 saatinde bu işlere imkan aktarıyoruz. Alan üstüne alan açıyoruz. Dört taraftan dayat- ıyoruz. Tam yeniliği yaşamama- ızın nedeni budur. Bunları somut olarak kendi yaptıkları işe başbaşa bırakırsak 24 saat ayakta kalamaya- caklar. Burada biraz da gafice bir anlayış vardır. Sanıyorlar ki, ya- şıyorlar, ne kadar da uzun süreli silahlı savaşım içindeydir. Şunu görmüyorlar. Seni yaşıtan Partidir. Bir halk bütününü bu Partiyeye izmit ediyor. Her şeyiyle sen bunun içi- nde yaşıyorsun. Sen kendi somut plan ve eyleminle mi, yoksun bunda- ır halkın seferber olmasıyla mı ya- şıyorsun? Burada inanılmaz bir be- yircilik vardır. Haddini bilmeme, ö- lüçleri oluduka ters yorumlama var. Ölüçleri geliyoruz. Vapı üzerinde bir- rol vermiş, yanlarına savaşçı ver- mişiz; amansız kesilmişler başla-

gücümüzü çıkarabiliriz" deniersek bi- zimi bu bayrakları tarafından Eylül ayından itibaren söyle bir düzenleme yapılmış. Sonbahar ayları yivecek toplantı alanlarıdır, üç kişiyi ay da yivecekleri ve yakacaklarını etrafında zaman harcamak ve biraz da eğitim yapmak geçer. üç bahar ayında da bazı değıli alanlara ulaşma sağlanır. Geriye kaldı üç ay. Acaba bu üç ayda bir şeyler yapılabi- lir mi? Evet, kaba anlamıyla böyledir. Peki ya düşman, bu hesapta düşman çok bile. 1983-84'dere böyle son derece sıkıcı, gematik yaklaşımlarla yaklaşıyorlar. Bir yanda düşman hiç de hesaba katmayan bir yakla- şım, bir yanda da bunun 24 saatinde hükmedilmesi gereken bir taktik ö- derlik var. Onu bir tarafa itiyor, genel anlayış düzeyinde, iş "göyle senar- lar yapıldı, üç ay sonrasında şunlar olacaktı, altı ay sonrasında şunlar olacaktı" yaklaşımlarıyla uğraşıyorlar. Burada bile uzun sokuğu bir çalma düzenimiz oluduka halde, asla böyle bir tutum içine girmeye cesaret ede- medik. Her an, her gün daha farklı ve gelişkin bir yaklaşıma bizi zorunlu görürüz. Tabii, herhalde şimdi du- rumları biraz kavramaya başla-

ında. Oluduka despot kesiliyorlar. Oysa biz yaratık bunları. Bir ana- baba bile kendi çocuğu üzerinde bu kadar etkili olamay- ıgı olmaz. Bunlar ana-babeden, hatta tannın kendi kulları zabadetleri etkisinden daha fazla etkili oluduklarına ina- yıyorlar! Gerekirse, savaşının ça- nımlı almaya kadar kendilerini yetkili hissediyorlar. Bu ne demektir?

Her zaman söyleyebiliriz: bızde ö- derlik salt hizmettir; niceksek, nite- liksel büyümedir. Başka türlü bir- ıneye hiçbir hak tanımaz. Bu- rada benim yaptığım nedir? Şimdi burada da bazıları kendilerini birde dayatmaya çalışıyorlar. Gerekli kar- şılığı vereceğiz yakendi. Parti içinde öyle etkileme oluduk; bastırarak, suçlayarak, kimse kimseyi etkileye- med. Bızde her zaman etniklik his- metle diğildir. Ölmü, yapıcı, say- gıya dayalı, gerçekten anan, ilerleten bir tutumdur. Biz, sana bir günce etkili olman için, bir kadar yetkiyi tanımlıyoruz. Sizin hiçbirinize burca- bu yetkiyi böyle tanımlıyoruz. En az kendim hizmet ettiğim kadar sizden de hizmet bekliyoruz; ilgilendigin- ıor kadar ilgillemen bekliyoruz. En az bunlar kadar Partiyeye yaraşır tavır,

tutum bekliyoruz. Bu çok önemlidir. Biz bunu görmeyeceğiz de senin birtakım küçük-buğuya, lümpen yöntemleri ni ciddiye alacağız? Ağız gevşemesi, kendi kariyerist tutkularını tatmin etme... Bunlar, geçmişte çok yapıldı. Halen de vardır. İnsan biraz hızlıdır. Ben bir dostun evine giderken bu sırada bir insanınım diyalabılır, çok ileri düzeyde bir yetkili de olabilir. Tüm gücümü sarfedirim. En uygun biçimde, onlara verebileceğim neyse onu vermem esalırım. Tavır, davranış kabilinden tutalım düşünceye kadar, varsa verilebilecek şey, sonuna kadar verilmemesine hayret ederim. Ben bu tarzda gözükmek bile istemem. Onların vakitini bir sanıye bile boşa harcatmak istemem. Bu bir partili tavırdır. Öçüler çok önemlidir. Bir kahve 40 yıl hatırı var denilir, bir yere bir gülünçlüğü misafirligi gidersen, onun gereklisini yıllarca yerine getirmeye çalışırsın. Bu bizim geleneklerimizde yerleşmiştir. Bir fincan kahveye o kadar değer biçilir. Bizimkiler geliyorlar Parti içine, hiçbir şey vermeden gece-gündüz canımıza okuyorlar! 'Bak ben nasıl önder oldum, nasıl etkililiyim' diyorlar. Siz kimi kandırıyorsunuz? Böyle etki mi olur? Partimizin içinde, yine silahlı mücadelelerin başında böyleleri yağınca vardır. Bunlar gelimsi havalarla geliyorlar. Karşımızda utanmadan kaç-göz oynatıyorlar, el-kol sallıyorlar. Böylelerine dur diyoruz, böyle olmaz. Göze kan büründürmekle, fiyaka yapmaktır, yoldaşın harcamakla, adam kurşuna dizekme insan otiorler olmaz. Bu aşşğılık bir durumdur. İşte burada, belirtmiş biçimle öçüler yitilirdiğinden, savaş geliştiremiyor. Parti bu noktada yitilirdiğinden, onun kişilik birlikleri olsa da, yozlaşırlar.

Bazı değerlendirmeler yapıyoruz, bunlar belirtirğim tarzda arkadaşlar içindir. Ben kaba küfürler söylemek istemiyorum. Geçen sene de bu tipler için, 'Tam ordu bozan', 'Bir göllük bir nahır bozar' dedim. Evet, partleşme anlamında hepsi 'göllük'! Niye partleşmeye karşı bu kadar direnilebiliyor diye hayret ediyorum. Kendilerini de algıyıyorlar. Halbuki en çok Parti silahlıya savaşmak, kendilerine yararlı olacaktır. Çünkü, acımasız bir yaşamı yaşıyorlar ve önemli başarıları hak edebilecek arkadaşlardır. Gerçekten Parti silahlıya savaşsalar, zafere rahatlıkla gidebilecek çabalarını sahipleridir. Ne var ki incelik, ustalık yok; kıscacası, Parti öçülerine yaşamak olur. Bütün çabaları, partiliği bir savaşçılığı yaşamaktır.

Parti dışı olan bir üsüp sahibidirler. Yeter ki, Parti öçülerine uymasınlar

olarlar bunları düşünemiyorlar. Ama şimdi belki anlarlar! Önderlik, özellikle olumsuzlukları önceden görüp öneleyebilmektir. Bir türlü önderliğe geleme, önderce rolün sahibi olamama, ufkusuz, dar birimlerin avare-ası savaşçılığı ni aşmayarak bir savaşçılığı ve bu da insanı her an kıştırılıp ilaha olmanın kurtulamayacak bir savaşçılığı sergilemeye götürür. Biz, Kürdistan'daki bu gizgizle savaşçıları çok iyi biliyoruz. Bunun tarihle görünümleri vardır. Bu, peşmerge türü, ne miistir ne de gerilladır. Alleden ve köyden kopmaz, kural-kaideye kendini bağlı tutmaz, yozlaşmak her anırsu bu bünyesinde vardır. İrsat doğarsa ayaklanmaya gider, irsat elinden

lama, çizginin gereklerine tam uygunluk arzlemese de, olanaklarını yitince değerdendirilmesi tam olmasa da, esas itibarıyla PKK çizgi silahlı mücadelede de etkinliğini sürdürdüğü için, önemli gelişmeleri ulusal kurtuluşta yaratabilmiştir. Doğru bir anlayış ve buna seferber edilen bir Parti çabası: TC gibi despotik ve en barbar yöntemlerle ulusal kurtuluşu bastırarak isteyen bir gücü, başarısızlığı uğratabilmektedir. Bu, çizginin genel etkileride ve bizim bütün Partiyi silahlı mücadele etrafında çalıştırması esas anlamızla olmuştur. Bunun; eğer büyük bir mücadeleyle biz Avrupa'yı silahlı mücadele etrafında çalıştırmazsak, diğer bütün siyasi çalışmaları ve de haliken bütün olanaklarını silahlı mücadeleyle seferber etmesek, geriye ne kalırdı? Bir bütün olarak, Parti birlikleri silahlı mücadelenin em-

oldukça kapasite kazanmış eylemleri geliştirmeye ve bir kalkı sunmayı sağlatır.

Demek ki; bu noktada gerilemeye götürün, sorumlu tutulması gereken bir devrimci tutku var. Her şeyden önce bu; kaybettiren, yenilgiyi bir devrimcinin PKK'deki durumunun yol açtığı olumsuzluğu, kayıpları ifade eder. İkincisi; ortalama kalımları; yani, belirlenmiş, rahatlıkla yerine getirilebilecek, fazla da yaratıcılık istemeyen, sıradan görevlerin yerine getirildiği bir çalışmanın sergilenmesidir. Ki, bu ancak kendisini kurtarabilecek kadar gelişme vardır; ne çok geriler, ne de çok ilerler. Bu da, günümüz kurtarma bir milattanlık. Çok daha gerilerden milatına göre, hakim değile veye sayısı o kadar kabarıp değile de, bu biçimde seyreden milattan da vardır. Üçüncü milattan türü; yaratıcı, çizgi uygulamasını belirlenen görevler ölesine taşırayılen, aşama kaydedirebilen devrimcilerdir ki, bundan fazla eser yok. Böyle bir militanlık bizde parmakla sayılabilecek kadar az; belki de yok denilecek kadardır. Halbuki, en çok ulasılması gereken militanlık buydu.

Bizim önderlik ettiğimiz PKK'nin pratiğindeki militanlık hep yeni aşamalar ve çok yaygın mevziler kazandırmı biçimindedir. Buna dikkat edilmesi gerekiyor. Bizde sürekliliğin ve sürekli bir kazandırmaya esas olmuştur. Militan bunu esas alsaydı, hiç olmazsa mahallî koşullarda başarabilirdi. Bütün Parti faaliyetlerinde bu tempoyu tutturabilseydi; mümkün olanı, PKK'nin önderlik düzeyinde tutturduğuna, kendisi de tutturabilirdi. Eğer her görevde ve yerde böyle olsaydı; bu da bizi normal ve ulaşmazmış gereken sonuca, yani bugün çözüm diyebileceğimiz bir noktaya, bunun özelliği olgunlaşmış koşullarına ulaştırabilirdi.

Şimdi düşsün 'ezarim, PKK'yi ezme temelinde biraz da sante reformistleri dayatırım' deyp üzerimize geliyorsa, bunun nedeni bizim yılmaz devrimciliğimiz oluyor. Düşsün kendisini halen ezilecek durumda görmesine götürün, çok sağlam Parti hatına yüklenmeyen bir yapıda olmasında; bunu kazanğı budur. Ve bu da az bir tehlike değildir. Günük özel savaşım biricirileni inceleyen, düşmanın bunu doğru, düşünce ve politikasıyla dolu olduğunu görürsünüz. Bizdeki durumu inceleyen, o zaman böylesine tehlikelere açık olduğunu da görürsünüz. O halde, sorunları, hele hele silahlı savaşım sorunlarını büyük ciddiyetle ve sorumlulukla doğru görelim.

Ben, güncelle daha sağlam yaklaşım göstermek için Parti tarihinden kısa bazı örnekleri verdim. Geçen yılı eleştirisi ele aldık. Bunun, önmüzdeki önemine hiç olmazsa, Parti öcülüğünü hakim kılmak ve gerçekten Parti tarihimize en önemli bir gelişmeyi sağlayabilecek kadar irtisatı büyük bir sorumlulukla görmek için yaptık. Eleştirileri daha da geliştirmen mümkündür. Özellikle geçen yılın pratiğinin eleştirisi daha sağlam yapılabilir. (...)

Bütün söylediklerimizden çıkarılabilecek sonuç şudur: Silahlı savaşımızda bugün partidışıklık yaşanıyor. Silahlı birlikler, ne Partinin anlık öçülerine, ne yaşam öçülerine bağdaşacak tarzda. Gelen arkadaşlar bunu belirtiyorlar. Düşsün bu birliklerin durumundan bahsediyor. Zayıflıkları görüp, bunlardan yararlanmaya ve aylehizme kullanıyor. 'Çapulcu bir örgütlenme' diye. Nereden kaynaklanıyor bu? Halkına iyi hizmet vermedenden kaynaklanıyor. Veya büyük fedakarlığı olmasına rağmen, bunu yansıtamamadan kaynaklanıyor.

"PKK'nin pratiğindeki militanlık hep yeni aşamalar ve çok yaygın mevziler kazandırmı biçimindedir. Buna dikkat edilmesi gerekiyor. Bizde sürekliliğin ve sürekli bir kazandırmaya esas olmuştur. Militan bunu esas alsaydı, hiç olmazsa mahallî koşullarda başarabilirdi. Bütün Parti faaliyetlerinde bu tempoyu tutturabilseydi; mümkün olanı, PKK'nin önderlik düzeyinde tutturduğuna, kendisi de tutturabilirdi. Eğer her görevde ve yerde böyle olsaydı; bu da bizi normal ve ulaşmazmış gereken sonuca, yani bugün çözüm diyebileceğimiz bir noktaya, bunun özellikle olgunlaşmış koşullarına ulaştırabilirdi."

da, hangi öçülere uyarılarsa uyarılsın, bunlar ayrı birer yeter ki, Partinin eylem tarzı tutulmasın, bunun dışında her türlü eyleme de varlar. İşte, şin garpiligi burada! Ortaya şu sonuç çıkıyor: Bizim insanımız partleşmeye, silahlı savaşmaya, partleşmiş bir insan olarak yaşaymaya, üşeriyor, bundan kaçınıyor. Neden? Çünkü partleşmek, her türlü düşman, feodal köylü eteklerini yerle bir etmeye, kendini bütünüyle devrimin öçülerine itişey ve zorunluluk gösterir ki, buna gelme gücü yoktur. Yani, partleşmeye kapasitesi elvermiyor veya elverse de kendilerini vermemişti. Bu çok hesaplanıya geliyor. İşte burada, çizgile, genelde Partinin içi örgütsel yaşam çizgisine oynama ve bunun silahlı mücadelede yansıtılması durumu ortaya çıkıyor. Sonuç, hiç de hakketmedikleri ve de bekledikleri daralmalar, tıkanmalar, imhalar. Biz, bu durumu ortaya çıkabileceğini düşünüyorduk; ama sanırım birçok arkadaş, hem de bu pratiğin içinde

giderse de, anında teslim olur. İşte 40 yıllık Güney Kürdistan devrimini geliştiren Güney Kürdistan. Kürdistan da geleneksel insan yapısı, kendisini böyle bir devrimci olaya karşı; bir-iki ay isyana kalkar ama, sonuç başarısızlık, yitilgi, teslimiyet, imhadır; ulusal kurtuluş bilimsine veya daha doğru dürüst bir hedefe ulaşmadan, çok yaygın kafiledesidir. Bunlar bizim çok yaygın yaptığımız osredir.

PKK'nin silahlı savaşımı bütün bunları aşmak istiyor. Çizgimiz gekilenirken, Kürdistan'ın bu tarihi özelliklerini, özellikle ilkel-milietliğin ümitsizliğiyle geliştirmekten ümitsiz olmayan silahlı mücadelede pratiğini eleştiriyorlar. Yine, ulusal kurtuluş süreçlerinin pratiklerini de derlendiyor ve kendimize en uygun olanı ortaya çıkıyor. Bu konuda ulaşılması mümkün olan doğruyu bulduk. Ki, sıradan ulaşılmanın bile nasıl önemli gelişmelere yol açtığını çoğunuz iyi bilirsiniz. Halen eğer PKK önemli bir statüye tutturmuşsa bu nedenledir. Bu konudaki uygu-

rinde olmasaydı, gerçekten bireysel yaratıcı çabaları bizim silahlı mücadelede sorunlarımızı ne yapabilirdi? Bu konuda kendilerini iyi soru sormaları gerekir. Demek ki, genelde her şey silahlı mücadelenin emrine verildiği için, gelişmeler oluyor. Eğer çizginin yaratıcı bir uygulaması da buna eşlik etseydi, esas sorumlu olanlar silahlı mücadelede bütünüyle kendilerini verseyler, her aşamının gereklerini ule somutunda derinliğe ve genişliğe ulaşılabilecek yerlere getselerdi; bugün geldiğimiz aşamada, hiç kuşkusuz çok ki, bizim onbinlerce kişilik ordu oluşturmuş olurdu. Milis bütünüyle öz-savunması, gerçekleştirebilirdi, kendiler sürekli ayaklanma durumunda olurdu. Ve bu da eşittir: çözüme ulaşma demektir. Kaybedilen bu Silahlı mücadelede kendini yaratıcı vermem, görevlerin gereklerini yerine getirmeme bunları bile kaybettirmişti. Diğer alanlardaki görevlere sağ yaklaşımın sergilenmesi ve Partinin öcülüğü esaslarını uygulanmaması da kaybettiklerimizde pay sahibi olmuştur. Dikkat edilirse, bunlar az kışpalar değildir. Bir devrimci sorunu, bir partili günü her zaman düşünmelidir. Bir dönemin mümkün kıldığı bir çalışma, bir gelişme vardır, buna ben yetirmeli; hakim, hakkını veriyor muyum? Partinin yerine getirmiyorsam, hakketmedim; bir gerileme, bir kaybetme sürecine yol açıyor, o zaman kendime yönelmem gerekir, demeli ve mütahale etmelidir. Yine, mümkün olan gelişme temposunu tutturmalıdır. Tabii bu, ortalama bir militanın gerçekleştirmesi gereken bir görev oluyor. Daha yaratıcı, önderlik vasıfları olan bir militan ise; mümkün olanı zorlamasam, yeni mevzileri açmasam, yeni savaş biçimleri ile bu işleri zengileştirmesem, bir katkı sahibi olman mümkün müdür, yine ders sormalıdır. Bu soruya cevap veremirdim. Bu, ona yeni alanlara mütahale, yeni örgütler oluşturma,

olumsuzlukların yaşanması oluyor. Yayıpı önderlik yapmanın gerekir diyoruz, ama bir sürü savacı var, onlar bile değerdendirilmeyi. Eğer onlara böyle bir partililikle yaklaşırsanız, onları hiç yönetemezsiniz, onlara öncülüğü görevini yapamazsınız. Burada da ortaya çıkıyor. Eğitim için yeterisiz yaklaşım, bu kadar çok olan eğitim adaylarını fazla partililerle getiremezsiniz. Eğitim adaylarını hazır olan eğitim olanaklarını iyi değerlendirmeler, onları sağlam bir parti haline getiremeyecekler ve daha sonra da döküleceklerdir. 82'de biz bazıları yıllarca önce, ama gidip döküldüler. Ben o zaman diyardım, "Hepsi gibi der, müthiş gerillacı olurlar." Sonra güttüler, her türlü yetmezlik için kendilerini attılar. Bunlar, zamanında kendi eğitimine gereken önemi vermemişler, partililerle gerek. Bu tehlike hepimiz için geçiyor. Şuça başka bir yerde aramayı, kendinize arayacaksınız, iyi tutku sahibi olmak; kendini ölüme yatırmak değildir. Ki bu da kurtuluş yolu değildir. Biz yaşamın yolları oluyorduk. Gerilla yaşıatabilirdi. Gerilla birliklerini biz oluşturduğumuzda, bunlar hakımızı isyana kaldıran birliklerdi. Silahlı propaganda birliği yolu çıktığında, bizim talimatlarımızın özünü ve dile getirilen hususları özetleyiciydi ve de koruyucuydu. Bu rollerin silahlı birlikleri yerine getirdi mi? Yok! Anıme, bilincinmeye, eğitimeye hiç önem vermezler. Kurumayı sağlayamaz ve imhaya da engelleyemezler. Örgütlemeyi isranı kendilerinde tutabilirler.

Bu silahlı propaganda döneminin ardından düşmanın bu zaafı yakalayıp birçok insanı kuruculaştırmış sonucunda, kırk bir silahlı korucu karşımıza çıkarılmıştır. Zamanında biz hakımızla doğru butunleşseydik çok açık ki, düşman böyle bir taktığı hayata geçirme fırsatı bulamazdı. Devrimciliğin gereklerini yerine getirmemesi adına iflah etmez. Yirmi yıl da geçse, iflah etmez. Bir küçük kural hatası yirmi yıl sonra bir mertebe gibi gözünize batar. Devrimde kural budur Devrimci gerekçilerle, siyasetle oynamayacaksınız. Küçük bir hata -değil işleğiniz böyle çok kaba, büyük hatalar-, bir yıl kuluckaya yatar, büyük büyür, bir yıl sonra bakarsınız sizi yerle bir etmişler. Hatalarınız etkisiz kalmazlar. Yenilimeyince mikrop gibi büyümeye halledirler. Kanser mikropu gibi her tarafınıza kemirir sona götürürler. Akıllı olun, öyle kendinizi serkeşliğe, kuraldışılığa vurarak yaşayabileceğinizi sanmayın. Böyle yanlışlarla yaşamaya son verin. Şimdiye kadar bu yapılmıştır. Ama neden? Gençlik bu konuda bir mazeret olarak ileri sürülmemeli, buna gerekçe olamazdır. Gençlik, bilakis büyük enerji ve coşku ile büyük devrimciliği yaratılabildi. Bu açıdan genç olmak, fetheden, başarılarla dolu bir militan yaşamaya gerekçe kılınmalıdır. Gerekirse tekrar, bir-iki bölgeye değil, birçok bölgeye açılım yapılmalıdır. Fakat geçmişte tekrar edilirse ve siz de geçmişte yaptığınız yanlışlardan dersler çıkarmazsanız daha kötü durumlara düşersiniz. Çünkü, 82'lerde, yine 85'lerde özel savaş bu kadar gelişmiş değildir. Bugün müthiş gelişmiştir. Onun için, sizin eskiler kadar bile yaşamaya şansınız yoktur. Eğer kendinizi bu işe tam veremezseniz, sonuç bundan başka bir şey olmaz.

Özellikle gerillanın hedefleri programının ana esaslarına ilişkin daha çok geçmişin değerdendirilmesi teminde ortaya çıkacaktır ki, silahlı savaşım çizgimizi uygulamaktan sonrulu olmaları, oportünizmi yaşamaktan da öteye suçlu konumdadır. Suçluluk durumlarını, çok çeşitli yetmezlikleri ve bunun iyi

açtığı sonuçları biraz açmaya çalıştık. Aynı zamanda şunu da ısrarla vurguladık ki, geçmiş dönemde aslında ulaşabileceğimiz ve yerine getirmesi gereken görevlerin yerine getirilmesini hususu çok önemlidir. Siverek deneyiminden tutalım en son bu aşamaya kadar bunu görmek gerekiyor. Fakat, sadece hatalı yaklaşımı, kuraldışılığı, taktikdışılığı görmek yetmiyor. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bir hata diğer bir çalışmanın içinde mevcut ise, hata ergeç o çalışmayı boşa çıkarır. Bunun için hatalı yaklaşımın sürdürülmesi, Partiyeye karşı suçluluk durumu varsa onun sürdürülmesi bütün çabaları boşa çıkarır. Partiyeye sağ yaklaşım, çizgiyi boşa çıkaran herhangi bir yaklaşım pratiği sınırlı bir etkilemede bulunmusa bile, o bir-çok çalışmanın sonunu getirebilir. Dolayısıyla daha temel konularda hatalı yaklaşımları bertaraf etmeyi

oldukça eleştiriliyorsunuz da. Fakat eleştirilerimizi de doğru ele almıyoruz. Böyle olunca, istenilen gelişmeyi sağlayamıyorsunuz. Tek tek her birinize, yine her bölgeye yayılan kısımlar vardı sanırım. Bu yönü kapsamlı çözümlerini okudunuz. Dikkat ettiyerseniz ve anladysanız tabii, önünüzü açma teminde eleştirildi. Eleştiriler bölümünde bunun üzerinde biraz daha durmaya ve yeni çözümlerle yapmaya çalışacağız. Fakat yapılan eleştiri ve değerdendirilmeler anladığınız şey, adeta "karışmadaki rakibimdir, onu biraz daha çıkmaza sürükleyeyim"den başka bir şey olmuyor. Bu doğru bir yöntem değildir. Bu temelde kariyer yontamı altına koymak, büyük bir hatalı tutuma işaret eder. PKK de bunun fazla sonuç alamayacağını hemen belirtebilir. Bütün bunları sizler doğru ele alıcaktınız. Bu baştan beri seçkin pra-

dir. Bütün çalışmalar buraya yayıyabilir ve sonuçlarını biz yayabiliriz. Bütün kayıplara rağmen yine de zaman vardır. Onun için iddialı, sonu alıcı yaklaşmak gerekir. Şimdiye kadar dile getirdiğiniz güç getirmeme, inaç ve iddialı olamama durumları, kökünden terkedilmelidir. Hele hele bu aşamadan sonra sizde en yüksek iddia ve başarı azmi gelişmelidir. Bu, yenilen için de geçerlidir. Yeniler de savaşla katılacak. Aynı inaç, azim ve kararlılık onlarda da gelişmelidir. Bu konuda kendinize güvenebilirsiniz. Ama bu güven kof temellerde olmamalıdır. Partinin gereklerini hepimizin inceleme imkanı vardır. Partinin olanaklarını hepimizin görme, buna ulaşabilme imkanları vardır. Bunları esas alarak yaklaşmazsınız. Militan sorunlara, yani taktik sorunlara oldukça çözüm olabilirsiniz. Bu yaklaşımı çözümlü olabilir, görev alabilir. Sağlam bir

hiçbir şeyle değerdendirilmelisiniz. Bu anlamda, benim çabalarım militanı güçlendiren niteliğini korumalıdır. Militanı büyüten niteliğini korumalıdır. Onun yükünü hafifleten değil, yükünü, rolünü adama olma konumuna ulaşmasına destek olmalıdır. Bu konuda bir kez daha önderlik rolünüzü doğru ve tam kavramalı ve uygulamalısınız.

Dolayısıyla benim en ayrıntılı sorunlara kadar değerdendirilmem yanlış anlaşılmalıdır. Sizin bu konudaki yaklaşımlarınızı, katkılarınızı gözardı ettirmemelidir. Sadece biraz zorunluluk olduğumuz ve de biraz mecbur olduğumuz için yerine getiriyoruz. Bu her yer için düzeltmeye ihtiyacınız vardır. Önderliği hatalı yaklaşımlarımızdan birisi de bu noktadır; yani militan rol konusundadır. Düzeltmeyi istisnasız her yerde yapmalısınız. Bir yoldaşımız şunu söyleyebiliyor: "Parti Önderliği bile bunca yıldır çalışıyor, bize bir gün bile emretmede. Bir sorumlumuz üç aydır sorumluluk almadan başımıza padişah kesildi!" Bunun bir anlamı vardır. Yani, önderlik rolünü doğru kavrayamazsanız, başınıza padişahlar da türeyebilir. Bütün bunların önüne geçmenin yolu, rol adımı olmayı bilmektir. PKK önderliğinde de doğru kavranması ve uygulanması sağlayabiliriz. Öyle sanıyorum ki bu kadar değerdendirile yebilirler. Bundan sonra sözü size bırakalım. Cesur tartışın, eleştirin. Eksik yaklaşımlarınız ayıp değildir. Burada sonuna kadar tartışma özgürlüğü vardır. Sorular sorabilirsiniz, hesap sorabilirsiniz, hesap verebilirsiniz. Herhangi bir engelleme sözkonusu olamaz. Yeter ki pratiğe hizm etliğine inancınız olsun ve bu konuda dürüstçe ve açık diyebilirsiniz. Bunun dışında herhangi bir sınırlama olmaz. Bir de sağlam bir parti olmak, çoğunuzun özlediği bir silahlı savaşım militanı olmak, katilim gücünüzle orantılıdır. Yüksek bir katilim bu fırsat vesile bileerek sağlayamazsınız, sizler de geçmiş örneklerde olduğu gibi, hakettiğinizden fazla beklediğinizden erkeninden tasfiye olmak kadar, çok iyi yerlerine getirilebileceğiniz tarihi görevlerinize de layıkıyla yaklaşmama durumuna yüzüyle gelebilirsiniz. Buna düşmemeniz yolu, şimdiden aldığımız gelişkin bir platforma elde olduğumuz her düzeydeki sorunlara müdahale edebilecek olmamız ve her koşullı altında iyi uygulayabilen bir militan haline gelebilmektir.

6 Mayıs 1990

Not: Gelecek sayımızda savaş ve ordu sorunları üzerine değerdendirmeler devam edecek.

DUYURU:

Partimiz PKK'nın 13. mücaddele yılına geçtikçe kurulus yıldönümü yaklaşmaktadır. Partimizin yeni bir mücaddele yılına girişini, bu yıldönümüne yakışır bir afişle duyurmak istiyoruz. Bu amaçla, tüm okuyucularımızı görevle davet ediyoruz. Resim-afiş yapma yeteneğiniz, deneyiminiz varsa bizzat kendiniz bu görevi yerine getirebilirsiniz, değillse yapabilecek kişiler varsa onlara yaptırabiliriz.

Afiş örnekleri, en geç Ekim ayının ilk haftasında elimize (adresimize) ulaşmış olmalıdır.

bilme büyük önem taşır. Bu konuda durumları çok iyi bilince çıkarmak büyük önem taşır. Hatalı yaklaşımların, suç varan yaklaşımların mahkum etmek kadar, bir daha savasç etkilereyle boyutlara ırmamaması için, gelişimini gereken tedbirler neyse her düzeyde bunları kararlara çok güçlü yasamaları gerekir.

Bizim bu tartışıklarımız militanların öz tartışma sorunlarıdır. Sizin daha çok üzerinde kıyamet ko parmanız gereken tartışmalardır. Özellikle savasç, birliklerimizin sorumluluk kademelerinin, her şeyini ortaya koyarak halletmesi gereken sorunlarıdır bunlar. Temel pratik fonksiyonları değerdendiriyor, yani Partiyi çeşitli alanlarda temsil edenleri en çok uğraşmaları gereken, hal yoluna koymaları gereken sorunlarıdır Taktik sorunlarıdır. Taktik sorunların militanlara bırakmak bizzet en doğrudur. Taktik sorunları zaten bu kadar değerdendirilmez bizim görev sahahımı aşar ve aşırda da. Sizin bir türlü görevlerinizi sahip çıkmanızın yüzünden biz bu kadar girmek zorunda kalıyoruz. Bir yerde bizi de zor duruma veya yenilme koymayla karşı karşıya bırakıyorsunuz. Dolayısıyla bir kez daha hatalı bir duruma girme ile yüzüyorsunuz. Neden? Çünkü, size görevler havalat ettik, yapmadınız. Bizi yüklenelim diyoruz. Adeta nerdeyse filan bölgele ben ırmamayı denirdikce kadar bizi zorluyorsunuz.

Hatalı bir önderlik yaklaşım, hesapsız zararları iyi açıabilir. Bunun sorumlusu siz oluyorsunuz. Aslında bir türlü büyümemenizin de nedeni budur. Ülkte somutunda sorunların çözümüyle büyüme sağlanır. Bu taktik sorunları gözardı ettiğiniz için büyümüyorsunuz. Bu yönü

'Hatalarınız etkisiz kalmazlar. Yenilimeyince mikrop gibi büyümeye halledirler.

Kanser mikropu gibi her tarafınıza kemirir sona götürürler. Akıllı olun, öyle kendinizi serkeşliğe, kuraldışılığa vurarak yaşayabileceğinizi sanmayın. Böyle yanlışlarla yaşamaya son verin.

Şimdiye kadar bu yapılmıştır.

Ama neden? Genç olmak bu konuda bir mazeret olarak ileri sürülmemeli, buna gerekçe olamazdır. Gençlik, bilakis büyük enerji ve coşku ile büyük devrimciliği yaratılabildi. Bu açıdan genç olmak, fetheden, başarılarla dolu bir militan yaşamaya gerekçe kılınmalıdır."

tıkları, Partı militanlarının göreviydi. Birlikli kalkıp da başımıza bu kadar bela açıyor ve orada yüzlerce militan varsa, onlar Partiyi dürt etle sarılıp, bir olumsuzluğu, bir kariyerimizi, aynı zamanda bunun temsilcisi alaşağı etmeyebilir. Bir kuraldışılığı anında önleyebilecek mekanizmalardır; bunlar toplanılar, mektuplar, talimatlar olur. Yollar tükennmiş olabilir. Bizzat gidemiyorsanız, kuruyun var. Alanlar açılabilir. Eğer olanakları değerdendirseydiniz giderirdiniz. Bu konuda görevlerine yaklaşımların, kararların bile geçmeyeenler yine militanların oluyor. Bunları sizin yeniden özenle ele almanız gerekiyor.

Mesele burada da bir katilim, bir tartışmada sonuca gitmek de değildir. Burası, değerdendirme gibi alle-

uygulanmanın da sahibi olabilirsiniz. Bizim halen sizden bekleriz bu dur. Tamtamtamı icra etmeniz gereken rolünüz budur. Yine sizin alanınızı size bırakalım diyoruz. Bizi, fazla kendinize müdahale ettirmeyin fazla. Çünkü hem sizin, hem de bizim için iyi sonuç vermez. Militan rolünü, militana bırakın en doğrudur. Evet, iyi gösterin. Bizi sorunuz, bir militan gibi bile de birçok imkanı sunarız. Biz yine bir militan gibi çalışabiliriz; mühim değildir. Ama bu sizin militan rolünüzü gözardı etmenize yol açmamalı. Parti Önderliği ne de olsa her şeyimizi karşılıyor biçiminde yanlış bir izlenime sizi çekmemelidir. Aslı rolünüz vardır. Bizim bile sizi vazgeçirtmeyeceğimiz hayati rolleriniz vardır. O rollerin çok sağlam bir uygulayıcısı olmayı

Parti Önderliği: Bahsedilen özelliği izahlamak için kemalizm etkilerini de bilmek edilebilir Bu arkadaşımız halkı, yu-
daşını ve savuşçaları aşağı görmek-
kendini büyük görmek ve özellikle di-
kendi yetmezliklerini teorik lafa-
zlarla çevresine yutturma ve çev-
resini adeta bağlama anlamında
oportünistçe davranma tehlikesini
sürdürüyor Bunun en bariz örneğini
B a Pratiğinde gördük Ve denile-
bilir ki, A kopyeçilisi bu arkadaş-
mızda biraz gelişmişlik Çok iyi biliyo-
ruz ki A, A'nın kalakasıdır, o ana göre
çok daha ileri düzeyde gelişmeyi
yaşayan bir arkadaşımızdır onun
pratiğe oportünist yaklaşımı, teorik
lafazların dercesinde düşürmesi,
85'ın tıkanmasını en temel nedene
niydi Bu arkadaşımızın da bu yön-
tendir sürdümesi çok tehlikelidir ve
Parti tecrübemizin sağ bir vorumu

ele alınmasıdır. Bu, ancak geri seviyede olan kadro ve savasçılar ortamında kendisini teonk lafa-zanlıkla yaşatabilir, üstünlüğünü yutabilir. Fakat sıra pratığe hakimiyet, PKK'nin başarıya yerine getirmeye gelince bir hiçtir. Ve tehli-keldir. Bu konuda başlayıcı ve tasfiyeci özellikleri, yaygınca yaşama durumundadır. Biz burada özenle üzerine gittik. Kendisi de bunu aşacağına dair iyi söz verdi. Eğer bu sözlerin gereklerini halihazırda yerine getirmiyorsa, ertelemecilik ve lafazanlık, yani söz gücüyle kendini ayakta tutmaya çalışıyor ve pratikte acil, alımlı, gerçekten çizginin gereklerine uyun çabası göstermiyorsa derhal savaşılacak ve doğrusudur. Görevlendirilme bu temelde olmaz. Halen bu temelde göre içinde gerekliksiz olur. Aksi halde bu temel noksanlığı gözönüne getirerek, görev dağıtımında olmaları, bu bir tercih olarak düşünülebilir. Önemzedeki ilgili top-lanılarda çözenle tüm arkadaşların durumuna olduğu gibi, bu arkadaş-

ların politikleşmesini, tam burası gibi canalcı bir ortamda yaşamama-sından olabilir. Bu durum, Partiyeye yabancı kalmasında fazla bir bahane olarak ileri sürülemez de etkilidir. Yıyırım. Bu anlamda, Partiyeye biraz yabancı kalmış, Partinin yaşam tar-zını fazla özümsememiş olan bu arkadaşlarımız olduğu bireysel gü-cüyle yaşamaya çalışan, kendini konuşturan bir arkadaşdır. Dürüsttür, safır, oldukça çaba sahibidir. Ama olgun bir yöneticiliğe, PKK'nin çizgi yöneticiliğine gelidimiyse, rolunu layıkıyla yerine getiremeyen bir konumdadır. Bu konuda herhangi bir hesabı yoktur. İnce hesaplar, küçü-kü-burjuvaca hesaplar içinde olma durumu yoktur. PKK yöneticilik ölçü-lerine ulaşmamasında sanırım diğer noksanlığı ile birlikte kapsamlı bir Parti eğitiminden geçmemesi ve yıl-ların dar pratik çabasının yaratığı bir sonucun etkisi olsa gerek. Bu açıdan, çizginin en önemli düzeyde temsiliyi yaparak, önder devrimciliği layıkıyla yerine getirdiğini söyleye-miyorduk. Fakat yuksek bir çaba, fedakarlık ve cesaretle kendini iddia-

lıgı; korkunç bir enerjiye sahip olma-sıdır. Bu enerjiyi pratığe katmada en ufak bir sınırlama olayını göster-miyor. Yani mevcut enerjisini tüm-den pratığe katma konusunda korkunç bir çaba içerisinde olan bir arkadaş-tır. Bu anlamda denilebilir ki, ülke içinde faaliyet yürüten arkadaşlar içerisinde en fazla bu yönlü çabayı gösterenlerin başında geliyor. Fakat en belirgin diğer bir yanı ise, fazla Parti eğitiminden geçmemiş olması, bunun verdiği bir darlık olayını yansı-masıdır. Partiyi tanımı ve kavrama olayında zayıflık vardır. Bir de arka-daşın şimdiki kadar faaliyeti yut-rummuş olduğu alan (...) alanıydı. Orada birçok küçük birlikler içeri-sinde hareket etme durumu vardı. Yöneticilik olayına yaklaşımları da, bi-raz farklı sekillenmiştir. Arkadaşta bu yönlü bir zayıflık olayı vardır. Yani şimdiki kadar büyük birliklerle hare-ket etme veya genel faaliyetler aç-sından kendisini sorumlu tutma, bu anlamda kendisini bir yönetici konu-muna ulaştırma konusunda pratik tecrübeleri de fazla yoktur. Geçmişte (...) eylemlerde faaliyetinden dolayı,

düşünme, dar yapma, ama dürüst yapma, özü olma ve bununla ye-tinme tarzında bir yapı olarak karşı-mıza çıkıyor. Halbuki bu kadar olumlu özellikleri olanların, savasın her an büyük gelişme istatistikleri gösterdiği bir alanda değişik yıllarca ya da aylarca aksine kısa bir zamanda oldukça ilerleme kaydetmesi, savas-şın politik sorunlarına, pratığe eğitme, yönlendirmesi sorunlarına bu-tunluyle kendisi vermesi, bu temelde bir aşama yapması gerektiriyor. Bu konuda oldukça ağır ve hantal dar-ıranması, hatta kendisi buna layık görmemesi ve sanki bu hiç de kendi-sini bekleyen bir görev değişim gibi davranması zayıflığı farkında olup olmaması veya bilinciz yapıp yap-maması fazla önemli değil. Kendisini hızla gelişmeye devrimciliğe, mil-litalizma vazeçimlere bir yaklaşım haline getirmesi gerektiriyor. Ama o-bunu göstermiyor ve bu temel esas-larda eleştirildi. Eğitime ihtiyacı olan biriydi ve biraz da yararıları! Gersin! İlamamıyacağı. Bu te-melde söz de verdi. Ve ükseye ki-şisi bu temelde yürüdü. Çaba har-cadı, fakat yine de kapasite olarak, kapsam olarak çok yonlu olabirile, bütün Parti işlerine güç getirebire, örneğin Konferans düzenleme-sinde olduğu kadar ön tedbirleri gelişimle konularında da istenilen sergilemekten uzak kaldı.

Mesela, tehlikelerle yüz yüze kalma deniliyor. Bu konuda hemen kisa bir açıklama yapayım. Bir yöne-tici adam, kendi biriminden ayrıldığı zaman da, işlerin bırakıldığı yerden devamını, örgütlenmesini sağlaya-bilmek adamdır. Ben ayrıldım, bölge tehlikelerle yüz yüze kaldı, demek çok ciddi bir noksanlıktır. Yönetici veya sorumlu militan olan ki, ay-rılması ile birlikte, derhal yedeckileri devreye koyar, yarımcılarını dev-reye sokar ve yarımcıların ondan geri kalmayacak bir tarzda, daha da-başarı ile ilgili yürütürler. Bu kadar yedeckiz, yarımcıların güçlü kılınması bir yöneticilik, layıkıyla gö-revlerini gereklerini yerine getiri-dirdiği bir yöneticilik değildir. O aç-ıdan, ileri sürülen eleştiriler ge-çersizdir. Yani "ayrıldım, derhal tehli-kelerle yüz yüze kalır" tarzında bir yaklaşım doğru değildir. Önderlik olur ki, sehit bile düşse arkasında kalanları millete gelişim hattını sür-dürür. Bu yaklaşımı bir noksanlık olarak görmek gerektiriyor. Herkes olduğu yerden, başka doğru çaba-ler, veya yeni bir görevlendirme içine girdiğinde, geride bırakıldığı yapı ken-disini başarıyla sürdürebilmelidir. Bu arkadaşımızın, bazı çabaları içine giren, "ulaşmadım" ad altında bazı kayıpların dolayı da olsa yaşata-bilmesi, kabul edilemez. Bu açıdan kapsamlı olamama, bütün işlere güç getireme, bir militan bından sorumlu olduğuna bilecek buna göre kendini hazırlayamama, yani dar

kalma biçiminde bir noksanlığı var-dır. Bunları hızla giderme sürecinde olması gerektiriyor. Öyle inaniyoruz ki, içinde bulunduğumuz ağır görevlere rağmen, Partinin de yardımıyla, belli gelişmeler yaşayabilir. Bunu sağla-bilecek özü ve çabaları vardır. Politik tecrübeleri, özellikle Partiyi, Parti çözümlerini olduğu doğru kav-rama temelde sağladığıdır. Hele bu Konferans sonuçlarını -eğer bir talihizlik olmay-p da ulaşabilirle-iyi özümserse muazzam gelişebilir. Kendini daha da güçlendirmeye ka-pasitesi ve özü olan bir arkadaşımızdır. Daha yitici, yaratıcı, altkımıcı olma-sı, kendine güvenmesi, o kısmen var olan "üzümlerim, kırmayalım" tu-tumunu aşması, eleştiride cesur ol-ması ve eleştirilerin gereklerini yine bütün çevresinde birlikte yürütmeye bilmesi gerektiriyor. Pratik tedbirleri birlikte kapsamlı bir yonetic devrim-ciliğe ulaşmayı bilmesi gerektiriyor.

B: Arkadaşlar çok fazla tanıma-bilme birikte, kısa bir süre birikte kalıor. Arkadaşın hakkında belirlen-düncüncelere katılıyor. Arkadaşın en belirgin yanı, çözümler üzerine fazla düşünceler belirtmemesidir. Esas itibarıyla yaklaşımı; "Bana düşen nedir" şeklinde ortaya çıkıyor, yani çözümlenmiş konularda "Bana du-ru" diyerek onun pratığeyi ilgi-lemeye durumu var. Arkadaşta ağır ılıklı olan yan budur. Yani tartışılır ortaya çeşitli sonuçlar çıkar, onun kendisine düşen payı ne kadardır, kendisinin ne kadarnı yapması ge-rek, sadece onun üzerinde dur-maktadır. Arkadaşın en belirgin yönü budur ve bunu aşması gerekir. Yoksa pratikçe, epeyce olumlu yanları var-dır. Eğer bu zayıflığın aşarsa, önemli görevler yürütebilecek bir konum-da-dır.

S: Ben de belirlenmiş düşüncelere katılıyor.

S: Arkadaşın görevlere yaklaşımı resmidir. Yani resmîyetin bir yakla-şım sahibidir.

Parti Önderliği: Memur yakla-şımı?

S: Devrimci sorumluluktan zi-yade buna kalma olayı var.

Parti Önderliği: Fazla konuş-mama, çizim önlenen konuşma ve kendine düşene göre hareket etme diyorsunuz. Ondan yeri-reme, onun fazlasına kendini ehil görmeme, bir memur anlayışı olarak ortaya çıkıyor. Bu dar bir yaklaşımdır. Aslında bir anlamda haddini bilme gibi anlaşılabilir da bizim koşullarımızda sakıncaları olan bir yakla-şımdır. Kendisini konuşturması ge-rektir. Doğru görüşleri geliştirebilir, doğru tutumların sahibi olabilir, gü-venle bunları yapabilir, çabası, özü vardır diyorduk. Dolayısıyla, alışıla-ğı geçmesi, daha fazla kendini konuşturması, önleniyebile birçok gö-rev üzerine bizzat yürütmesi ve hem de yürütmesiyle bir aşama yapması gerektiriyor. Bu temelde başkanı olabileceğine inanıyoruz.

mızın da durumuna böyle yaklaşmak ve kesin çözümler almak gerektiriyor. Çünkü, sanıldığından daha fazla, birçok gelişmelerden bizi alıkoyduğu gibi; zamanında pratığe güç getire-meyi, tahtığe göre uyarlamayı, yö-netime ve yürütme kendisinden beklenildiği düzeyde ve yetkili olduğu halde yapmadığı için kayıpları olur ayırdır. Buna da tahammülümüzün olmayacağı, mutlaka bu durumun üzerine gidilmesi gerektiği ortadadır. Bu yetkin ve ertelemeye çözümlü, çok acil olarak yaşamak ve bu temelde onun konunun boşlu-ğuna doldurmak gerektirir. Yetki-lerini, görev konumunu böyle sürdü-recek yaratıldığı bir tikanıklığı veya durdurduğu bir şeyi aşmak önem-lidir.

Genelde bu tip tutumların Parti-nin zarar görmesini önlemeye çalış-ılıyor. Aslında mevcut çözümlerle, doğru ve millete yaklaşım tarzları, şüphesiz sonuç alılabilecektir. Ama bu arkadaşlarımızın da bunu göre-rek, kendilerini dönüştürmeleri, özel-likle özeleştirilerde cesur davranarak mutlaka Partinin zafer çizgisinde pratik çabaları yürütmesi bilimleri gerektiriyor. Bundan başka bir tutumu beklemiyoruz. İnanıyoruz ki, bu te-melde aşama yapabilirler.

M. arkadaşın eleştirisi

Parti Önderliği: M. arkadaş diye bir arkadaşımız var. Pek bu sahaya gelmeyen, ama uzun süredir pratik çabalarıyla silahlı faaliyetlerimizde yer alan bir arkadaşımız. Fazla tanıma-bilme birikte, ilgili eleştir-i-leştirilmeden ve raporlardan izlediği-biz kadariyla kendisinde pratik dayanıklılık oldukça gelişmiştir. Fiziki güç ve görevini fedakarca yerine getirmesi vardır. Yılmadan bunu ye-rine getirme durumunu yaşamakta-dır. Herhalde bu arkadaşımızın en belirgin yönü, Parti terbiyesini yete-rince almamış olmasıdır. Bu da Par-

tılabılıyor.

Saniyoruz, hızlı gelişme kayde-den bir yapıdadır. Ama, yapısında ve pratığede kabaklı da oldukça vardır. Yine, Parti üslubundan yoksunluk vardır. Politika, gerçekten bir sanatır. Hem de inceleli uygulanması gere-ken bir sanattır. M. arkadaş, çok umutlu olmamış gereken bir arkadaş-tır. Fakat, kabaklılık ısrar ve Parti-nin ölçülerini tutturamaması halinde, o da bireysel çaba içinde boğularak, beklenen ölçüde yayınlanamama du-rumu ile yüz yüzedir. Önyayınım son kapsamlı çözümlerinden sonra çok yararla-nabilecek, kendini hızla yenileyebi-lecek bir konumdadır. Ama yine de fazla yontulmamış yapısı, Parti poli-tikasını ustaca uygulamaya noksanlığı, ciddi sorunlar olarak önümüzde dur-maktadır. Bu temelde hızla kendini düzeltmesi, özellikle de kendini poli-tikada olgunlaştırması, Parti içi poli-tika kadar önder yönetime de bir sanat olarak çizgini uygulamaya usta-lığına ulaşması, beklenendir. Bulun-pratığini bu temelde gözden geçire-re kendisini bir çekidüzen vermese, kendi pratığini, Partinin gelişim özel-liklerine daha da uyumlu hale ge-tirmesi önemlidir. Buna gücü vardır. Yardımcı oluması gereken bir konumdadır. Bu temelde, öyle sa-nıyorm ki Partiyeye katkılarını alabile-cektir. Dönemin emretliklerine çok fazla yardımcı olmasa da, bitmeyen enerjisi ve çabalarıyla önemli katkılar sunabilecektir. M. arkadaşın bekle-nen budur. Ve kendisi de buna ulaşabilecek konumdadır. Daha ol-gun olması, kaba devrimciliği mut-laka aşması, dar pratiklikten kurtul-ması, çabalarındaki eğilimi, örgütleyici, yönlendirici hususları esas alması gerektirir. Bu temelde kendisini yoğunlaştırması ve dönüştürmesi önem taşır. Kendisi hakkındaki sınırlı bilgiler dahilinde kısaca bunları belirtiriz. Saniyoruz sizler daha yakından tanıyorunuz.

B: M. arkadaşın en belirgin zeh-

bahsedilen ölçülerde zayıf kalma durumu vardır. Fakat kendi durumuna aşma yönünde en fazla çabayı sergileyen arkadaşların da başında geliyor. Bu arkadaşın kendisini aşacağına inanıyor. Mevcut enerjisini pratığe katma yönünde göstermiş olduğu çaba, eğer kendisine yar-dımcı olunursa kısa süre içerisinde istenilen olumsuza ulaşabileceğini gösteriyor.

S: Pratik sahada, Arkadaşlar kısa bir süre kalmışlığım var. Kendisini tanıdığım ve ilişkide olduğum kada-riyle belirgin özellikleri belirlen tar-zıdır. Siyasallaşmada zayıflığı var-dır. Partinin kapsamlı yöneticiliğinin gereklerini yerine getirme konu-sunda yetenece Parti üslubuna ulaş-maması, söz konusudur. Bu da bazı sakıncalı sonuçlara yol açabilir. Bu, siyasallaşmasının sonucu olarak ortaya çıkıyor. Onun dışında eğer, mevcut durumunu bu eğilimi ve perspektifler doğrultusunda aşabi-lerse, epey katkısı olacak bir arka-daşdır.

D. arkadaşın eleştirisi

Parti Önderliği: D. arkadaşın du-rumuna da sanırım kısaca değil-nebiliriz. Geçen sene Akademi orta-mında bulunan ve bazı eleştiriler temelinde gücendirilmek istenilen bir arkadaşdır. Dürüstlüğüyle ve özel-likle birim içindeki sorumlu tavır-la-riyla bu konudaki çabaları eksiksiz ve herhangi bir küçük-burjuva he-sapçılığına kaçmadan olumlu bazı özellikleri sergileyen bir arkadaş-tır. Yine, dayatıcı olmaması, yoldaşla-rını hiçbir zaman zorlamaması yönü-de de kendisini kabul ettiren bir arkadaşımızdır. Fakat uzun süre dar bir pratik içinde kalma, salt bir sa-vasçılık sınırları içinde kendisini görme durumu, onu ciddi bir politik gelişmeden alıkoyuyor ve daha çok da PKK çizgisinde yoneticilik vasıfa-larını geliştirmeye götürüyor. Dar

SERXWEBÜN ABONE FİŞİ

Adı, soyadı: _____
Adres: _____

6 aylık

Almanya içi:
DM 18 □
Almanya dışı:
DM 20 □

Abone hesap numarası:
StadtSparkasse - Köln
Konto Nr.: 27 60 29 52
BLZ: 37 50 91 98

1 yıllık

Almanya içi:
DM 36 □
Almanya dışı:
DM 40 □

Yazgıma adres:
Senowebn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazgıma adresine gönderiniz.

bir biçimde yaşamaktadırlar. Aslında, bu özellikleri dinden ziyade, milli miteletleridir. Yezidîlik, millî karakterde bir örgütlenme değildir, ona göre değer biçmek gerekmez. Yine, halkımızda yezidîlik ve ıslamîyet arasındaki çelişkinin sömürgeciler tarafından kullanılmasına engel olarak, dinsel hoşgörü ve ulusal birlik temeline bir kaynaşmanın sağlanması, ulusal kurtuluş savaşında omuz omuza sağ tutulmaları çalışmalarına daha da yükseltilebilir.

Yine, hristiyan azınlıklar sömürgecilerin oldukça fazla zulüm görmüşlerdir. Bunların daha şimdiden Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına büyük bir sempati ve kurtuluşun eşrisiyle yaklaşıtlarını görmektedir. Yüzyılların baskısı altında inim inen bu kesimleri Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında temelinde örgütlemek ve harekete geçirmek, ideolojik-politik yaklaşımlarında da yattığı en önemli görevlerden biridir.

9- Aşiret parçalanmışlığına son vermek, aşiretleri ulusal birlik içinde örgütlemek: Kapitalizmin sosyal ve siyasal yapıda önemli değişimler yaralamasına rağmen, aşiretçi yapının canlılığını önemli oranda sürdürdüğü alanlar vardır. Bir gerekçe var ki, aşiret parçalanmışlığı öteden beri halkımızın tarihinde önemli bir olumsuzluk kaynağı olmuştur ve hala da olmaya devam etmektedir. Özellikle, aşiretlerin liderlik konumunu elinde bulunduran işbirlikçi-feodaller elyle, aşirete bağlı halk kesimi, sömürgeci merkezi otoriteye bağlı kılınmakta ve bu yolla, sömürgeci siyasetin ülkemizde işlev görmesinde kullanılmaktadır.

Gepmiş halk tarihimizeki isyanların aşiretlerle oturma, önderliklerin aşiretlerin önderlik konumlarının ca oluşturulması, diğer aşiretlerin düşmanlık temelinde sömürgecilerle bütünülektir ve bunun, basit bir aşiret çelişkisi boyutlarından çıkıp, halkın parçalanmasına vardığı bilinen bir şeydir. Düşman, aşiretler arasındaki çelişkeni sürekli canlı tutarak, ulusal birliği sadece engellemekle kalmamış, ama aynı zamanda devlete karşı gelişen tavırlarda, aşiretleri birbirlerinin üzerine sürmüştür.

Aşiretler parçalanmışlığını düşmanın işine yaradığı ve bu çelişkinin ulusal birliği sağlamasının önünde ciddi bir engel olduğu tespitî doğrudur. Onun için, bunun giderilmesini çalışmak, ulusal birlik ve ulusal kurtuluş siyasetimizin en temel görevlerinden biri oluyor. Ne var ki, bu mücadeleyi oldukça bilinci bir tarzda ele almak, çelişkili birlik içinde çözümlenmek son derece zorunlu bir gereklilik oluyor. Başkan APO bu

konuda şunları söylüyor: "Aşiretler, kurum olarak karşıyız ama, bu onları dışlayalım anlamına gelmez. Onların somut örgütlenmeleri bazı çıkarlar temelindedir. O çıkarlara dokunmadan, ama ulusal kurtuluşla bağlarını ortaya koyarak, ulusal kurtuluşun kendi çıkarlarıyla çelişmediğini, bilakis daha ileri olusumlarına girmek, geniş bir dünya açısına, daha gelişmiş bir kişiliğe ulaşmak için, bu bağlarını neden yitmez olduklarını ımkınla gösterirler. Öyle sa- niyoruz ki, seve seve bunu kabul ederler."

Bunlara şimdiye kadar çok ters yaklaşılmıştır. Ya aşiret kuyrukçuluğu ya da inkarcısı yaklaşımları sorun çözümlenmeye çalışılmıştır. Bu yaklaşımın ne kadar sakıncalı sonuçlar verdiğini biliyoruz. Bir aşiret reisliği, Kürdistan'da çapı ne kadar büyük olursa olsun, kazanılmayacak bir kurum değildir."

Bu temelde bir yaklaşımla, aşiretleri aşiret kurumu olarak cephenin içine katmak, bu özgül yaklaşımı göstermek gerekemektedir. Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde yer alacak olan bir aşiretin hizmet edeceği için, ulusal parçalanmışlık değil, ulusal birlik olacaktır. Birçok halk devrimi, aşiretlerin bu yapısı: oldukça usta bir tarzda ele alınıp ve aşiretleri, devrim savaşında örgütlenmeleri yapılmış hazır birlikler olarak değerlendirilmiştir. Bu bağlamda, bu sahayı düşmana kapatmak ve ulusal kurtuluş savaşımızın bir besleyeni haline getirmek için, özgülüklerini canlı bir tarzda koruyan aşiretleri birer birlikler katmak, katarmadıklarımsız tarafsızlaştırmak, bunu da yapamadıklarımızda ise, tüm aşireti karıştırmadan, işbirlikçi aşiret önderliğini yalnızlaştırmak, aşiret tabanını kurmak, ertelenmez en önemli görevlerimiz başlarında gelenlerdendir.

10- Aydınlar birliğinin yetkinleştirilmesi: Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği'nin de önümüzdeki süreçte daha bir güçlenmesi ve görevlerini bir kat daha sorumlulukları artıran olarak yüklenmesinin gerekliliği açıktır.

Yok edilmeye çalışılan tarihi-kültürel değerlerimizin bilimsel temelde yeniden araştırılıp ortaya çıkarılması ve bunu başta halkımız olmak üzere tüm dünyaya yansıtarak gerçekliğimizin bu yönüne de sahiplenilmesi; uluslaşmanın, ulusal birliğin yaygınlaştırılma benlesmesi, bunun için içinde olduğu kadar uluslararası alanda da tartışması kabulüne varılmasını gerekemektedir.

Özellikle Uluslararası aydın hareketleri ve örgütleriyle sıkı bağlar oluşturmanın vazgeçilmezliği, diğer

bilimsel etkinliklerle beraber ülke ve savaş gerçekliğimizin kabul edilmesi, düşmanın bilimsel gelişmelerden uzak, tahripkar, inkarcı yaklaşımlarının teşhirini hızlandırarak TC'yi bu alandaki ikiyezül demagojisi-nde de sonuçsuz kılmak yaygınlaştırılmalıdır.

Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği üyeleri bu yönde çağdaşlaşmanın misyonerleri olmak durumundadırlar. Bunun daha da yoğunlaşması tarzda cevaplamak gerekmektedir.

11- Kültürel çalışmaların yetkinleştirilmesi: Kürt dili ve kültürünü araştırıp-geliştirmek ve tanımak yönlü görevler üstlenen kültürel birimler sadece bu görevle sınırlı kalmamalıdır.

İçinde yaşadığımız ve ileride daha da yoğunlaşacak olan savaş ortamında, gelişmekte olan savaş kültürünün yaratılması, bu alanda da savaşla besleme zorunludur. Yaşanılan savaş gerçekliğimizin yarattığı savaşan halk kültürünü daha da yetkinleştirmek, bu alanda da yeniden doğuşu bu yönde başta yazınsal ürünler olmak üzere, her türlü edebî, sanatsal vb. alanda yoğun artırıcı, geliştirici çabalarıyla sergilemek gerekmektedir. Bu konuda zengin kaynaklara sahip olduğumuz otardır.

Kürt dilini zenginleştirme, özellikle de yazı dili olarak kullanılır kılma çabalarını daha da artırmak, bu alanlarda da TC'nin asimilasyoncu yaklaşımını teşhir etmek, her türlü yozlaştırıcı ve çürütücü çabalarını yıkmak gerekmektedir.

Kaynak değerlendirme ve üreticilik bu alanda daha bir zorlanmalıdır.

Cephe birliklerinin kitle içinde çalışma tarzı, olanakları ve örgütlenme araçları

Cepheyi örgütlemek, bir ulusu örgütlemek ve harekete geçirmek demektir. Bir ulusun bağında ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, dinsel birer çelişki vardır. Hepsinin ortak paydası ise, sömürgeci düşmanla olan temel çelişmedir; yani ulusal çelişmedir. Bu çelişme, diğer tüm çelişkilerin başında gelir ve istisnasız, diğer tüm çelişkilerin çözümünü kitlelerin de budur. Durum böyle olursa, ulusun bu ortak payda örgütlenmesini ve bunun da, çelişkinin çözüm yöntemi olan savaşta oturtulması esastır.

1- Kitleler, günlük basit çelişkilerin çözümüne yönelik hareketler geçirirler. Ye bu hareket ulusal kurtuluşla aktılır. Ekonomik bir grev, bir

sosyal protesto kitlelerin kısa vadeli, günlük çelişkilerin ifadesidir. Bunların birikimi ve düzen içinde çözümünün mümkün olmaması, hareketi siyasal boyutlara ırmandıracaktır.

2- Bir çelişki demek, bir çalışma ortamı demektir. Ve her çalışma ortamının kendisiyle birlikte getirmiş olduğu çalışma olanakları mevcuttur. Dolayısıyla, ulusu sürekli etkileyebilecek hareket psikolojisi içinde tutacak bir çalışmaya yapmak mümkündür. Bu, oldukça canlı bir çelişki ortamını her gün çözüme kavuşturulmaya çalışılmasıyla olacaktır. Toplumsal sorunlara günlük müdahale zorunludur.

3- Ulusal kurtuluş savaşımızın temel hedefi, ulusu demokrasye kavuşturmakdır. Bu, tüm sorunların demokratik bir ortamda çözümlenmesine anlamına gelir. Dolayısıyla, ulusu örgütlemeye çalışmak ve harekete geçirmek, bunu özüne göre gerçekleştirmek zorundadır. Ulusun her katmanını, her bölüğü kendi sorunları üzerinde eğitilecek, bizzat çözümünü kendisinin yüklenmesi ve bu temelde güncü açığa çıkarması sağlanmalıdır. Bunun için, ulusal birliğine ve ulusal kurtuluş savaşına hizmet edebilecek her araç, yöntem ve biçim kullanılmaldır. Bu bağlamda, legal, illegal çalışma biçimi ve olanakları, doğal olarak var olan olanakları mücadelede kullanmak sonuca kadar zorlanmalıdır.

Tüm bunlara bağlı olarak gerçekleştirmek gereken görevler şunlardır:

a) İşçileri legal ve illegal sendikalar içinde örgütlemek ve bunlar, aracıları işçi sınıfı hareketi üzerinde etkili olarak, işçiyi ekonomik, sosyal ve siyasal mücadeleye katmak.

b) Legal esasla kuruluşları içinde çalışmak, mümkünse ele geçirmek ve bunların tepesinde çöreklenen işbirlikçi-kompradorları tasfiye ederek, bu kuruluşları sömürgeciğin yerel kurumları olmaksızın çikarmak.

c) Taşımacıların önemli bir işlev gördüğü Kürdistan'da, genellikle büyük sermaye çevrelerinin ve MIT'nin kontrolünde olan, sınırlı sonuçlu taşıyıcılar kooperatiflerinde çalışmak ve bu kooperatifleri ele geçirmek, ulusal kurtuluşla bunlardan faydalanmak.

d) Legal ve illegal okul dernekleri kurmak ve öğrenci gençliği bu yönde eğitilecek faaliyetlerle, ulusal kurtuluş temelinde harekete geçirmek ve eğitmek.

e) Spor kulüplerine girmek: Sömürgecilerin spor yoluyla siyasetten uzaklaştırmak istediği önemli bir gençlik potansiyeli vardır. Mahalli ve semt takımları olarak biraraya gelen gençlik bizim için hazır bir potansiyeldir. Buralara girip çalışmak ve gençliği mücadeleye çekmek, bunun için de uygun yöntemleri geliştirmek gerekir.

f) Legal ve illegal üretim kooperatifleri kurmak: Sömürgecilerin Kürdistan'da dönük ekonomik politikasını talancılığına karşı tavır alınmalı üretimin ürününe değerlendirmeye yardımcı olmalı ve aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşımıza ekonomik bir katkı olarak haline getirecek kooperatiflerin kurulmasına gidilmelidir. Bunlar, özellikle kırsal kesimde, tarım ve hayvancılık dallarında rahatlıkla geliştirilebilir ve geliştirilmelidir.

g) Halk arasındaki geçimsizliklere müdahale etmek ve halk barışı; temelinde çözümünü yardımcı olmak. Bu bağlamda, kam davaları, arazi anlaşmazlıkları, alacak-verecek sorunlarının uygun yöntem ve araçları halka kavratmak.

h) Halkın günlük etkinliklerini bir ulusal etkinlikte dönüştürmek; buna bağlı olarak duğun vb. toplantıları bir propaganda ve ajitasyon platformuna çevirmek; halkın kaynaşmasına araç haline getirmek.

i) Ulusal renkleri (kırmızı-yeşil sarı) yaygın bir tarzda, yaşamın her alanında kullanmak.

j) Günlük yaşantıda Kürt dilini yaygınlaştırmak, günlük işleri bununla sağlamak.

k) Çocuklara Kürtçe ve şehit isimlerini vermek, halkı buna teşvik etmek.

l) Subay ve polisleri ele vermemek, bunlara veresile satış yapmamak.

m) Özellikle kırsal kesimde ve kırsal özellikleri uygun olarak yaşayan kentlerde hala devam eden ortak çalışma biçimlerini geliştirmek, teşvik etmek.

n) Halk arasında maddi ve manevi yardımlaşmayı güdülemek, teşvik etmek. Bu temelde, ekonomik yardımlaşma, yaş törenleri ve şenliklere katılımı geleceği güdüldürmeli, yaygınlaştırılmalıdır.

Ortadoğu halklarının kurtuluşu...

Başlangıç 13. sayfa
peryalizminin bölgesinde kaç jandarmanın bulunduğu faşist TC'nin saldırılarına önünde bir set olarak PKK'nın oynadığı bu son derece önemli rol, bütün bölge halklarına ve ilerici güçlerine önemli bir destek niteliğindedir.

Ayrıca, günümüzde Ortadoğu halklarının başına bela durumundaki işi saldırgan rejim, gerek Irak'taki Saddam diktatörlüğü, gerekse TC faşist rejimi, güçlerini önemli oranda sömürge statüsünde tuttukları Kürdistan'dan almaktadır. Kürdistan'ın kurtuluşu, aynı zamanda bu işi saldırgan rejimin de gücün düşmesi ve hatta yıkılması, dolayısıyla bütün bölge halkları ile insanlığın bu işi başbelasından kurtuluşunu birlikte getirecektir. Bu ise, bölge halkları ve ilerici güçlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve öncüsü PKK ile

dayanışma içerisinde bulunmasını gerekli ve önemli olduğunu göstermektedir.

Ortadoğu'nun mevcut koşullarında Kürdistan devriminin nasıl önem kazandığı ve gerçekleşmesi halinde bölgeye nasıl bir etkiye bulunacağı konusunda PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, geçen Newroz mesajında şöyle diyor:

"Ortadoğu gerçeğinde, Kürdistan'ın her zamankinden daha fazla çözümleniyi bir güç haline gelmesini, halkımız kutsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak karışmaktadır. Çünkü, insanlık en çok nerede düşürülürse, orada bir devrimci çıkış meydana gelir. Ortadoğu'nun en çok düşürüldüğü yer, halkımızda yavaş yavaş ulusal yönelti, tarihte ve günümüzde despotların, faşistlerin katiatlarına ve her türlü imha amaçlı oyunlarına karşı

PKK, bu halk düşmanı güçlere nasıl başlangıç karşı konulabileceği göstermiş ve aynı zamanda diğer Ortadoğu halklarının kendi zalim faşist diktatörlüklerinden nasıl kurtulabileceğini de açığa ortaya koymuştur.

"Evet, Kürdistan halkının PKK önderliğinde başımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi, bölge halklarının yeni bir çağ açılma mücadelesinin temel köşe taşlarındandır. Kürdistan'da eki kanlı zamların devrimleri, Ortadoğu'daki feodal devletlerin yıkılması da birlikte gerçekleşti. Arasında emperyalizmin tüm suç ortakları bulan ve tarihin tanıdığı en zalim güç olan Türk faşizminin aşılması; Ortadoğu halklarının en özgür dönemlerinde birine girmesinin başlangıcı olarak; bu anlamda da bölge halkları yeni günlerini, Newroz'ların özgürlük, eşitlik ve kardeşlik temelinde karışayabilmektedir." (Serwexbûn, Nisan 1990)

Gerçekten de PKK, yalnız Kürdis-

tan halkının değil, diğer Ortadoğu halklarının da kurtuluşu için kendi pratiğiyle çok iyi gizmiştir. Bölgenin, emperyalizmin ilki ılgıne uğramış bulunduğu günümüzde daha da açıkça anlaşılmalıdır ki, Ortadoğu halklarının hem emperyalizmden, hem de kendi zalim faşist diktatörlüklerinden kurtuluşunun biricik yolu ancak devrim, devrim silahıyla mümkün olabilir. Bunun için kim ve ne adına savaş olursun, bugünkü savaş koşullarında emperyalistlerin düzeni susturma hareketi etmek, onlara umut bağlamak, tüm Ortadoğu halklarının karşısında yer almak, bu halklara düşmanlık etmek anlamına gelecektir. Hedef hele ulusal kurtuluşla adna bunu yapmak çok daha afeeldir ve bir durum olacaktır. Aksine bölge halkları, emperyalizme karşı devrimci temelde iş birliği beraberlik ve işbirliği yaratarak derin ve bu temelde mücadele eden emperyalizme hakettiği ölümlü darbeye vurarak onu bölgeden kovabilecek gibi, böyle bir durumda

Ortadoğu'da artık siyozim, kemalizm ya da Saddam diktatörlüğü gibi ırkçı-faşist rejimlerin yaşam olanağı bulamazacağı da çok açıktır.

Emperyalizme müthiş nefretinden ve emperyalizme karşı mücadeleye susamışlığına, ABD emperyalizminin bölgeye askeri varlığıyla girdiği son günlerde Saddam lehine bile bir yer gösteriler yapılabildi Ortadoğu halklarının devrimci birliğini oluşturmak için bugünkü daha uygun bir objektif ortam ve koşullar düşünülmelidir.

Böyle bir tavır bölge halklarının gerçek anlamda başımsızlık ve özgürlüklerine kavuşmasını sağlarken, Ortadoğu'nun bugün öne çıkan rolü doğrultusunda uğurla birliği katkılarının sunması, tarihi ilerletmesi anlamına da gelecektir. Kendi aydınlığı gelli Ortadoğu batagında düşen emperyalizm bunun için belki de tarihi bir fırsat yaratmıştır.

15 Ağustos 1984 Atılımı böyle bir
atılımdır. Bu, ilk kurşun olarak

değerlendirmek mümkündür. İlk kurşun sıkışmış bir halkın getirilmesi pek kolay değildir. Zira ilk kurşun çok büyük birikimler, çok büyük çabaların, çabaların sonucunda meydana gelmektedir. Ayrıca kendisi de çok büyük olanaklar, yeni yeni olanaklar hazırlamaktadır. Devrimci hareketi güçlendirmektedir, genişletmektedir, derinleştirir.

Gerillalar bu süreç içinde hem kendilerini, hem de bağında hareket ettikleri toplumu hızla değiştirmektedirler. Kadim, siyasi mücadeleyle birlikte, silahlı mücadelede aktif olarak yer almaktadır. Kadının siyasi mücadelede, gerilla mücadelesinde aktif olarak yer alması toplumun geleneksel değerlerini hızla çözmekte, daha modern, evrensel değerlerin oluşumuna hizmet etmektedir. Namus kavramının içerdiği değeri, Yurt için, ulus için hakaret görmeden onurlu yaşamak için mücadele etmenin de namus gereği olduğu anlayışı yaygınlaşmaktadır. Düşünelim ki geleneksel Kürt toplumunda namus sadece kadın, aile, aşiret gibi kavramlar etrafında oluşmaktadırlar. Kadına, aileye, aşirete, dışardan, yani başka ailelerden veya başka aşiretlerden bir saldırı olduğu zaman korunması gerekir ve bu değer olarak ortaya çıkmaktadır. Fakat geleneksel Kürt toplumunda kadına, aileye, aşirete, devlete, omeğin aşiretine, jandarmadan, polisten, memurdan vs. hakaret söz konusu olduğu zaman buna karşı fazla bir tepki ortaya konulmamaktadır. İşte gerilla eylemleri bu değerleri hızla aşındırmaktadır. Düşünelim ki kadın gerillalar da karakola, polise düşmek, binbir türlü işkenceye, tehdit, tecavüz tehditleriyle karşılaşmaktadır. Bütün bu tehditler karşısında bile arkadaşlarının kimer olduğunu söyleyemeleri, onların nerede olduğunu söyleyemeleri, namus kavramında köklü değişikliği olduğu anlamına gelmektedir. Vatan için, yurt için, özgürlük için, bağımsızlık için her türlü melanete katlanılabılır. Bunlar herkes tarafından savunulması gereken çağdaş ve evrensel değerlerdir. Yeni düşünüm ki, kadın gerillalar ailelerin, kardeşlerin, babalarının bilgisi dahilinde gerillaya katılmırlar, diye yandan bazı gerilla birikimlerin komutanlarının kadınlardan olduğu söylenmektedir. Bu süreçler de geleneksel değerlerin boyutlarını göstermesi bakımından önemlidir.

Gerilla simdiye kadar Kürtlerde çok az görülün, eksik görülün milli duyguların, yurtseverlik duygularının da çoğaltmaktadır. Uğru şahit olunan, kan dökülen toprakların yurtseverlik duygularının, milli duygularının daha gelişmektedir, yoğunlaşmaktadır. Gerillalar için, Kürdistanı çözmeye için, dağları, nehirleri, köyleri, yaylaları için şirler yazırmaya başlamıştır. Eskiden de yazılıyordu. Fakat tek-tük... Günümlerde bu ana akım olarak gelmektedir. Genç kuşaklar, 15-20 yaş çağındakı erkeklerin kesin olarak gerillaya yandırlar. Gerillaya katılmanın heyecanı içindedirler.

Bu kuşaklarda özel savaş yöntemlerini Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve devrimci mücadeleyi durdurmasını, hatta sınırlamalarını hiçbir olanağı yoktur, fakat devletin bu konudaki tek politikası da terörden ve devlet terörünü yoğunlaştırmaktır, bu ise mücadeleleri karlı geçeceği anlamına gelmektedir.

Türk sömürgeçleri karşı ilk kurşun sıkışmıştır. Kürt ulusunun dinliş mücadelesine elbette sürecektir. Derinleşecek, yaygınlaşacak...

Aşiret yapıları çözülmektedir. Toprak ağalığı sisteminde aşimnalar meydana gelmektedir. Bu tür geri ve gerici kurumlar ancak devletin, ke-

malist ideolojinin desteği ve teşviki sayesinde ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Gerillaya yarımcı olan, gerillaya destek olan yurtsever toprak sahiplerinin yanında korucu olan ve bu ağa ile mücadele eden topraksız köylüler de vardır... Fakat korucu olan, topraksız olan köylü, toprak sahibi ağaya karşı, toprak sahibi olduğu için mücadele yürütmektedir. Yurtsever olduğu için, ulusal değer taşıdığı için mücadele etmektedir. Ulusal değer taşıdığı için gerillaya destek olan ağanın yagantisına egemen olan yön, artık yurtsever olan yönlerdir. Ağa artık gerillaya yurtsever değeriyle gelmektedir. Gerillaya bulutlunse süreci içinde feodal değerler aşınmaktadır.

Gerillanın köylüleri iyice sarı malatdığı anlaşmaktadır. Kürdistan da bazı yörelerde şöyle konuşmaktadır: "Bundan 15-20 yıl önce, 20-25 yıl önce devrimci gençler köylüye gelirdi. Biz, devrim yapalım derdini. Biz örgütlemeye çalışırdık. Biz korkardık, çekinirdik, onlardan uzak durmaya çalışırdık. Fakat günümüzde biz bu mücadele içindeyiz. Yarımda yoğunluza bu kavayın tam orta yerindedir. Simdi ise biz 15-20 yıl önce, 20-25 yıl önce köylüye gelenleri yanında gömük istiyoruz. Fakat onları yoklar. Onları yanımızda göremiyoruz." Bu anlatımlar bize ulusal ve devrimci mücadelelerin epeyce yavaşlık kazandığını, halk yığınları arasında ise kermiş bir durumun başında olduğu göstermektedir. Bu gelişmede Kürt hareketlerinin, önderliğinin sınıfsal yapısından doğmuş bir çok büyük bir rolü vardır. PKK ile birlikte Kürt hareketlerinin önderliğini sınıfsal yapıda ve genel olarak Kürt hareketlerinin sınıfsal yapısında çok önemli bir değişiklik olmuştur. PKK işçilerin, yoksul köylülerin, devrimci değerlerle donanmış küçük burjuvaların, gençlerin, aydınların hareketidir. Bu özellikleriyle Kürdistanı çağında önemli bir dönüşüme de işaret etmektedir.

Serxwebûn: Günümüzde Kürdistan halkının siyasi birliği yatırırlar, topyekûn, 7'den 70'e ve her türlü mücadele biçimi ile sömürgeçlik ve yerli gericiğe karşı savagılmaktadır. Sizce bu dilriliç makede, Türkiye halkına nasıl bir mesaj vermektedir? Türkiye halkının bu mesaja cevabı nasıl olmalıdır?

Beşikçi: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, hakkında Türk halkının çok sağlıklı bir bilgisi sahip olduğu kanısına değim. Kürt halkının çok büyük güçlüklerle göğüs gerekerek sürdürdüğü bu mücadele Türk halkına doğru dürüst anlatılmamaktadır. Türk halkı, Kürt halkının istekleri konusunda doğru dürüst bilgilendirilmemektedir. Kürt halkının mücadelesi istekleri karşıtlar, esas amaçlarının saptırılarak verilmektedir. TRT zaten devlet kurumu, devletin denetimindedir. Türk basını, özellikle günlük basını Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bir şubesi gibi çalışmaktadır. Kamuyu onu oluşturmuş başlıca kurumlar da bunlardır.

Kürdistan da askerlik yapan, özellikle operasyonları katılan Türklerin izlenimlerini öğrenilmesi, mücadeleyi çevrelerine nasıl anlatılmakla karşılanmasında elbette önemlidir. Bu kuşaklarda Kürt devrimcileri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini Türk halkına doğru dürüst anlatımları yönünde çok büyük görevler düşmektedir. Bütün bunlara rağmen, Kürdistan da sürdürülen baskılar ve zulümleri protesto etmek için İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük merkezlerde gösteri yürüyüşleri, mitingler düzenlenmesi olması, paneller, toplantılar yapılmıyor olması çok büyük bir eksiklik.

Bütün bunlara rağmen Türk halkı, Türk aydınları şu bilince ulaşmak zorundadırlar: Günümüzde artık sömürge yönetmek kolay değildir. Kürt halkı yığınlarını kendi toplumsal ve siyasal statüsünü sorgulamaya başlamaları, kendi durumlarını konuşmaları, örneğin Türkiye, Arapların ve Farsların durumlarıyla karşılaştırmaya başlamaları Kürdistan'ın yönetimini iltikçe zorlaştıracaktır. Kaldı ki Kürdistan sömürge bile olmayan bir ülkedir. Kürt ulusu sömürge bile olmayan bir ulustur. Bugün Kürt ulusunun özgürlüğü, Kürdistan'ın bağımsızlığı sadece Kürtler düşünmektedirler. sadece

bombaların, savaş uçaklarının, karakolların, özel timlerin, korucuların sayısını arttırmak bu tür toplumsal ve siyasal sorunlar çözülmez. Kaldı ki toprak, tüketim, zehir saçan bombalar, casus uçakları, pumalar, karakollar, özel timler, korucular... kısaca özel savaşın harcamaları üdelediği enflasyonu artırıcı en önemli nedenleri başında gelmektedir. Özel savaş enflasyonu hiçbir zaman azaltmayacağı anlamına gelmektedir. Bu ise halk yığınlarını sürekli olarak hazretszüzlük içinde kalacağının bir işaret olarak yorumlanır.

Bütün bunların ötesinde Kürdistan da yürütülen savaş asker

"Kadın, siyasi mücadelede, silahlı mücadelede aktif olarak yer almaktadır. Kadının siyasi mücadelede, gerilla mücadelesinde aktif olarak yer alması toplumun geleneksel değerlerini hızla çözmekte, daha modern, evrensel değerlerin oluşumuna hizmet etmektedir. Namus kavramının içerdiği değişmektedir. Yurt için, ulus için, hakaret görmeden onurlu yaşamak için mücadele etmenin de namus gereği olduğu anlayışı yaygınlaşmaktadır."

Kürtler tartışmaktadırlar. Kanımca çok kısa bir zaman sonra bizzat Türk aydınları bu tür konuları tartışmaya, konuşmaya başlayacaklardır. Zira sömürge kambrunları taşıma çok zor. Bunun dışında her geçen gün biraz daha artacaktır. Gülermek sömürgeci kurtuluş yollarını arayacaklardır. Bundan sonra artı Türk devlet görevlileri, Türk basın mensupları, Türk üniversite mensupları, Türk yazarları, şairleri, Türk siyaset adamları ve vs. Batı'nın bütün kurumlarına, uluslararası kurumlara sorulacak en önemli sorulardan birisi Kürdistanla ilgili. Kürt ulusu kurtuluş mücadelesine ilgili olacaktır. Bu konuyla ilgili olarak sorulan her konu Türkiye'nin aybını yüzüne vurma anlamına gelecektir. Türkiye'nin uzun süre böyle bir ayıpla yaşayamayacağı anlaşılacaktır. İnkar ve asimilasyon politikası, kendi çifte standartlı gizlemek için başkalarını çifte standartlı yapmak suçlamasının hiç çıkarak bir yıl

kaybını da beraberinde getirmektedir. Aileler, askerler elbette düşünmektedirler. Kim için savaşılıyor, ne için savaşılıyor? Kürtlerin ülkesinde bizim ne izmir var. Kürt çocuklarını neden öldürüyor? Kürt kadınları, Kürt çocuklarını neden işkence yapıyor? Hayatımız neden Kürtlerin ülkesinde kayboluyor? Biz kimin için savaşılıyor? Bu savaş kimekin çıkarına hizmet etmektedir? Kürtlerin de özgür olma, kendi yurtlarında özgürce yaşama hakları yok mudur? Bu tür soruların artması, kuşkuların büyümesi, özel savaşın kırmaz yol olduğunu da göstermektedir. İşte Türk aydınları, Türk halkı bu kuşaklımla gelişmeleri gördüler, gördüler. Düşüncelerini, tavır ve davranışlarını buna göre ayarlamalıdır.

Serxwebûn: Kürdistan'daki son İntifada olaylarını nasıl değerlendiriyorsunuz? TC'nin bundan sonraki politikası nasıl bir seyir izleyecektir?

Beşikçi: 1989'da, Hakkari'de ve Silep'de başlayan, 1990 yılı Mart ayında Nusaybin ve Cizre'de süren, daha sonra Kürdistan şehirlerine yayılan direniş sürecine serhildana gel (halk ayırtması), "İntifada" diyoruz. Bu serhildana gel süreci bize, Kürdistan'ın tarihi ve Kürt toplumunun yapısıyla ilgili yeni şeyler düşündürüyor. Kürdistan'daki toplumsal, siyasal ve zihinsel-ruhsal değişim sürecini kavrayamıyoruz. Bu düşünceleri kısaca ifade etmekte yarar var:

a) Kürdistan sorununu ilk temel boyutu var. Bunlardan birincisi emperyalizm boyutudur. Kürt toplumuna karşı emperyalizm ve sömürgeci politikaların uygulanması, böl-yönet politikası elbette emperyalizmin politikasıdır. Fakat bütünü Kürdistan'dır. Parçalan ve paylaşın Kürt ulusudur. Bugün İran'ın bir Kürdistan'ı var, Irak'ın, Suriye'nin ve Türkiye'nin birer Kürdistan'ı var. Fakat Kürdistan'ı Kürdistan'ı yok. Fakat bu arada Sovyetler Birliği'nde de Kürtlerin yaşadığı unutturmam gerekir.

Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması büyük bir dikkate, zengin olgusal verilerle incelenmesi gerekir. Biz emperyalizmin ve sömürgeciliğin bu politikaların yakından biliyoruz. Böl-yönet politikasının neden Kürdistan'da ve

Kürtlere karşı uygulandığını biliyoruz. Bu süreç bütün kavramları ile açıklamalar getirebiliriz, düşüncelerimizi ifade edebiliriz. Fakat bir insanın duygularını ifade edemiyor. Kürdistan da Kürt ulusuna karşı uygulanan böl-yönet politikasının çok büyük bir haksızlık olduğunu düşünüyorum. Haksızlığa uğramak, haksız politikalar geliştirmek gibi kavramlar, bilim kavramları değildir. Daha çok ahlak, hukuk kavramlarıdır. Emperyalizm ve sömürgeci elbette böl-yönet politikası uygulayacaktır. Bu emperyalizmin ve sömürgeciliğin nesnel bir gereğidir. Bütün bunları bilmekte beraber Kürdistan'da uygulanan böl-yönet politikasını Kürt halkına karşı büyük bir haksızlık olduğunu düşünüyorum. Kürdistan sorununu emperyalizmle ilgili boyut hakkında, kısaca bunları söylemek mümkündür.

b) Kürdistan sorununu ikinci boyutu Kürtlerle ilgilidir. Böl-yönet politikasını emperyalizm ve sömürgeci güçler tarafından büyük bir şekilde uygulandığını görüyoruz. Bu uygulamaların birtakım sonuçları vardır. Çıkardığı zilyonlar Örneğin Türkiye'de Kürtlerin adı yasaklıydı. Kürtlerin yaşadığı ülkenin adı yasaklıydı... Zira Kürdistan, Kürt adı ve Kürdistan'ın adı yenzüldene dilerden ve tarihlerden silinmek üzere bölünür, parçalanıy ve paylaşılıyordı. Bu bakımdan böl-yönet kavramı Kürdistan'daki süreci kavramakta yetersiz kalıyor. Böl-yönet ve yok et bu süreç daha iyi açıklıyor. Kürtleri, kendi kimliğini özgeçirmek için Kürt toplumu daha başkalarını karşı yoğun bir aşılamaya, hortalama kampanyası açılıyor. Kürtlerin dil, kültürü, tarihi, edebiyatı, her şeyi kırın ediliyor. Kürt toplumu olma eziklikleri, Kürt dilini ve kültürünü savunularına karşı böyle bir potansiyeli taşıyanlara karşı bu tür gruplara ve örgütlenmelere karşı yoğun ve yaygın bir devlet terörü uygulanmaya başlanıyor. Kürt insanının onurunu kırma, onu aşağılamaya, kuşumse için her şey yapıyor. Zira onuru kırılan, aşağılanan, yareketen yaranılan insanların ulusal talepleri ileri sürmeyecekleri, ulusal hakları için mücadeleye başlayamayacakları hesaplanıyor.

Kürt toplumu günden güne daha yoğun hortalamalara ve aşağılamalara karşısında kalıyor. Fakat buna karşı bir tepki de oluşturmuyor. Bu hareketlerini sındırma, buytümeye çalışıyor. 12 Marttan önce, 1970-1971 yıllarında uygulamaya konulan komando zulmü, Kürt toplumunu ne kadar aşağılandığını göstermesi bakımından dikkate ve sabırla idare edilmesi gerekir. O zamanlar Türk güvenlik güçleri silah ve fıratı aramak amacıyla Kürt köylerine karşı sık sık baskınlar düzenliyorlardı. Bu baskınlar genel olarak şöyle oluyordu: Güvenlik güçleri köylüleri, çok-çok, kadın, erkek, genç, ihtiyar hepsini bir meydana topluyorlar, kadınları bir tarafa, erkekleri bir tarafa diyorlar. Yetişkin erkekleri çirniçipçi yapıyorlar. Erkekler organlarını ip bağlıyorlar. İpi kollarının eline veriyorlar, köyde doğuştanlaştırmaları istiyorlar. Dipçi zorunla köyde, etek insanların önünde do-laştırlıyorlar... Bu, kuşkusuz bir toplum için çok büyük bir aşağılamadır. Ve bu politika Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde, çeşitli zamanlarda işçili ve kararlı bir şekilde uygulanmıştır. Besbelli ki, bu uygulamaya köyün bütün erkeklerine ve aynı anda tüm kadınları. Bu uygulamaların tek amacı insanların ve toplumun onurunu kırma ve onların din-din-din kalmalarını engellemek. Kişiler, aileler arasındaki ilişkileri derinleştirir. Sana yapılı, bana yapılmadı vs.

Böyle bir zulüm ile, karşılaşın-sınlar ne yapabilirler? Tavır ve davran-

"PKK ile birlikte Kürt hareketlerinin önderliğinin sınıfsal yapısında ve genel olarak Kürt hareketlerinin sınıfsal yapısında çok önemli bir değişiklik olmuştur. PKK işçilerin, yoksul köylülerin, devrimci değerlerle donanmış küçük-burjuvaların, gençlerin, aydınların hareketidir."

olmadığı görülecektir. Toplumların gelişim bu yöndedir. Böyle bir gelişimi durdurmak ve sınırlamak sanıldığı kadar kolay değildir. Topu tüfeği çoğaltarak, zehir saçan bombaların ortallığı darladığını eden

nışları iki türlü olabilir. Birinci olarak, bunu büyükmezlere, içlerine sındırıyor. Bu zulüm ile bu baskı ile kafasını başlatıyor. Sık sık bu tür baskılara maruz kalıyor. İçgencinin, açığılanmanın binbir türlü ile karşılaşıyor. Bu insanların ve toplumun yaralı kılan bir süreci. Çünkü yoğun ve yaygın bir baskıya yaşadıkları halde bunlara karşı çıkmayan insanlar ve toplumlar yaralı bir hale geliyor. Yürekli yaralı hale geliyor. Bu bakımdan sömürge toplumları yaralı toplumlar diyoruz.

Benzen bir hakaretle karşılanan insanların ikinci bir tavır ve davranışları daha olabilir. Bireysel olarak bu hakaretle karşı gelme... Örneğin, sakatından tutulacak yere çarpan ve üzerinde tepinilen bir dede. Veya saçlarından tutulacak, sürüklenerek götürülen bir ana... Öyle bir manzara görüldüğü 18-20 yaşlarındaki genç insanların bireysel olarak buna karşı çıkabilir. Güvenlik güçleriyle tartışmaya girebilirler. Hatta çatışma çıkabilir... Fakat bu insanlar da orada öldürülüyor. Bunlar öldürülmesi bile beraber olduğu bir kaç kişi muhakkak öldürülür, kan akar. Direnme bireysel olduğu için, andien geliştiği için kolay ezilir, kolay dağılır.

Bu ki tavır ve davranış da çözüm değildir. Toplum hastadır, fel' olmak vardır. Fakat bu hastalığı teşhis edecek ve tedavi edecek bir toplumsal süreç henüz başlamamıştır. Kaldı ki bu hakaretilerin genel olarak kabul edildiğini, bunların büyütüldüğünü, toplumda köleleşmenin ne kadar büyük bir derinlik ve yaygınlık yaşadığını göstermektedir. PKK, Serwenbün köleleşmeyi "insanın doğurulması" kavramıyla açıklamaya çalışmaktadır. Sömürgecilik, Kurt toplumunda insanların ruhsal yapısını nasıl çirkeşlendirdiğini anlatırken, PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan da "Kürt insanının doğurulması" kavramını sık sık kullanmaktadır.

Yukarıda kısaca 1969-1970 yıllarında başlatılan komando hareketinde Kurt insanının açığılması için her türlü hareketi gerçekleştirdiğinden söz etmiştik. Bir örnek daha vermekte yarar görülmektedir.

1973 senesi bahar aylarında Diyarbakır Cezaevindeymiş. Sıkıyönetim mahkemesinde verilen ceza 8 Mart 1973'te Askeri Yargıtay tarafından onaylanmış, ceza kesilmişti. Bunun üzerine, benim gibi cezası keşinlenen Halil Çiftçi isimli bir Kurt yurtseverim ile birlikte Diyarbakır Cezaevine sevk edilmişim. Cezaevinde kaldığım başka bir Kurt daha vardı. Bu arkadaş Diyarbakır yöresinden. Gelir kaynağı daha çok toprak rantıydı. Bu arkadaş devrimci olarak karşı sempati duymuyordu. Tanıdık devrimciler daha çok Türk devrimciydiler. Bir yıl kadar önce Diyarbakır Cezaevinde 11 Türk devrimci kalmıştı. Bu devrimciler arasında Husyün İnan, Yusuf Aslan, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan, Ömer Kazım Özdoğan gibi arkadaşlar vardı. Bunlar 1969 yılı içinde Filistin'e gitmişler, orada belirlen bir süre kalmışlar, oradan sonra tekrar Türkiye'ye dönmeye karar vermişlerdi. 1970 yılı ortalarında Sıyın sınırdan geçiş yapmışlar, Ula üzerinden Ankara'ya geçerekler, Diyarbakır'da Türk güvenlik güçlerine yakalanmışlardı. Bir süre Diyarbakır Cezaevinde kalmışlardı. İşte sözünü ettiğim arkadaş bu Türk devrimcilerine Diyarbakır Cezaevinde kaldıkları süre içinde çok büyük ilgi göstermişti. Bu ilgi sempatiye de dönüşmüştü. 11 Türk devrimcisi 1970 yılı sonlarında doğru tahliye olmuşlardı. Onlarla arkadaşışını sürdürüyordu. Bir kısmıyla mektupla haberleşiyordu.

11 Türk devrimcisiyle benim de arkadaşışını vardı. Bir kısmını çok yakından tanıyordum. Örneğin, Kadir Manga, Atatürk Üniversitesi'nde, Fen-Edebiyat Fakültesi'nde okuyordu. Bir müddet, sosyoloji derslerine devam etmişti. Bu 11 arkadaşta 1970 yılında Diyarbakır Cezaevinde de ziyaret etmişim. Onlarla arkadaşışını gördüğü sözünü etmişim ki bana da ilgi gösterdi. Bir süre beraber kaldık...

23 Nisan 1973 günü idi. Radyo 23 Nisan bayramı ile ilgili olarak cumhurbaşkanının, başbakanın, siyasal partilerlerinin mesajlarını yayınlıyordu. Bu mesajlarda ortak bir düşünce

mişti.

İnsanların kendi köklerine bu kadar yabancılaşmalarının sağlanması da, ulusun, halkın açığılması, hortlanması olarak değerlendirilmelidir.

Bu konuyla ilgili olarak, insanların kendi köklerine nasıl uzaklaştıklarıyla ilgili olarak bir örnek daha verebiliriz. 1985 yılı sonları, Erzurum-Palandöken dağlarının güneyi. Karayazı koyunları. Kurt genitalları güvencik güçleri arasında çatışma çıkıyor. Çıkarışma bir gerilla yaralı olarak ele geçiriliyor. Sorgulama sırasında istedikleri bilgileri ele demeyen Türk güvencik birimleri genitalları öldürüyorlar. Genitalları şehit oluyor

"Kürt insanlarının kendi aralarındaki kan davalarında ne kadar yığıltı), ne kadar saldırgan ve gözükara oldukları bilinlen gerçeklerdendir. Kürtler, örneğin, bir köpek için 3-5 kişiyi gayet rahat bir şekilde öldürebilirler. Sözde, başına törenlenide de yüzlerce koyun keserler. Sömürgeci basın, Kürtlerin bu gerici ve geleneksel değerlerini 'Kürtler namuslarına pek düşkünlüdür' sloganı ile ifade eder. Bu değerlerin sümesini teşvik eder. Zira birbirleriyle kan davaları süresinde uğraşan bir halkın, ulusal sorun üzerinde düşünmesi, ulusal istekler iletir sümesi pek olası değildir."

vardı. "Türk milleti parça parça etmek, yutmak istiyorlardı. Türk devletin tahliyen, yenzüenden silmek istiyordı... Türk milletin haklarını on planda tutmaya çalıştı Mustafa Kemal. Türk milletiyle ilgili hız ve ihlam olarak, Türk milletin bölünmesi, parçalanması ve yok olmasını önledi. Türk milleti bölmeye, parçalamaya ve yok etmeye çalışan güçleri yurttan kovdu..." Cumhuriyet başkanı, başbakanın, siyasal partilerlerinin mesajlarında, bu düşünceler su veya bu biçimde tekrarlanıyordu...

Radyoda bu mesajları dinlerken, Diyarbakır'daki Kurt arkadaşlarımız bu mesajların kendisinde ne gibi duygular ve düşünceler uyandırdığını sordum. Yarım yamalak bir şekilde radyodan duyduğum mesajları tekrarlamaya çalıştım. Bu mesajların kendisinde ne gibi düşünceler, duygular uyandırdığını tekrar sormaya çalıştım. Örneğin, "Türkleri bölmek, parçalamak, tahliyen ve yenzüenden silmek istiyorlarmış. Türk milletiyle ilgili anlayışla hareket eden Mustafa Kemal, emperyalizmin, Cezaevinde kaldığım gündüğü gibi, iktidari politikasına engel olmuş. Baba, iktidari beklenen, parçalanın başka milhreteler yok mu?.. Örneğin, gevremizde yok mu?.. gibi sorular sormaya çalıştım. Arkadaş bu soruları hiç anlamadı. Türklerin büyük bir millet olduğunu, su, söyledi.

Bu arkadaş aslında Kürtçe de biliyordu. Zaman zaman konuşuyordu. Fakat ulusal virgeli konusunda, kimliği konusunda en ufak bir bilince sahip değildi. Kürtlerin, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması, paylaşılması konusu onun bilincine hiç çarpmamıştı. Bu konuları sorduğumuz zaman da bu tür bir bilincin yandım, em azından, ilk konuşmalarında mümkün oluyordu. Ama gerekcek bilgi bir körlük giderilebiliyordu, ilgili kişinin zihni açılabiliyordu.

Bir gün bu arkadaşta, Kürtçeyi nasıl unuttuğımızı sormuştuk. Geç ilgisiz, karma karışık duyulduğunu, düşüncesinin ifadesi için bir cevap vermişti. "Ben Türküm, bazen böyle Kürtçe de konuşuruz. Kürdüm ama Türküm. Biz Türküz. Hepimiz Türküz, insanız müsümanız, önemli olan budur" de

Genitalları kimliği araştırılıyor. Kim olduğu, hangi yöreden, hangi köyden olduğu, kimlerden olduğu araştırılıyor. Köyü, ailesi saptaıyor... Genitalları işkenile öldürüldüğü, örneğin fakas, iskeletleri parçalandığı, etleri darmadağın edildiği için, ceset karakolda gözetim altında tutuluyor. Aradan üç ay kadar bir zaman geçince, Karakol kumandanı genitalları koyunun muhtatna haber gönderiyor. Muhtar karakola korku içinde geliyor. Karakol komutanı falanca kişiyi taniyor tanımadığını, kendi köyünden olup olmadığını soruyor. Muhtar tanıdığını söylüyor. Falancanın oğludur diyor. Karakol kumandanı, muhtara, onun alıp getirmesini söylüyor. Aynı gün muhtar şehit olan genitalları babasını alıp karakola getiriyor.

Babanın olayından biraz haber vardır. Denn bir korku ve panik içindedir. Oğlu uzun bir süreden beri eve uğramamaktadır. Oğlunun genitalla ilgili bazı sorular soruyor. "En son ne zaman gördünüz?" vs. der. Köyde geldiğini görmez; baba bunda sorular sorulmaz. "Devlet çok büyükler, birkaç eşkiya Türk devletine karşı hiçbir şey yapamaz" der. "Oğlum eşkiya olmuş, haydut olmuş, devlete silah çekmiş insan benim evimi olamaz" der. "Boyle bir evladı zaten reddetmiştin" diye devam eder. "Allah, devlete, millete zeval vermesin" der. Bu sözler karakol komutanının çok hoşuna gider. Babanın iyi bir Türk vatandaşlığı olduğunu söyler. "Bütün Türkler böyle olmalıdır" der. Öndan sonra masanın üzerine bir torba kemik getirilir. Karakol komutanı bir torba kemik göstererek, onun oğlu olup olmadığını sorar. Aslında torbadaki, cesetten çok kemik yığılmış. Fakla parçalanmıştır. Ayak, bacak kemikleri eskir. Parmak kemikleri yoktur. Baba, karakolda sorulan bir tür sorular karşısında "evet" demek gerektiğini bilmektedir. Bu soruya da "evet" der. Derin korku içindedir. Endişe ve panik içindedir. Karakol komutanına herhangi bir soru sormak akıldan bile geçmez. "Bu ceset neden uzun zamandan beri bekletilmiş, neden öldürülmesinden

birkaç gün sonra teslim edilmemiş", "Neden kafası yarım, ayak, bacak, parmaklar neden eskir?..." Bunların hiçbirini sormaz. Bir torba kemik yığınları. Karakoldan çıkarak köyüne doğru yolların.

Yolun ortalarına doğru zihni biraz açılır. Karakol kumandanı başbaşına birlikte oğlunu kırak ettiğini düşünür. Aynı onlar gibi oğlunu suçladığını düşünür. Halbuki oğluya hiçbir çatışma, celimese olmamıştır. Oğlu, sadece eve terkettirilmiş, genitalla çatışmıştır 21-22 yaşlarındadır. Köyüne doğru, eve doğru yurudukçe zihni açılmaya devam eder. Karakolda oğlu için ağılayamıştır bile. Acısını, uzultusunu, yikimini bile ffade edememiştir. Bu köleliğinden, korkaklığından utanç duymaya başlar. Neden eline ceset değdi de, bir torba kemik verimisti? Oğlunun çocukluğu gözünü onune gelir. Şu zaman doğdu, şurada koyunları otlatıyordu. arkadaşları şunları da, iy. bir çocuktu. Herkesi yiyik elineymiş. Sesizdi. İçine kapamıştı. Neden genitalla katıldı? Neden eve terketti?... Butun bunları karmakarışık duygular içinde düşünür. Oğlunu reddettiği için, karakol çaவுşunun butun suçlamalarına katıldığı için biraz daha utanır. Anasını, kardeşlerine neler anlatacağını düşünür. Köleliğinden biraz daha utanır duyur. Oğlunun mücaadesini biraz anlamaya çalışır. Fakat karakolda onun lehinde hiçbir şey söyleyememiştir. Biraz daha utanır. Bu duygu ve düşüncelerle eve kadar gelir. Evin giriş kapısının eşğinde, sırtında bir torba kemikle yere yığılır. Vucudunun yarısı fel' olmuştur.

Kürt insanının ne kadar düşümlü olduğunu, kendi ulusal köleliğinden, ulusal kaynaklarından ne kadar koparışını örneğünü buradaki baba-çocuk oğlu örneği bütün açığıllığı, hiçbir kuşkuyla yer veremeycek şekilde ortaya koymaktadır. Halbuki, devletin güvencik güçleri karakolada boyinesin korenin, sinen, pankliesen Kurt insanlarının kendi aralarındaki kan davalarında ne kadar yığıltı), ne kadar saldırgan ve gözükara oldukları bilinlen gerçeklerdendir. Kürtler, örneğin, bir köpek için 3-5 kişiyi gayet rahat bir şekilde öldürebilirler. Sözde, başına törenlenide de yüzlerce koyun keserler. Sömürgeci basın, Kürtlerin bu gerici ve geleneksel değerlerini "Kürtler namuslarına pek düşkünlüdür" sloganı ile ifade eder. Bu değerlerin sümesini teşvik eder. Zira birbirleriyle kan davaları süresinde uğraşan bir halkın, ulusal sorun üzerinde düşünmesi, ulusal istekler iletir sümesi pek olası değildir.

Köleleşme sürecinin zengin olgusal dayanakları anlamlısı gerekir. Bu sürecin etabete iki yönü vardır. Emperyalistlerin ve sömürgecilerin Kurt insanlarının onurlarını kırarak bakımdan bu tür politikalar uygulamaları normaldir. Bu uygulamaları devlet politikası haline getirmeleri normaldir. Normal olmaları Kürtlerin bu köleliği, bu düşümlülüğü kabul etmiş görünmeleridir. Bu açığılmaları karşı bir bilinci bir tepki oluşturmamalarıdır. Köleleşme sürecinin kavranılması gereken esas yön de burasıdır.

c) Bir toplum tanhının belirli bir dönemide bol-yönet politikasının hedefi olmuşa, o toplum çok büyük bir yıkıma uğramaktadır. Hele hele Kürdistan'da uygulandığı biçiminde bol-yönet ve yok et politikası toplumun beynini dağıtmaktadır. İskeletleri parçalamaktadır. Toplum bir işe gibi, bir pette gibi, hareketsiz, nühşuz ortada kalmaktadır. Belleğini kaybetmektedir. Toplum artık, bir şey olarak algılanmamaktadır. Onun siyasal bir özne olduğu, istek ve iradeleri olan bir güç olduğu kabul edilmemektedir. Toplum, yönetilmesi gereken bir sürü nazaryıla bakılmaktadır. Bu bakımdan bol-yönet-yok et politikasının hedefi olmak, bir ulusun tarihinde karşılaşıla-

bileceği en büyük darbelereindir. Bir tür felakete ve yıkıma uğrayan bir toplum bir daha kolay kendini toparlayamamaktadır. Toplumun derinleşip toparlanmasın son derece zor olmaktadır.

Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması Kurt toplumunun düşmanlarının sayısını artırmakta, dostlarının sayısını azaltmaktadır. Dostlarını çok pasif bir konumda tutmakta, düşmanlarının olağanüstü dercede saldırganlaştırmaktadır. Bir durumda Kürtlerin derinleşip toparlanmalarıyla ilgili bir soru, Kürdistan' ortaklaşa denetleyen bu güçler tarafından işbirliği ve güçbirliği yapılarak yok edilmeye, dağıtılmaya, etkisiz duruma getirilmeye çalışılmaktadır.

Burada şu hususa da gözönünde tutmak gerekir: Ortadoğu'da Kürtlerin nüfusu 30 milyon aşkındır. Kürtlerin ülkesi Kürdistan ise 600.000 kilometrekare ovanıdır. Bölyesine büyük bir nüfusa ve toprağa sahip bir halkın, ulusun neden en ufak bir siyasal statüsü yoktur? Düşünelim ki, Kürdistan sömürge bile olmayan bir ülkedir. Kurt ulusu sömürge bile olmayan bir ulus. 30 milyon aşkın nüfusa sahip olan bir ulus bu kadar sefil, bu kadar köle ve kişiksiz yaşıma biçimine nasıl razı olabilmisti? Halbuki, dünyada 300 bin, 400 bin, 30 bin, 40 bin nüfuslu devletler vardır. Avustralya kitasına yakın bir yerde yer alan Tuvalu, Vanuatu gibi devletlerin nüfusu 10 bin bile değildir. Fakat bunlar bağımsız devletlerdir, kişilik, kimlik sahibidirler. Birleşmiş Milletler'de bayrak dalgalandırmakta-

"Ortadoğu'da Kürtlerin nüfusu 30 milyon aşkındır. Kürtlerin ülkesi Kürdistan ise 600.000 kilometrekare civındadır. Bölyesine büyük bir nüfusa ve toprağa sahip bir halkın, ulusun neden en ufak bir siyasal statüsü yoktur? Düşünelim ki, Kürdistan sömürge bile olmayan bir ülkedir. Kurt ulusu sömürge bile olmayan bir ulus. 30 milyon aşkın nüfusa sahip olan bir ulus bu kadar sefil, bu kadar köle ve kişiksiz yaşama biçimine nasıl razı olabilmisti? Halbuki, dünyada 300 bin, 400 bin, 30 bin, 40 bin nüfuslu devletler vardır."

dırılar... Kürtler kendi kimliklerini, emperyalizmin ve sömürgecilerin kendilerine layık gördükleri bu kimliksizliği den sorgulayamamışlardır? Kürtler kendilerinin Ortadoğu'daki, dünyadaki statülerini konusunda neden herhangi bir siyasal bilince sahip olamamışlardır?

Türk, Arap ve Fars sömürge yönetimlerinin, emperyalist devletlerin, Kürtleri, kendi köklerinden bölyesine uzaklaştırmaları, Kürtleri, kendi ozlerine karşı bölyesine yabancılaştırmaları anlamları bir durum değildir. Yukarıda birkaç defa belirttik. Bu sürecin iki yönü var. Emperyalist ve sömürgeci güçler halklara karşı bu tür bölme, parçalama ve paylaşma politikaları izleyebilirler. Bu düşümlülükler. Uygulamaya koyabilirler. Bu normaldir. Kurt ulusunun bu politikayı uygulamamaz bir hale getirmeye çalışmaması, bunu kabul eden bir du-

ruma girmesi ise normal değildir, yadırgatıcıdır. Örneğin, Kürt ulusunun aydınlarının gücü bir siyasal bilinç oluşturmamıştır. "Türkiye Kürdistanı", "İran Kürdistanı", "Irak Kürdistanı", "Suriye Kürdistanı"... diye konuşmaları anlaşılabilir bir durumdur. Bize, elbette bu süreci, bilimin kavramlarıyla açıklayabiliriz. Bize bu sürecin bir sır tarafı yoktur. Fakat, buna karşı güçlü bir protestonun ifade edilememesi yadırgatıcıdır. Böyle bir yaşam... ulus için büyük bir utanç kaynağıdır. Bu sadece o ulusun değil, insanlığın da utançı olmalıdır. Uluslar onurlu yaşamayı sadece bir hak-hukuk kategorisi çerçevesinde algılayamazlar. Uluslar onurlu yaşamak durumundadırlar. Ulusların sefil bir biçimde yaşamak hakları olamaz. Bu bakımdan, ulusların onurlu yaşamak, sefil yaşamadan kurtulmak mücadelelerine dünyanın devrimi ve demokratik kamununun da yardım etme, bu mücadeleyi arkalamak görevi vardır.

Ötün bunlara rağmen Kürt halkının, ulusal kimliğini kazanmaya çalıştığını, ayağa kalkmaya başladığını görüyoruz. 1989 senesinde Hakkari'de ve Şirîş'te, 1990 yılı Mart ayında Nusaybin'de, Cizre'de görülün ve kısa zamanda Kürdistan'a yayılan gösteri yapma, kepenk kapama gibi eylemler bu anlamla gelmektedir. Bu eylemler kadınlar ve çocuklar da katılmaktadır. "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın PKK", "Yaşasın APO", "Kahrolsun Türkiye", "Kahrolsun Atatürk" gibi sloganlar atılmıştır. Bütün bunlar Kürdistan'da cereyan eden olaylarda, önemli bir nitelik değişmesi olduğu anlamına gelmektedir. Bu durum nasıl gelebilir? Böyle bir sonuç nasıl elde edilebilmiştir?

Bu ki aşamayı bir kere daha karşılaştırmakta yarar var. Bölünmüş, parçalanmış, paylaşılmış bir toplum. Ulusal kimliği inkar edilmiş, aşağılanmış, horlanmış, dışlanmış bir toplum. Kendisine güvenemeyen, ailesine, köyüne, aşiretine güvenemeyen bir halk... Devamlı panik içinde yaşamayan, korkuyu yaşayan bir halk. Duşmanın olağanüstü derecede büyük gören, kendisi olağanüstü derecede küçük gören bir halk... Kendini, ailesini, akrabalarını küçümseyen, düşmanı eşizlemeye yüceltici gören insanlar... Sindirilmiş, kurtulmuş, tam anlamıyla itaat altına alınmış, örgütsüz insanlar. Kendi aralarında kavga olanağın olduğu derecede gözü kara olan, bir köpek için 3-5 kişiyi bile öldürebilen, devlet güçleri karşısında ise son derece korkak, sindirilmiş ve teslimiyetçi olan insanlar... Kimliksiz, işte razı bir ulus... Kimliği, yani Kürtlüğünü ifade ettiği zaman suç olduğuna, suç işlediğine inanmış bir ulus... Devlete, devlet güçlerine karşı en ufak bir işte ilesi sürmeyen, devlet güçleriyle karşı karşıya gelmekten korkan, çekinen bir halk...

Kürt halkı böyle bir durumdan, güçlü bir şekilde ayağa kalktığı, siyasal istekler ileri sürmeye başladığı bir aşamaya geldi. Bu durum "Kürt halkı korku duvarlarını aşmaya başladı" biçiminde ifade ediliyor. Kürt halkı her türlü riski göze alarak ayağa kalkmaya, kimliğini ifade etmeye, savunmaya başladı... Bu elbette çok büyük bir aşamadır. Bu aşamaya kolay kolay gelinmemiştir. Sabırlı, uzun sulkulu çalışmalar vardır. Birlerce şehit vardır... Fakat Kürt halkı kendi kendini olağanüstü derecede küçük gören, düşmanı yücelten bir halk değildir. Bütün güçleri, bütün

kuvetleri yerli yerine koymaya çalışan bir halktır. Kendine, ailesine, arkadaşına güvenen bir halktır. Örgütlü olan, örgütlenmeye çalışan bir halktır. Kürt halkı atık, simsi, korkak, her zaman korkuyu yaşayan, panik içinde bir halk değildir. Kendi kimliğini gururla savunmaya çalışmaktadır. Her şeyden önemlisi Kürt halkı atık dünyada bir eşi daha bulunmaz çok durumunu bilincine varmıştır. Kole yapam, kole ilişkilerinden dolayı utanç duymaktadır. Bu utanç silmeyi en etkili yoldan yapmaktadır, bunun mücadelesini yapmaktadır. Herkes eşit onurlu bir yaşama ulaşmanın kavgası içinde.

e) Bu aşamaya gelirken devletin yoğun propagandasının nasıl etkisi hale getirildiğini, bu propagandanın nasıl aşılacağını belirtmesinde büyük bir yarar vardır:

Diyarbakır'daki 1971 duruşmaları sırasında, Devrimi Doğu Kültür Ocakları'na mensup tutsaklar siyasal savunma yapmak istiyorlardı. Kürt kimliğini ve Devrimi Doğu Kültür Ocakları'nı savunuyorlardı. Onların siyasal savunma yapmak istemeleri, devlet güçlerini, sıkıyönetim mahkemelerini, dolayısıyla sıkıyönetim tutuklarını çok büyük bir endişeye sevketti.

"Örneğin, Kürt ulusunun aydınlarının güçlü bir siyasal bilinç oluşturmamaları, Türkiye Kürdistanı, İran Kürdistanı, Irak Kürdistanı, Suriye Kürdistanı...", diye konuşmaları anlaşılamaz bir durumdur. Bize, elbette bu süreci, bilimin kavramlarıyla açıklayabiliriz. Bize bu sürecin bir sır tarafı yoktur. Fakat, buna karşı güçlü bir protestonun ifade edilememesi yadırgatıcıdır. Böyle bir yaşam ulus için büyük bir utanç kaynağıdır. Bu sadece o ulusun değil, insanlığın da utançı olmalıdır."

mişti. Devrimi Doğu Kültür Ocakları'na mensup tutsakların siyasal savunma yapmalarının engellenmesi için her yol kullanılıyor. Zira bu, Kürtlerin Kürt mahkemeleri karşısında kendi kimliklerini kararı ve ısrarı bir şekilde savunacakları, resmi ideolojinin Kürtleri ilgili görüşlerini eleştirebileceği ilk duruma olacaktı. Böyle bir siyasal savunmanın dosyası girmesi, resmiyet kazanması istenmiyordu. Tüm engellemelerine rağmen arkadaşlar, büyük bir coşkuyla siyasal savunmaları hazırlamaya çalışıyorlardı. Bu siyasal savunmaları engellemek için, MIT son önem olarak rakı alileri, yani tutsakların ailelerini devreye soktu. Aileler arkadaşlara büyük bir baskı özellikle manevi bir baskı, uygulamaya başladılar. Her ziyaret çok güçlü geliyorlardı. Siyasal savunma yapmasını istemiyorlardı. Bunun tehlikesini anlatmaya gayret ediyorlardı. Tutsak arkadaşlar da ailelerine siyasal savunma yapmanın gereği üzerinde duruyorlardı. Ailelerin engellemeye gayreti bir müddet sürüp

gitti. Engellemenin, baskının dozu gittikçe artıyordu. Kimse siyasal savunma yapmasını Kürtlerin ve Kürtlerin varlığını söz edemesini istemiyordu. Hele hele kendi ölünce siyasal savunmaya atılması, onu imzalamasını, mahkemede onu okumasını hiç istemiyordu. En sonra, son bir önem olarak genç tutsaklara şunları söylediler: "Eğer siyasal savunma yaparsanız Kürdistanı" bombalayacaklar. Kürt köylerini bombalayacaklar... Siz Kürtler için, Kürt köyleri için mücadele ettiğinizi söylüyorsunuz. Ama yıllık yapmaya çalıştığınız köyleri bombalayacaklar, öldürecekler. Ve buna siz sebep olacaksınız." Siyasal savunma yapmasını engellemek için bu propaganda o günlerde yaygın bir şekilde yapıyordu. Bütün bu engellemelere rağmen, siyasal savunma yapıldı. Çok da etkili oldu. Kuşkusuz bombardıman vs. olmadı. Bu propaganda devletin Kürdistan'daki siyasal değişimi, resmi ideolojinin eleştirilmesini, resmi ideolojinin inancsızlığı gösterilmesini engellemek için her türlü önemi alacaktı, ahlaki olmayan yolları bile kullanabileceğini açık bir şekilde gösteriyordu.

Siyasal savunmanın yapılması, köylerin bombardıman edilmemesi, bazı aileler üzerinde, halk üzerinde çok olumlu etkiler yarattı.

Benzer bir propaganda 1980'li yılların sonlarına doğru, Kürdistan'da yine yaygın bir şekilde yapılmaya başladı. 1988 yılının sonlarına doğru İsrail işgali altındaki Filistin topraklarında "intifada", yani ayaklanma başladı. Bu başkaldırıyı Kürt televizyonu bütün teferuatıyla görüntülü bir şekilde veriyordu. Çocukların, İsrail güvenlik güçlerine tas atmaları, kadınların, kızların yaralarına aktif bir şekilde katılmaları, esnafın İsrail'in uyguladığı devlet terörünü protesto etmek için sık sık kepenk kapatması, cuma namazları sonunda gerçekleştirilen büyük gösteriler, İsrail güvenlik güçleri tarafından öldürülen gençlerin cenaze namazlarının çok büyük bir kitlenin katılımıyla kılınması... Acaba bu olaylar, benzer olaylar Kürdistan'da da gerçekleşse sonuç ne olabilir? İşte Kürt devleti, Türk sömürge yönetimi muhtemel bu oluşumları karşı karşıya ve yaygın bir propaganda başladı. Türk güvenlik güçlerine karşı kitlesel bir gösterimin yapılması çok büyük katalamların meydana gelmesi sonucunu ortaya çıkarılabildi. Türk güvenlik güçlerine karşı, devlete karşı, Türk sömürge yönetimine karşı kitlesel bir itaatsizlik başlatılması bir-iki kişinin ölümünü değil, çok büyük kitlelerin kılınmasını getirebilirdi. Bunun için hiç kimsenin böyle bir şeyi cesaret etmemesi gerekirdi. Böyle bir itaatsizliği gerçekleştirmek bir tarafta, bunu düşüncem bile çok büyük bir tehlike yaratabilirdi. Kitleleri çok büyük tehlikelere karşı karşıya bırakabilirdi. Bu propagandaya yapanlar olarak ekim birer gün insan bükmeten sozedyordı. Ellerleye, halkın ekim birer gün sekilleri yapıyorlardı. Böylelikle insanlar da bu şekilde bükceklerini anlatmaya çalışıyorlardı. Bütün bunların amacı halkı korkutmak, sindirmek ve panik içinde yaşatmaktır. Yöğun bir devlet terörü kullanılarak halkın devlete, güvenlik güçlerine itaatı sağlanıyordu. Bu propaganda sık sık yapıyorlardı, tekrarlıyorlardı. Kahvehane, camide, çarşıda, pazarda, yolda, değirmende, her yerde... neler olabileceği halka sık sık hatırlatılıyordu. Kürdistan Filistin değildi. Türk

"Türk sömürge yönetiminin Kürdistan konusundaki tek politikası devlet terörüdür.

Türkiye'de, devletin Kürdistan sorunu

konusunda devlet teröründen başka

bir politikası yoktur. Bu politika

devlet terörünü daha çok çoğaltma,

daha çok örgütlenme olarak bellirmektedir.

Devleti modern silahlarla daha fazla donatmak,

haberleşme, ulaşırma gibi sektörlerde

modern teknolojiyi daha iyi, daha etkili

bir şekilde kullanmak olarak görünmektedir."

güvenlik güçleri de İsrail güvenlik güçleri değildi. Türk sömürge güçleri kimsenin gözünü yaşama bilmazlardı. Son derece acımasız ve sert olabilirlerdi... İsrail askerleri gibi taş atan çocuklara karşı plastik mermi fılan kulanmazlardı.

Nusaybin ve Cizre'de başlayan, bütün Kürt şehirlerinde sürdürülen serhihildana çek, "intifada" olayları bu propagandanın da aşidığını göstermektedir. Kürt insanları bu olaylara katılarak elbette çok büyük tehlikelerle karşılaşacakları biliyorlardı. Adeta ölüme doğru gidiyorlardı... Orlaka ekim birer gün insanları bükilemediğini görüyor. Daha büyük bir moral kazandırdı. Bu gösterilere binlerce insan katılıyor. Nusaybin'de, Cizre'de 8 bin, 10 bin civarında büyük bir güç coşkunluğu ve devlete karşı duygularını ifade ediyorlardı. Gösterilere kadınların ve çocukların katılması, aktif görevler almaları çok önemli bir değişti. Herhangi bir ulusal kurtuluş hareketine kadınların katılması, aktif görevler almaları, silahlı eğitim görmesi, silahlı mücadele içinde yer almaları ulusal kurtuluş mücadelesinin önemli bir aşamada olduğunu göstermektedir. Bu ulusal kurtuluş hareketinin niteliği ile ilgili çok önemli bir göstergedir. Bu dünyadaki öteki örneklerinde de genel olarak kabul görmüş bir anlayıştır. Gösterilere ve mitinglere kadınların birlikte çocukların da katılması, resmi eğitimi dışındaki eğitimin, gayri resmi eğitimin yönünü ve gücünü ifade etmektedir. Bu bakımdan bunun da ulusal kurtuluş hareketinin hangi aşamada olduğunu gösteren önemli bir göstergesi olduğu kabul edilmektedir.

Bundan sonra, yani serhihildana çek olaylarından sonra ne olabilir? Devlet ne gibi önlemler alabilir? Bir kere bu olayların devlet için, Türk güvenlik güçleri için, Türk sömürge yönetimi için çok büyük bir şok olduğunu belirtmek gerekir. Devlet, yoğun ve yaygın bir şekilde uyguladığı devlet terörünü bu duyguları baskı altında tutabileceğini, bu duyguların ifade edilmemesi engellenebileceğini, hatta, Kürtlerin ulusal duygularını tamamen yok edebileceğini, halk ıyğınları üzerinde resmi ideolojinin egemen kılınabileceği düşünüyordu. Olaylara katılanların "bir avuç ekyış", "bir avuç hain" olduklarını ileri sürüyorlardı. "Halk ekyışları karşı, halk devletin yanında" diyorlardı. Durumun hiç de böyle olmadığını somut bir şekilde ortaya çıkardı. Bir avuç deneler çokluk çoktu, kadınerkek, genç-iyiyle binlerce insan idi. Bazı sloganlar kararlı ve güçlü bir şekilde ifade ediliyor. "Kahrolsun Türkiye", "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın APO", "Yaşasın PKK", "Kahrolsun Atatürk" sloganları kitlelerin düşüncesinin ve eyleminin iğnini ve yönünü açık bir şekilde gösteriyordu. Bu

bakımdan devlet, valiler, kaymakamlar, Türk güvenlik güçleri, Türk sömürge yöneticileri, polis, asker, jandarma, özel tim, komut, muhbir vs. büyük bir şok yaşıyorlardı. Milletvekilleri, bakanlar, Ankara'dan gönderilen siyasal parti temsilcileri de öyle...

Bütün bu gelişmelerine rağmen, Türk sömürge yönetiminin Kürdistan konusundaki tek politikası devlet terörüdür. Türkiye'de, devletin Kürdistan sorunu konusunda devlet teröründen başka bir politikası yoktur. Bu politika devlet terörünü daha çok çoğaltma, daha çok örgütlenme olarak bellirmektedir. Devleti modern silahlarla daha fazla donatmak, haberleşme, ulaşırma gibi sektörlerde modern teknolojiyi daha iyi, daha etkili bir şekilde kullanmak olarak görünmektedir. Helikopterleri artırmak, daha çok puma, daha çok kobra satın alarak, Karakol sayısını artırmak, Karakollarda görev yapan askerlerin sayısını artırmak. Kurucuların sayısını artırmak. Özel Tim mensuplarını daha çok maaş verelim. Yeni havaalanları kuralım. İki filo savaş uçağı daha satın alalım vs. dikiileri telere, mayın tarlaları, gözleme kuleleri vs. Devlet, öyle bir politika uygulayalım ki, hiç kimse Kürtlerle ilgili duygular ifade edemesin. Öyle bir baskı, öyle bir yıldırma politikası uygulayalım ki, hiç kimse Kürt olamaktan, Kürtlerin ulusal haklarından sozodemessin... Buna teşebbüs ettiği zaman tepelerinde devletin demir yumruğunu hissetsin. Korkusun, sinsin, geri çekilsin... Devlet terörünün amacı kısaca budur. Fakat her türlü devlet terörüne rağmen, bunun ortaya çıkarcığı bir tür türlü yoksunluklara, mağduriyetlere rağmen insanlar ulusal kimliklerini, Kürt kimliklerini büyük bir inançla ve kararlılıkla ileri sürüyorlar. Kendi kimliklerini sorguluyorlar. Türk sömürge yönetimini dışlıyor ediyorlar. Kürtlerin de özgür ve bağımsız yaşamaya, bütün uluslarla birlikte eşit, onurlu bir şekilde yaşamaya haklarının olduğunu vurguluyorlar. Türk sömürge yönetiminin dayattığı kole yaşamını kesintilete reddediyorlar. Bu yaşamdan utanç duyduklarını belirtiyorlar... Yığınlar devlet terörünü göğüslemeye ve bunu aşmaya çalışıyorlar. İşte bu, devletin Kürdistan politikasının, yani devlet terörünün iflas ettiği anlamına gelmektedir. Yani, devletin buna terörün artık bir işe yaramamaktadır.

Bu noktada devlet Kürtlerin en çürümüş kesimleriyle işbirliği içinde olarak Kürt dili konusunda ve Kürt kültürü konusunda bazı baskılarını hafifletmesini düşünmelidir. Burada amac, kuşkusuz Kürt toplumunun diri kesimlerini etkisiz hale getirmek, onları ideolojik ve politik faaliyetlerini sınırlandırmaktır.

DEVAM EDECEK

İmpressum:

Vi. a.d.P.:
A. Engizek
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası:

StadtSparkasse - Köln
A. Engizek
Konto Nr.: 27 60 29 52
BLZ: 370 501 98

Avusturya

22.50 s.
Belçika 75.00 sfr.
Danimarka 10.00 sfr.
Fransa 7.50 ft.

Hollanda

3.75 hlf.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 skr.
Norveç 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Büyük 15 Ağustos Atılımının 6. yılında

Baştaraf 7. sayfa

Bazıları Türk sömürgeciliğiyle ilgili ve tartışılmasını epeyce illeştirmişler ve mevcut gelişmelerin bu yönü fırsatları artıracakı umuduyula beklemekteydiler. Talabani gibi güçler ise, hemen ABD'nin yokunu tıfılamakla meşgul idiler. Devrik Kuveyt emiri ile Talabani, aynı anda ABD'ye avuç açan bu iki güç birbirine ne kadar da çok benzemektedir. Halkımız şimdi bunların gerçek yüzünü bir kez daha açıkça görmektedir.

15 Ağustos Atılımının altıncı yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin sağladığı gelişmelerin, ayaklanan halkımızın ortaya koyduğu direngen tutumun Ortadoğu ve dünyadaki etkileri oldukça büyük olmuştur. Geniş bir yığın ayaklanan kitlelerin güçlüyle birleşen ulusal kurtuluş hareketini ve önden PKK, bu gerçekliğiyle Ortadoğu siyasal ortamını yıkandan etkileyen ve Ortadoğu devrimci ilerici güçleri için önemli bir itfak gücü olduğunu kanıtlayan bir güç olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Yine, baktar ayaklanmasyla birlikte Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu bölgede ve dünyada en çok tartışılan bir konu olmuştur. Dostlarımızın sesi daha güçlü ve güçlü çıkarken, her türlü düzünmanizm suçluk terler dökmek zorunda kalmıştır. En ağır baskı ve katliamlara karşı ayaklananların direniş gösteren halkımız bu eylemi, çeşitli ilerici-demokrat çevre ve halk toplulukları tarafından coşukıyla karşılanırken, düzünmanizmde bile isteksize bir saygı uyandırmıştır. Faşist-sömürgeci Türk rejiminin uluslararası kamuoyunda teşhir ve terotil edilmesi, dostları bile bu haliyle onun savunamaz hale gelmiştir. Avrupa Parlamentosu'nun aynı ayaklanma üzerine aldığı karar, Türk rejimi için önemli bir darbe, mücadelemiz içine yeni bir gelişme ve kazanım olmuştur. Mücadelemizin kamuoyunda daha yaygın tanınması ve onunla ilgili ve dayanağı arayışlarının artması yaygın yaşanan bir gerçek haline gelmiştir. Çok çeşitli kurum ve kuruluşlar Kürdistan'daki gelişmeler üzerine toplantılar du-

zenlemişler, durumları tartışarak Türk rejimini kırınayan ve halkımızla destekleyen bildiriler yayınlamışlardır. Başta İsveç, Almanya ve Fransa olmak üzere bütün Avrupa devletlerinin parlamenterleri Kürdistan'daki gelişmeleri görüşen özel oturumlar düzenlemişler zorunda kalmışlardır. PKK'ye karşı faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaşın en çok destekleyen parlamenterler bile, PKK önderliğinde Kürt halkının yürüttüğü mücadelesinin selamlaması gerektiği, böyle bir mücadeleye "terörizm" demenin en büyük tarihi hata olduğu açıklanarak, bu konuda hükümetlerin yürüttüğü politikaları güdeltirilemiştir. Federal Almanya Disiplin Bakanlığı sözcüsü, meclislerinin yaptığı açıklamada, "Sindiyde kadar izledığımız yöntemler binlerce kişiyi ölmeye yol açarak so-nuçsuz kaldı, yeni yöntemlerle yaklaşmamız gerekiyor" diyerek, hem yürüttükleri PKK davasından da öte yitirtilen Kürdistan'da uyguladığı sö-mürgeci özel savaşın arkasında doğrudan kendilerinin olduğunu, hem de başanışız kaldıkları bir taraf olmak zorunda kalmıştır. Kısaca, Newroz ayaklanması ile Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu uluslararası politikanın gündemine tam olarak girmiştir.

PKK önderliğinde halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi 15 Ağustos Atılımının yedinci mücadele yılına işte bu gelişmeler temelinde girmektedir. Eğer bu gelişmeler doğru temeldir ve gerekleri yerine getirilerek görevlere tam olarak sahip çıkılırsa, yedinci mücadele yılının daha büyük bir zafer yılı olmasını engelleyecek hiçbir neden yoktur. Kuşkusuz faşist-sömürgeci düşman, mücadelemizi boğmak ve Partimizi tasfiye edebilmek için daha çok çaba harcayacak ve elinden gelen her şeyi yapmaya çalışacaktır. Daha şimdiden Irak'a karşı müdahale adı altında tüm ordusunu Kürdistan'a yılmış, halkımıza ve gerillaya karşı daha çok askerî savaşlar hale gelmiştir. Önümüzdeki süreçte Irak'a karşı savaş

grişip Ortadoğu çapındaki bir savaşına mı katılacaktır? Yoksa mevcut durum devam ederek savaş bu sınırlar çerçevesinde mi sürdürcektir? ABD, Türk devleti ile Talabani ve benzer güçlerin ittifakını mı yaratacaktır? Bütün bunlar her olası gelişmeler dahilindedir. Ancak hangisi olursa olsun, faşist-sömürgeci rejim esas olarak PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşacaktır, onun savaşına Kürdistan üzerinde olacaktır; savaşın başta faşist-sömürgeci rejimin yapılabileceği şey yoktur, bunun dışında tamamen çözümsüzdür ve savaşta da çözümler kaiddeye çözümlenir ve dağılmaktadır. Diğer taraftan ve bölgedeki gelişmeler ne olursa olsun, bizim açımızdan da ulusal kurtuluş için savaşmaktan, gerillay ve halk ayaklanmalarını örgütlemekten başka doğru ve insanı olan bir yol yoktur. Her türlü gelişmeye karşı bizim dayatacağımız ve dayatmamız gereken tek şey, ulusal kurtuluş hareketimizi yükseltmek, bunun için örgütlenmemizi ve savaşımızı geliştirmektir.

Böyle bir gelişmeye yaşamak ve ulusal kurtuluş mücadelemizi zafere doğru ilerletmek için gücümüz vardır. Koşullar ve ortam böyle bir gelişme için daha da elverişli hale gelmektedir. Kaldı ki, hiçbir ortam geçimizimz on yitkiden daha olumsuz ve elverişsiz olmaz. Bizim mücadelemizin de dayatmasıyla Ortadoğu'daki temel sorunların çözümü daha da güncel bir konum kazanmaktadır. Geçmişin o denli olumsuz koşullarında böyle-gökemli gelişmelerin yaratmayı başaran bir güçten, bundan sonra daha da çözüm yoluyla giren bir ortamda kesin sonuç verici gelişmelere ulaşmaması için hiçbir neden yoktur. 15 Ağustos Atılımının başlangıcı ödenimi, o zamanki koşulları hatırlatıyor, her şey birak da elyordamları yürütüldüğüne, bilinmezlik bu yolla aydınlatılıyor ve büyük gelişmelerin temeli böyle atılıyor. Şimdi durum çok farklıdır, her şey aydınlatılıyor. Ulusal kurtuluş savaşını bir teori olmaktan çıkması, varlığını belirleyen bir gerçek haline gelmiştir. Halkımız kesin terchini ortaya koymuş ve her şeyle ulusal

kurtuluş savaşını destekler ve tarihi eylemine kalkışır düzeye ulaşmıştır. Partimiz yürüttüğü mücadeleye daha biçimle tecrübeler kazanmış ve önder bir güç olarak yapısını sağlamlaştırmıştır. Artık bütün bunları yükselen bir ulusal kurtuluş savaşında ve ulusal işyunda birleştir-mek hem mümkün, hem de mutlaka başarmamız gereken vazgeçilmez bir görev haline gelmiştir.

Burada elbette en büyük görev öncüyü düzmektedir. Önemli olduğu gelişmelerin seyni yine öncünün örgütlülüğü ve mücadelesindeki belirleyicidir. Bunu sağlayacak bir öncülüğe mutlaka ulaşmamız ve gelişimin her tür hata ile yetmez durumlarını aşmamız tarihsel bir zorunluluktur. PKK II. Ulusal Konferansı, en üst düzeye bu durumu yenilen çözümleri, tutturulması geriden sevinçliye gelişimi ve başarmamız gereken görevleri açık bir tarzda belirtmiştir. Hem önderim diyenler ve hem de sıradan insanlar için, yamaların gereken gerçekliği açıkça ortaya koymuştur. Parti Önderliği halkımızın geçmiş yaşamı ve bundan kurtulmak için aşırı düzeyde ciddi insanı görevi çok çarpıcı bir tarzda şöyle dile getirmiştir:

"... Kürten, halk olarak, kendileri için savaşmadıkları, başkalarının askeri oldukları, tarihte ve günün-

müde sıkça söylenen bir sözdür. Biz, bu sözü, PKK önderliğinde mahkum etmek istedik; Kürt halkını kendisi için savaşan bir halk gerçekliğine dönüştürmek temel bir görevimizdir dedi. Bu, anlaşılır ve mutlak ulaşmamız gereken bir sözdür. Dünyada bütün daha realizme bir çimde başkalarının askeri olan bir halk yoktur. Bu, şu sonucu ortaya çıkar: Hangi koşula olursak olalım, olanaklar ne olursa olsun, kendisi için savaşan bir halk olmalı. Başka hiçbir sebepten bahsedilemez. Ve sıradan bir insanın diyen her halk mensubunu, dört elle bu işe sarılmasından başka caresi de yoktur. İnsanlık tarihi, bizim için bundan başka bir anlama sahip değildir."

Temel insanı görevi yönelik yapılan bu yüce çağrısı gereken koşulları vermek için, 15 Ağustos'un aydınlatıcı çizgisinde ulusal ve toplumsal kurtuluşumuz için topyekün savaşımı; PKK II. Ulusal Konferansı'nın belirlendiği devrimci görülen başarıyla yerine getirecek, şanlı 15 Ağustos Atılımının yedinci yılına daha büyük bir zafer yılı, devrimci kazanımlarla dolu bir yıl yapalım!

15 Ağustos Atılımının 7. yılına glisri üzerine ayrıntılı değerlendirmelerimiz bir Özel Sayı ile okuyucularımıza sunacağız.

Emperyalizmin ulusal-kültürel...

Baştaraf 10. sayfa
kotasına Kürtük adına aldatmak içreng olduğu kadar yakıcı ve tehlikeli bir saldırıdır. Özgürlük, üzerinde oyun oynanabileceği bir kavram değildir.

Sonuç olarak denilebilir ki; kim ne derse desin, kim ne planlar hazırlasın, kalkışsa kalkışsın Kürdistan'da son ve en gerçek sözü halkımız söyleyecektir. Halkın kendi öz iradesiyle verdiği karar olmalıdır, bu karar dikkate alınmadan dayatılan hiçbir "çözüm" geçerli olmaz. Ulusal-kültürel özellikler gibi planların arkasında yer alan feodal-komprador kesimler, bunları uzantıları ve her biri bulundukları emperyalist ülkelerde aşuk türediler durumuna getirilmiş bulunan küçük-burjuva re-

formistlerinin arkaalanında halk desteği yoktur, kalmamıştır. Hatta bir-çokları Kürdistan halkıyla en sıradan bir ilişkiye dahi bulunmamaktadır. Dolayısıyla işbirlikçi dayandırmak istenen sepekte ölü bir sepektir. Kürdistan halkı terotil bir işbirlikçilik-radikal çizgiden yana koymuştur ve her geçen gün bunu daha da belirginleştirmektedir. Bütün baskı ve engelleri rağmen, bu çizgini temsalcisi PKK-ERK-ARGK etrafında daha sıkı kenetlenerek kendi seçeneğini, yani devrim seçeneğini güçlendirmektedir. Bu arada Türk burjuva partilerinin geliştiirmek istedikleri altınadına yöntemlerin de nafille bir çarpıştan öte geçmeyecek, bunun halatı etkileri gibi PKK'yi durdur-maya yetmeyeceği açıktır.

Serihildan sürecinin ilk zirvesi...

Baştaraf 28. sayfa

katlarımız N. Aslan adlı piyongan avukatı olarak kişinin seyyirciler arasına bulunmasını itiraz edince, federal savcılardan biri hiddetle söz alarak "Şaşıyor muydun", "bir Alman avukat başka bir Alman avukatı salondan çıkılmasını nasıl taleb edebiliyor?" Fakat ne garipir ki, aynı savcı bizzat alarak atlayıp da İsveçlere karşı karar gidiyor, Ali Çetiner denilen ajansı kendi ülkesine ve halkına karşı kullanmak ve yalancı tanıklık yaptırarak Üzere Alman'ya'yı getirebilir. Buna hiç şaşır hayret etmiyor ama. Ne kadar açık, Alman Alman'a bir şey söyleyince başkası hemen katliyor, iş iş Kürde kırımda ya gelince herkeşe anasının ak süttü gibi güler, vicdanları son derece rahat, çok doğa bir olay olarak görüyorlar ve hiçbir değer yargısıyla da çatışmıyor.

"Uyar insanlığı" Kürt ve Kürdistan gerçeğini nasıl bakışla ilişkin benzer daha pek çok örnekler sıralamak mümkün; ancak bu kadar da durumu yeterince izah edebiliyor, o nedenle uzatmaya gerek görmüyorum. Ne denli üzücü bir gerçeklik karşı karşıya olduğumuz ortada. Ama işin esas ve daha da üzücü yanı, kendi insanımızın durumudur; kendi gerçeğini sömürgeci işgalci güçlerden daha çarpık yaklaşıp,

koleliği benliğine sindirmiş, en kutsal değer olarak bellediği aile, namus, din, vatan anlayışı bütününü düşmanına hizmet eder biçimde çarpıtmış Kürt insanının durumudur. Herhale düzünde vatani uğruna veya bağımsızlığı, özgürlüğü uğruna ölümü "boşuna bir ölüm", hatta "akılsızlık" olarak değerlendiren ve göze almazken, en sıradan bir mesele yüzünden, hatta bir tavuk yüzünden çok çok insanın öldüğü veya öldürüldüğü bir toplum daha göstermek kolay olmasa gerek.

İşte PKK, bu denli çarpılmış Kürt ve Kürdistan gerçeğini düzeltmenin, doğruyu ve yanlış, güzel ve çirkin olanı aydınlatmanın, gerçekleri yerli yerine koymanın amansız kavşasını veriyor. En başta da kendi içinde, Parti saflarında netleşmeye, toplumumuzun bu çarpılmış yapısının Parti ortamına yansımaları engellemeye, yoğun eleştiri ve tartışmalarla süren eğitim faaliyetleri insanlarımızı düzeltmeye ve iletmeye büyük önem veriyor. Çünkü kendi içinde böyle bir arınlaşma sağlayamayın ve bunu sürüklü kılmayın partinin Kürdistan toplumuna önderlik edebilmesi, halkımız bu olumsuz durumdan kurtarabilmesi ve toplumun bunca terfizi edilmemiş değer yargılarını düzeltilmesi olanaksızdır. Ve çok açıktır ki, bu yapıma-

dıktan sonra, yani toplumumuzun kendi kendisine, kendi gerçeğine doğru bir temelde yaklaşımı sağlanmadıkdan sonra başkalarından, dış çevre ve güçlerden doğru bir yaklaşıp beklemek de gerçekçi olmayacaktır.

Bu anlamda Parti tarihimizde her önemli toplantı ve zirve, kongre ve konferans gibi her platform bu doğrultuda yetkin ve ilet adamlarının adı olduğu birer dönüm ve atılım noktası olmuştur. Parti I. Konferansı, II. ve III. Kongreleri gibi, ayaklanan bir halk gerçekliği pratikte varmış olduğumuz tarihi bir süreçte gerçekleşen II. Ulusal Konferansımızın da en başta tartışılması hususunda derin de-ğerlendirmeler yapıp daha da ilet adamları, III. Kongre'den bu yana yürütülen devrimci çalışmayı irtedilmiş, ordu ve savas, cephe ve kitle eylemleri, ilişki ve ittifaklar gibi temel alanlardaki gelişmeleri değerlendirip yanlış ve hatalı anlayış ve pratikleri mahkum ederek önemi karşılayacak büyük kararlar aldığı, ve bütün bunların da ulusal kurtuluş mücadelemizi daha ilet saflarına taşımada önemli bir rol oynayacağı muhakkaktır. Bu açıdan PKK II. Ulusal Konferansı, emperyalist, sömürgeci ve işbirlikçi-teslimiyetçi karşı-devrim cephesi için olduğu kadar, PKK'nin zaferi gösteren çizgisini ve Parti ruhunu aşındırın tüm gerici yaklaşımlara karşı da en anlamlı bir cevap olarak, hareketimize ve mücadelemize büyük bir atılım yapptarak yeni tarihi bir zirve olarak ger-

çekleşmiştir.

Partimizin, özellikle 1983 yılında beri kendi içinde de yoğunlaştırarak yürüttüğü ve birkaç ana ödenmeden oluşan eleştiri ve özleştirici faaliyetleri, bu çalışmalarda özellikle Parti Önderliği tarafından geliştirilen ve gerçek Parti militanları tarafından uygulanan görüşler, günümüze kadar yaratılan büyük politik ve pratik gelişmelerle pratiğin kendisi tarafından kesin bir şekilde doğrulanmıştır. Açık ya da gizli, kim ki bu gerçekle inanamaz ve aksini düşünür veya iddia ederse, gerçek anlamda o bir artniyetlidir, PKK'nin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin karşısında olan biridir. Geline nokta da durum da artık kesin bir sonuç vermiştir. İnanıyoruz ki, II. Ulusal Konferansı, bütün bu hususlarda da en kapsamlı ve doğru değerlendirmeleri yapmış ve her şeyi yerli yerine oturtmuş ve derin anlamlı olan sonuçları ortaya çıkarmıştır. Mücadelede yer alan diyen hepimiz bu gerçekleri karşısında kendi durumunu ortaya koyması ve kendisi için söyleyecek söz olmasa gerektiğini biliyoruz. Ancak Partinin ortaya çıkardığı gerçekleri geri bir düzeye tekrarlarmaktan ziyade, sözün pratiğe yaşam ve çalışmaya söylenmesinin ve özleştirmenin devrimci pratikle yapışmasını en doğru tutum olduğunu inanıyoruz.

Partimizin, başlanan serihildan'ın II. Ulusal Konferansı değerlendirmesi ve 1990'ın 15 Ağustos'unu böyle karşılaması son derece anlamlı ve

önemlidir. İçinde bulunduğumuz süreç, aynı zamanda tarihi 15 Ağustos Atılımına da yeni bir yıldönümü sürecidir. Ulusal Konferansı karşıladığımız bu 15 Ağustos'un daha büyük mücadelelere ve gelişmelere sahne olacağını inanıyoruz. Parti II. Ulusal Konferansı'ndan da aldığımız güç, böyle anlamlı günleri ve yıldönümleri daha büyük serihildan'ları yaratarak karşılamalı, sömürgeci düşmanın yürüğe her zaman körü salmalı, Başkan APO'nu gösterdiği hedeflere dev adımlarla yürüyecek 90'ın ılışlı zafer yıllarına çevirmeyiz.

Konferans hakkında henüz bilgimiz sınırlı da olsa, Parti Önderliğimizin denetiminde yürütülen her çalışmamızın halkımızın yararına ve devrimimizi ilerletici en doğru ve yeterli çalışma olduğuna yürekten inanıyoruz. Bu inancı, tüm partilerin ve halkımızın; Konferansı yaptığı çağrıları gerektirici biçimde karşılamak, bütün olanaklarını seferber ederek Konferansı kararlarını pratikte başarıyla hayata geçirmeye, Parti, Cephe ve Ordu çalışmalarını Parti çizgisi ve Konferansı kararları temelinde sürekli güçlendirmeye, 15 Ağustos atılımı ruhunu sürekli yüceltmeye çağırıyoruz.

-Yaşayan PKK II. Ulusal Konferansı!

-Bili Serok APO!

F. Almanya-PKK Davası tutukluların 13 Ağustos 1990

SERİHİLDAN SÜRECİNİN İLK ZİRVESİ II. ULUSAL KONFERANS NİHAİ ZAFERİ YAKINLAŞTIRAN ÖNEMLİ BİR ADIMDIR

Genelde saldırganlığının doruğunda bulunan gerici-empyalist cepheye ve özellikle sömürgeci Türk burjuvazisinin ülkesinde yürüttüğü olduğu özel savaşın inihahi planı ve politikaları ile, umudunu sömürgeci özel savaşın başarısına bağlayan ve PKK'nın bir an önce imha edilmesini içine adeta avuç açmış dua eden ilk miliyetçi ve işbirlikçi reformistleşkalarının beklentilerine varılan en anlamlı ve Partimizin galibini yarışır bir cevap olan PKK II. Ulusal Konferansı'nın tüm çokmizla selamlıyoruz.

Güncel dünya durumu ve koşulları gözönüne getirildiğinde, güçlü bir enternasyonalist öze ve muazzam bir devrimci pratikçe sahip bulunan Partimizin böylesi bir toplantıya başarıyla gerçekleşmiş olması; bir kat daha önem kazanıyor. Çirkat, kabul etmek gerek ki, bu geçiş bir durum da olsa, günümüzde bu tür anti-empyalist, dolayısıyla sosyalizm ve insanlık değerlerinin temsil edildiği platform pek sık gerçekleştirilmiyor. Örneğin, Konferansımızla hemen hemen aynı süreçte gerçekleşen ve bütün dünyada dikkatle izlenen SBKP'nin 28. Kongre olayı var. İlerici kesimler bu platform olumlu beklentilerle izlerken, empyalistlerin bu zemine gelişen tartışma ve kararları etkilemek amacıyla bir dizi etkinliğin gerçekleştirildiğine tanık olduk. İlk kuşkusuz, tam da Moskova'da kongrenin toplantı halinde bulunduğu günlerde denk getirilen NATO Londra Zirvesi ile Zengin 7'ler" denilen empyalistlerin Texas-Houston'daki toplantıları, esas olarak bu platformdan yükseltilen düşüncülerin bir radikal çıkışı engellemek, karşılamaya amacıyla yapıldı. Nitekim bu amaçla Londra ve Houston'dan surekli olarak Moskova yönüne sinyaller gönderildi: NATO'nun kır yıl yıldıran bu yana ilk strateji değişikliğine gittiği, Sovyetler'in artık bir saldırgan güç ve bir tehlike olarak görüldüğü türünden açıklamalar, Sovyet liderleri NATO toplantılarına çağırma kararları veya bölümleri inkişafı, sözkonusu amaçlı sinyallerin belli başlılarıdır. Sonuçta, simirli odaklarımızla izleyebilecekleri kadavraları, yoğun bir ilgi odağı ve oldukça kasımları eleştir ve tartışılmasına sahne olmasını verdiler. SBKP 28. Kongresi'den ileri insanlığın beklentilerine yanıt veren, devrimci ve sosyalist değerlere kararlı bir sahip çıkışı anlamına gelen kararlar çok içkindi. Zaten iki yıl sonra tekrar konuşmaya gidenin doğrultusunda karar, bu toplantının fazla çokmizle olamadığını, mevcut sorunların adeta iki yıl durdurulması biçiminde bir orta yol üzerinde uzlaşma sağlandığını göstermektedir ki, bu durum da yukarıdaki sayımları doğruladığı niteliktedir. İşte böyle bir dönemde ve ortamda gerçekleşen PKK II. Ulusal Konferansı'nda, empyalizmin doğrusiz saldırganlığına karşı koymak için bir yola olarak halkların devrim mücadelesinin geliştirilmesi gereğinin vurgulanması ve bilimsel sosyalizmin geliştiği özünü alan inançın en kararlı biçimde dile getirilmesi son derece anlamlı ve önemlidir. Bu özelliği, Konferansımız, halkların çabaları ve iz radelemlerine esas alarak, her türlü insanlık değerlerine sonuna kadar sahip çıkıldığı ve dolayısıyla da günümüz dünyasının çözüm gücü yükselen devrimci platformlarından biri durumuna getirmektedir. Bu konumuya da II. Ulusal Konferansımız, ulusal kurtuluş mücadelemizin geleceğini güvence altına alırken aynı zamanda,

Kürdistan devriminin Ortadoğu ve dünya devrimleri açısından onayacağı ve günümüzde daha da belirginleşmiş bulunan rolü nedeniyle, dünya devrim cephesinde de enternasyonalist katkısını sunmuş oluyor. Hedefi bir de Irak-Kuveyt olayları nedeniyle savaş eleştirisi bugün yeniden Ortadoğu'yu sarırdığı ve ABD ve NATO empyalistlerinin olanca ağırlıklı ve askeri varlıklarıyla bölge üzerine bir kabus gibi çökmeye çalıştıkları düşünüldüğünde, bu katkının önemi daha da büyüyor.

Çok iyi biliniyor ki, en yetkili empyalist ağızlar, genel sekreteri de dahil birçok NATO yetkili ve sözcüsü ile ABD yöneticileri her fırsata PKK'nın kendileri için ciddi bir tehdit olduğunu beyan etmiş ve etkilemek istiyor. Öyle ki, NATO içinde zaman zaman tartışılan "Bölge dışı müdahale teorisini" ağırlıklı kabul görmeye başladığında bile PKK tehdidi önemli bir unsur olarak görülmüştür. Bilindiği gibi, NATO'nun esas yönünü Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerine yönelik olduğu söylenirdi. Fakat, Ortadoğu'daki alanlarda çeşitli donemlerde yaşanan olaylar nedeniyle bölge dışı müdahale tartışmaları da kimi zaman gündeme gelmekte, ancak pek kabul görmeleymeydi. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanan gelişmeler, NATO'nun yönünü ve ilgisini başka alanlara, en başta Ortadoğu'ya yönelmesini birlikte getirmiş, böylelikle "Bölge dışı müdahale teorisini" giderek NATO içinde daha fazla taraftar kazanmaya başlamıştır. Ortadoğu'da ise, bazı anti-ABD ve anti-empyalist üyelerle birlikte dikkatleri an fazla PKK üzerine odaklamışlardır. Daha kısa bir süre önce ABD eski savunma bakanı W. Crowe, "Irak, İran ve Suriye'de faaliyet gösteren PKK'nın Amerika ve NATO'nun tehdit ettiği" belirtirken, bir kez daha Partimizi empyalistlere baş hedef olarak gösterdi. Körfez'deki son gelişmeler üzerine, Irak'ın Türkiye'ye saldırması gibi bir olasılığın son derece zaif olduğunu, çok iyi bilmesindeyiz. NATO'nun neredeyse sürekli üç öğün TC'ye güvence verme gereği nereden doğuyor? Besbelli ki, onları kaygılandıran ve korkutan esas unsur, devrimci çizgisizlik PKK'nın öncülük ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bütün bu unsurlar, ulusal kurtuluş mücadelemize yeni ve güçlü atılımlar yaptırarak nitelikteki PKK II. Ulusal Konferansı'nın, empyalizmin çok çeşitli saldırı ve kompolarıyla yüz yüze bulunan bölge halkları açısından da hayli önem taşıdığını göstermektedir. Çünkü Kürdistan devriminin zafere bir adım daha yaklaşması demek, empyalizme bölge geliştiğinin ayrı oranda gelişmesi ve birtakım oyunların bozulması demektir. Bunun somut bir kanıtı olarak, ABD empyalizminin Doğu Avrupa'dan sonra Ortadoğu'ya atmak amacıyla daha çok Türkiye üzerinden teşahhalemleri çalıştığı ve belki de bugünkü olayların bir hazırlığı ve ön provası niteliğindeki durumların, Newroz dönemi halk ayaklanmalarımız sayesinde boşa çıkması olgusu anılatılır.

Türkiye açısından ise, her yönüyle çok daha belirgin bir etki sözkonusudur. Her şeyden önce Konferansımız, ulusal kurtuluş mücadelemizin en yakın mültefik durumundaki Türk halkı ve devrimci-demokratik güçlerin için de önemli bir kazanım ve büyük bir destekler. Ulusal kurtuluş mücadelemizin her leni adımı ve her başarısı, 12 Eylül faşist rejiminin

cenderesinde olabildiğince sıkıştırılmış Türkiye halk ve devrimcilerinin daha rahat soluk almasını sağlamaktadır. Ayrıca Konferansımız, dünya devrim cephesinde ve tahli, dünya ve bölgeci gelişmelerin Kürdistan ve Türkiye'ye hangi biçimlerde yansıyacağı ve buna yönelik olarak devrimci tavır ve hazırlıkların nelei olması gerektiği hususlarında yapılan belirlenmeler, ulusal kurtuluş mücadelemiz gibi Türkiye devrimci-demokratik mücadelesinin de önünü açıcı niteliktedir. Diğer yandan, Kürdistan'da gerilla hareketimize savaşın kendisi için tam da bir düm-kalım mücadelesi haline geldiğini çok iyi kavramış bulunan sömürgeci-faşist rejim, bütün iç ve dış politikalarını mücadelemizi ezme planlarına göre belirlenmekte ve bütün olanaklarını bu yolda seferber etmiş bulunmaktadır. PKK'yı imha etmek ve kendi köhne, pis varlığını ayakta tutabilmek amacıyla, ilerici insanlığın tırzalarına, hatta ağababası empyalistlerden gelen uyarı ve ikazlara bile kulaklarını tıkayarak, tarihin ender tanık olduğu kırı bir özel savaşın son hadine kadar tırmadığını var. Bu yönlemler çok kısa sürede sonuç almadığı takdirde kendisi için ne büyük vehimlerle doğabileceğini görüyor, o nedenle de her türlü vahşetle sergileyecek, en alakaço komplo ve entrikalara başvurarak sonuç almak istiyor. Tam da kendini bu tür hülyalara kaptrırdığı bir dönemde II. Ulusal Konferansın gerçekleştirilmiş olması, sömürgeci burjuvazinin heveslerini bir kez daha kursağında kırıyor ve dünyasını karartıyor.

Türk burjuva egemenlik sisteminin yaygıy yaygınamasının, ayakta kalıp kalamayacağını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yakından bağlı olduğu gereği dylesine bariz ve belirgindir ki, bunu, sistem temsilcilerinin her hareketinde ve adımında, her sözünde ve beyanında görmek, izlemek mümkün. Örneğin Partimizin 1990 yılı başımlışlığı ve özgürlük mücadelesinin nihai zafere yılları olarak değerdendirildiği, eğer yürütüş tarzımız Partinin çizdiği biçimde ayardı ve de bunu aksatmazsak, bu on yılda hedefe ulaşabileceğimizi olanaklı olduğunu belirtir. Bunun etkisinin TC'ye nasıl doğduğunu yansıdığını, geçtiğimiz günlerde Kürdistan'a giden Oza'nın dönüşte Yazgotta yaptığı açıklamada, "Güneydoğu'daki ayrılıkçılık hareketi küçümsemeliyiz. Önemizdediğin on yıl en kritik yıllarıdır" tarzındaki sözlerinde açıkça görülebiliyor. Kısacası bizim için zafere yılları olabilecek bir süreç, sömürgeci-faşist rejim için çökme ve ölüm yılı olarak açığırt ve düşmanın kendisi de bunu görüyor. Bu açıdan da, içinde bulunduğumuz süreçte PKK II. Ulusal Konferansı bir zirvenin gerçekleşmesinin, hiç kuşkusuz Kürdistan halkı kadar Türkiye halkının da bu ucube faşist rejimin kurtuluşunu yakınladığı bir rahatlama şöyeyebilir. Dolayısıyla bu kazanım aynı zamanda Türkiye halkı ve devrimcilerinin de bir kazanımdır.

Konferansın gerçekleştirildiği süreç, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından da özellikler arzeden, anlamlı bir süreçtir. 1990 Newroz döneminde gelişen ve Mart-Nisan ayları boyunca Orta Kürdistan'ın hemen tümünü kapsayan halk ayaklanmalarıyla birlikte başlanmış ve özgürlük mücadelemizi yeni ve üst bir evreye çıkaran, gelişme sorunları değidimiz, her yeni gelişme sürecinde doğal ve kaçınılmaz olarak ortaya çıkan so-

runlar da boy vermiş, mücadelemizin ilerletilmesi için bu sorunların çözümünü zorunlu olarak kendisini dayatmıştır. Ayrıca mücadelemizin bu görkemi altınına sömürgeci darbe ve bilinen kanun hükmünde kararnameleleri karşılık vermiş, özel savaş yönetimini her türlü yetki, araç-gereç ve silaha donatarak ve devletin bütün olanaklarını özel savaş yönetiminin hizmetine ve emrine vererek yeni imha planları geliştirme yoluna gitmiştir. Bütün bu gelişmeler verilecek en anlamlı bir cevap olarak, henüz ayaklanmaların sıcaklığı hissedilmekteyken Şehitler Ayı Mayıs'ın başlarında bizzat Parti Önderi'nin yol göstericiliğinde gerçekleştirilen II. Ulusal Konferans, aynı zamanda şehitlerin anılarını bağışladığı da somut bir ifadesi olmuştur.

Bizler Konferansımızın anlam ve önemini salt bu çerçevede ele almamın da dar bir yaklaşım olacağını düşünüyoruz. PKK hareketi doğduğundan, ilk sözlerini söylemeye başladıkdan bu yana ideolojide ve politika, sözde ve pratikte tersiyed veriyor. Yaşamlı bir alanında bunun savaşını vererek gerçekleştiren PKK, Sosyalist literatürde sıkça kullanılan bir benzetme vardır: Hegel'de topusı duran diyalektik anlayışın (yönetsim) Marx tarafından düzeltilerek ayakları üzerine dikildiğinden söz edilir. Gerçekten gerek dünyanın Kürdistan'a bakışını oluşturan ki bu hem sosyalist, hem de kapitalist-empyalist güçler açısından böyledir, gerek Kürdistan insanının kendi ülke ve halk gerçekliğine bakışını oluşturan ve gerekse sözde Kürdistan'ın kurtuluş adına yola çıkan işbirlikçi, teslimiyetçi reformist çevrelerin yaklaşımı olsun, hepsi tam da Hegel'in çarpık diyalektik anlayışı gibi, tepesi üzerinde durmaktadır. Yani hiçbir bilimsel anlayışa sığmayan, hiçbir insanlık değerine bağdaşmayan, genelde geçeri hiçbir sınıfsal, toplumsal, ahlaksal değer taşımayan ve olumsuzluğunu olumsuz olmanın dışında hiçbir anlamı olmayan ve gerçekliğimize yüzkesen derese tere bir yaklaşımdır sözkonusu olan. Dünyanın neresinde ve hangi ortamlarda bulunursak bulunalım, eğer çevremizde öğüt biterler birazcık olsun algılama yeteneğimiz varsa, bu tür çarpık anlayışlara yaşımanın her alanında ve her gün pek çok karşılaştığımızı rahatlakla fark edebiliriz. Öyle ki, gerçekten çoğu zaman inanılması son derece güç, insanın düşünce türlerini dken içinde edecek trajik durumlarla karşılaşmaktayız. Birkaç örnekte durumu daha iyi anlatabileceğimizi sanıyoruz.

1988'de İran-İrak savaşında ateşkes sağlandı, Sovyet birliklerinin Afganistan'dan çekilmesi başladı ve Namibya'da barış yönünde bazı adımlar atıldı gerekçesiyle, uluslararası çeşitli insan hakları ve barış örgütleri BM'de 1988'in "Barış Yılı" olarak ilan edilmesini talep ettiler. Oysa aynı yıl, bütün dünyanın ve o "barışsever" örgütlerin gözlerinin önünde Kürdistan'da benzeri bir ölümlemler bir soykırım yaşanıyor, Faşist Saddam'ın yönetiminin kıymasız silahlılarıyla sadece Halepçe'de bir tek düğme çok kanlı ve çokuk beş bir Kürd insanı katlediliyor. Yine aynı yıl önbinlerce Güney Kürdistanlı insanımızın benzer saldırılarda yaralanıyor ve yüzbinlercesi de canını kurtarmak için yerini, yurdunu terkedi kaçmak zorunda kalıyor. Ne İran ile Irak arasında on yıl süren savaşta böyle bir vahşet yaşanmıştı,

ne Afganistan'da ve ne de Namibya'da. Bütün bunlar bir yana, Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombası atıldığı 1946'dan beri dünyada ilk kez bu boyutlarda bir katliam ve vahşet yaşanıyor. Ama yine de "barışseverler" bu yılın barış yılı olarak gerekiteden söz edebiliyorlar. Düşümkek gerek, eğer bu vahşete Kürd halkı yerine başka bir halk maruz kalsaydı, örneğin aynı durum bir Avrupa ülkesinde yaşansaydı, aynı çevreler böyle ister ve oneriler hiç ortaya çıkarmas mıydı?

Aynı derecede ilginç diğer bir örnek de, Kürd insanının kendit vatannın işgalcileri karşı savunması, başmızlığı ve özgürlüğü uğruna savaşmasının "suç" sayılması, bir "terör" olayı olarak görülmek istenmesi'dir. Oysa çok iyi bilimektedir ki, tarih boyunca bütün insan toplumlarında, bütün hakiarda ve uluslarda, bu tür davranışlara insana özgü en yüce, en erdemli davranışları olarak benimsenmiştir. En değerli ve kalıcı sanat ve edebiyat eserleri, destanlar, romanlar, şiirler ve öyküler böyle olayları konu alan ve yücelten yapıtlardır. Halklar, işgalcileri ülkelerinden kovmak için her türlü yola ve araca başvurmuşlardır; işgalcileri karşı daha büyük kin ve öfke duymuş, gerekitedine onlara karşı çıkmışlar da davranışlarıdır; bu yolda birler ve milyonlar insanın canını kanını vermişler de olmuştur ama kimsenin aklına yine de, işgalcilerin vatanından söküp atarak isteyen suçlamak gibi bir durum gelmezmiş. Bu konuda Nazi işgalcilerine karşı anlayışlarını koruyan Sovyet halkının tutumunu gösteren şu küçük örnek ne kadar öğreticidir: Hitler ordularının Moskova önlerine dayandığı günlerde, Alman işgalci birlikleri Kiev kentinde "Kiev Gençliği" imzasıyla halka çizdiği dağıtılan bildirilerde şöyle cümleler yer alır:

"Kievliler!.. Almanları inanmayın, Almanlara karşılaşmayın! Gerçek birer Sovyet vatandaşları olun! Silahın varsa Alman öldür, silahın yoksa bir tane bul, Alman öldür! Ukraynalı ozanın sözünü unutmayın: Asla asla Ukrayna Alman cehennemlerinin kölesi olmayacaktır." (İ. Ehrenburg aktarıyor)

Bu, halkların köle olmamak için ülkelerini nasil savunmak istediğinin küçük bir örneği. Salt Nazi cehennemleri karşı çeşitli Avrupa uluslarının dirençlerinin haklı olarak nasil yucelttiğinden düşünmek bile bu konuda son derece fikir vericidir. Genelde tüm insanlığın değer yargıları böyledir, Kürdistan sözkonusu olunca burada da durum değidirebilir ve bu yargı rahatlakla tersiyed edilebilir. Bir FAC bakanının çıkıp, dünyanın en barbar güçlerinin bir yandan her alanı sömürgeci Türk ordusuna karşı savaşan Kürd gerillalarına "terrist", bu işgalci vahşet ordusunun Kürdistan'da öldürülen mensuplarına da "PKK'nın kurbanı" demesi, herhangi bir insani ve ahlaki değer yargısına bağdaştırılabilmek mümkün müdür? Gerçek bu denli çarpıtabilmek için hemdele taraflardan birinin mülaka Kürdistanlı olması gerekirdi. Ve ne yazık ki, bu çarpık görüş sadece Alman bakanı da ait değildi, ilerici, demokrat, halk sosyalist çocınların arasında bile bundan pek farkı düşünmeyenlerin bulunduğu çok iyi bililiyor.

Aynı mantık ve yaklaşım, adına mahkeme ve yargılama denilen bu komedi çerçevesinde de çokça karşılaşılmaktadır. Örneğin, geçmiş duşurmalardan birinde savunma avu-

Devamı 27 sayfa